

P.Z.E. br. 199

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/111

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 21. listopada 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/111*65-21-02**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. listopada 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj uskladenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Sanjina Rukavinu i Juru Martinovića.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 199

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/75

URBROJ: 50301-21/06-21-2

Zagreb, 21. listopada 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/111*50-21-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 21-10-2021		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/21-01/111	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-21-01	1	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Sanjina Rukavinu i Juru Martinovića.

2
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA**

Zagreb, listopad 2021.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona sadržana je u odredbi članka 38. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Sloboda informiranja, a time i pravo na dostupnost informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti jedno je od temeljnih ljudskih prava, koje osim Ustava Republike Hrvatske propisuju i Europska konvencija o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, Konvencija o pristupu informacijama, te međunarodni ugovori.

Zakonom o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.) uređuje se pravo na pristup informacijama i ponovna uporaba informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspeksijski nadzor nad provedbom Zakona.

U Zakon o pravu na pristup informacijama ugrađene su odredbe Direktive 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora i Direktive 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora, kojima je osigurana transparentnost i slobodan pristup informacijama tijela javne vlasti.

Navedenom Direktivom iz 2003. godine i izmjenama iz 2013. godine utvrđen je skup minimalnih pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični dogovori za olakšavanje ponovne uporabe postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica, među ostalim izvršnih, zakonodavnih i pravosudnih tijela. Od donošenja prvog skupa pravila o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora količina podataka u svijetu, uključujući javne podatke, eksponencijalno je porasla, a nastaju i prikupljaju se nove vrste podataka. Istodobno, brzi tehnološki razvoj omogućuje stvaranje novih usluga i aplikacija koje se temelje na uporabi, prikupljanju ili objedinjavanju podataka. Pravila izvorno donesena 2003. i izmijenjena 2013. više ne idu ukorak s tim brzim promjenama te se zbog toga propuštaju gospodarske i društvene prilike koje se pružaju ponovnom uporabom javnih podataka.

Direktivom (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), navedena dosadašnja Direktiva je preinačena.

Preinačena Direktiva temelji se na općem načelu da se javni i javno financirani podaci trebaju ponovno upotrijebiti u komercijalne i nekomercijalne svrhe. U usporedbi s prethodnom Direktivom, ključne promjene odnose se na sljedeće:

- jačanje kvalitete podataka za ponovnu uporabu te objavljivanje dinamičkih podataka u realnom vremenu;

- proširenje obveze objavljivanja otvorenih podataka na „javna poduzeća“ u određenim sektorima (koja su podvrgnuta propisima o javnoj nabavi u djelatnostima na području plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanskih usluga, vađenja nafte i plina te istraživanja ili vađenja ugljena ili drugih krutih goriva prema Direktivi 2014/25/EU; koja djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007; koja djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008; ili djeluju kao brodari zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe (EZ) br. 3577/92.), a nad kojima tijela javnog sektora mogu izvršavati izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva u njemu, svojeg financijskog sudjelovanja u njemu ili na temelju pravila kojima je ono uređeno. Pri tom se smatra da postoji prevladavajući utjecaj ako tijelo javnog sektora drži većinu upisanog kapitala poduzeća ili raspolaze većinom glasova povezanih s dionicama koje je poduzeće izdalo ili mogu imenovati više od polovice članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća. Međutim, dokumenti „javnih poduzeća“ nisu podložni primjeni Direktive ako su izrađeni izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa ili ako se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju pa ne podliježu pravilima o javnoj nabavi (prema članku 34. Direktive 2014/25/EU). Također, obveze javnih poduzeća ne odnose se na postupanje po zahtjevima za ponovnu uporabu.

- uvođenje obveze objavljivanja visokovrijednih skupova podataka, koji su definirani kao dokumenti čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo, okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te prikladnih (koji štite dignitet) radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka. Radi se o skupovima podataka unutar sljedećih tematskih kategorija (koje su određene u prilogu I. Direktive): geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima te mobilnost. Sukladno člancima 13. i 14. Direktive, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata radi izmjena priloga I. Direktive dodavanjem novih tematskih kategorija visokovrijednih skupova podataka s ciljem održavanja tehnoloških i tržišnih kretanja, te donosi provedbene akte o utvrđivanju popisa posebnih visokovrijednih skupova podataka koji pripadaju utvrđenim tematskim kategorijama.

- uključivanje istraživačkih podataka u područje primjene, koji su definirani kao dokumenti u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koji se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstvenoistraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokaz u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata. Direktiva polazi od toga da istraživanja koja su financirana javnim sredstvima trebaju biti javno dostupna jer imaju veliki potencijal za ponovnu uporabu i izvan znanstvene zajednice te ih podvrgava načelu otvorenog pristupa.

- dodatno ograničavanje mogućnosti naplate troškova. Direktiva polazi od općeg načela da je ponovna uporaba dokumenata besplatna, međutim može se dopustiti nadoknada graničnih

(stvarnih) troškova nastalih zbog (kao što je bilo utvrđeno i u prijašnjoj Direktivi) reprodukcije, davanja na uporabu i širenja dokumenata, ali sada i zbog anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. Također, Direktiva predviđa izuzetke, odnosno dopušta povrat troškova (kao i prijašnja Direktiva) za tijela javnog sektora koja moraju ostvariti prihod kako bi pokrili znatan dio troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća, te za knjižnice, muzeje i arhive, ali sada se takav izuzetak predviđa i za „javna poduzeća“ i predviđa se da države članice objave popis tijela javnog sektora koja moraju ostvariti prihod kako bi pokrili znatan dio troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća.

Ovim Prijedlogom zakona se Zakon o pravu na pristup informacijama usklađuje s pravnom stečevinom Europske unije, Direktivom (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora:

- definiraju se novi pojmovi, kao što su otvoreni podaci, standardna dozvola, anonimizacija, dinamički podaci, istraživački podaci, visokovrijedni skupovi podataka, razumni povrat ulaganja, treća osoba;

- objava informacija za ponovnu uporabu, osim na lako pretraživ način, u strojno čitljivom i otvorenom obliku, utvrđuje se u elektroničkom obliku i u pristupačnom obliku;

- utvrđuje se obveza objave dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje (API) i u obliku masovnog preuzimanja te se utvrđuju iznimke u slučaju financijskih ili tehničkih ograničenja tijela javne vlasti, odnosno dužnost objave u roku i na način kojim se ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala;

- utvrđuje se obveza objave visokovrijednih skupova podataka za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja; Ujedno se utvrđuju tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka koji su utvrđeni u prilogu I. Direktive;

- utvrđuje se obveza objave istraživačkih podataka za ponovnu uporabu, koji su financirani javnim sredstvima i već javno dostupni putem institucijskih i tematskih repozitorija;

- utvrđuje se da se odredbe o ponovnoj uporabi informacija ne primjenjuju na informacije koje su u posjedu obrazovnih ustanova osim informacija u posjedu ustanova visokog obrazovanja koje se odnose na istraživačke podatke; na informacije koje su u posjedu znanstvenoistraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, osim u slučaju ako se informacije odnose na istraživačke podatke i na informacije kojima pristup nije dopušten ili je ograničen zbog zaštite osjetljivih podataka o zaštiti kritične infrastrukture;

- također se utvrđuje da se odredbe o ponovnoj uporabi informacija ne primjenjuju na informacije u posjedu trgovačkih društava u određenim sektorima i u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno, a koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom, te koje se odnose na djelatnosti izravno

izložene tržišnom natjecanju i koje stoga, sukladno propisima o javnoj nabavi ne podliježu pravilima o javnoj nabavi;

- utvrđuje se da po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužna postupati navedena trgovačka društva, kao ni obrazovne ustanove, znanstvenoistraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja. (Postojećim izrazom „tijela javne vlasti“ utvrđenom u članku 5. točki 2. Zakona, već su obuhvaćena i trgovačka društva (utvrđena u Direktivi kao „javna poduzeća“) na koja Direktiva proširuje primjenu, te se stoga trgovačka društva na koja se Direktiva primjenjuje, u Prijedlogu zakona ne utvrđuju posebno kao novi subjekti, već se ista pobliže utvrđuju u članku 29. Zakona, kojim se, sukladno Direktivi, utvrđuju subjekti koji nisu dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija).

- utvrđuje se da tijela javne vlasti ne naplaćuju naknadu za ponovnu uporabu informacija, te da mogu naplatiti stvarne troškove, koji osim već ranije utvrđenih troškova nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, uključuju i troškove anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. Također se utvrđuju iznimke, odnosno tijela koja korisniku mogu naplatiti troškove ponovne uporabe, te se kao takva utvrđuju knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi, gore spomenuta trgovačka društva te ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda. Također se utvrđuje da se ne naplaćuje naknada za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu gore spomenutih trgovačkih društava ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima, a također ne naplaćuje se naknada za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.

- utvrđuje se da Povjerenik za informiranje objavljuje popis tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih sredstava.

Prijedlogom zakona također se predlaže izmjena i dopuna pojedinih odredbi Zakona, radi uklanjanja u praksi uočenih nedostataka u njegovoj primjeni.

Pojam „odgovorne osobe“ u članku 5. točki 16. Zakona, prema kojoj je odgovorna osoba u smislu ovoga Zakona, osoba u tijelu javne vlasti čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede Zakona, u praksi prekršajnih sudova dovelo je do različite interpretacije i primjene vezano uz utvrđivanje odgovornosti čelnika tijela. Prema nekim presudama čelnik tijela se ne smatra odgovornom osobom za izvršavanje naloga Povjerenika (primjerice presuda Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, Poslovni broj: 18.Pp G-688/2020), dok se prema nekim presudama utvrđuje odgovornost čelnika tijela kao odgovorne osobe (primjerice presuda Općinskog suda u Osijeku, Stalna služba u Belom Manastiru br.: 85-Pp G-285/2019-22; presuda Prekršajnog suda u Splitu, stalna služba u Trogiru br. 17.Pp G-1313/17-12).

Iako je rješenje i zapisnik o provedbi inspekcijskog nadzora upućen čelniku tijela i utvrđuje njegovu obvezu osiguranja izvršenja naloga, propisivanje odgovorne osobe na „neodređen“ način u postojećoj odredbi i posljedično tome različite interpretacije i primjena u praksi prekršajnih sudova, zahtijeva preciziranje navedene odredbe, te se Prijedlogom zakona (članak 5. točka 24.) predlaže jasno utvrditi da je „odgovorna osoba“ u smislu ovoga Zakona čelnik tijela, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti.

Člankom 16. stavkom 3. Zakona propisano je da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Postojećom odredbom su sve informacije koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima izuzete od obveze provedbe testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno postoji presumpcija javnog interesa koji se ne propitkuje. Isto znači da se informacije trebaju dati korisniku i onda kad postoji sumnja zlorporabe prava na pristup informacijama od strane samog korisnika, a koja je regulirana odredbom članka 23. stavka 5. važećeg Zakona.

Povjerenik za informiranje i Visoki upravni sud imali su izbalansiranu praksu primjene ove odredbe i odredbe o zlorporabi prava na pristup informacijama od strane korisnika, međutim izmijenjena praksa Visokog upravnog suda prema kojoj odredba članka 23. stavka 5. o zlorporabi prava na pristup informacijama, nije primjenjiva kada se radi o raspolaganju javnim sredstvima, suspendirala je primjenu odredbe o zlorporabi. Kako bi se onemogućilo iscrpljivanje tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja postojanja javnog interesa, Prijedlogom zakona predlaže se jasno utvrditi vrste informacija koje uvijek moraju biti dostupne javnosti (osobno ime ili naziv, iznos i namjena sredstava) bez provođenja testa razmjernosti (osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak ili se može ograničiti temeljem drugih osnova propisanih člankom 15. ovoga Zakona), čime se ujedno ubrzava postupak, a da se za detaljnije i opsežnije informacije provodi test razmjernosti i javnog interesa.

Člankom 23. stavkom 1. točkama 2-6 Zakona, propisano je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu „2) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva, 3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena, 4) kad obavještava korisnika da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena, 5) kad obavještava korisnika da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, sukladno članku 1. stavku 4. i 5. ovog Zakona, 6) kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. ovoga Zakona, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegovog traženja.“ Prema stavku 2. istoga članka, o postojanju razloga koji su utvrđeni u stavku 1. točkama 2., 3., 4. i 5. tijelo javne vlasti dužno je obavijestiti podnositelja zahtjeva pisanim putem.

Praksa Povjerenika za informiranje i Visokog upravnog suda je u početku bila usuglašena te je na obavijest korisnik mogao uputiti prigovor čelniku tijela javne vlasti temeljem odredbi članaka 155. i 156. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP) i dalje žalbu na rješenje čelnika te je stranka imala osiguranu pravnu zaštitu. Međutim, promjenom stajališta Visokog upravnog suda, na obavijest temeljem odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama se ne mogu primijeniti odredbe ZUP-a o pravu na prigovor, jer se ne radi o općim već specifičnim postupanjima koja je potrebno regulirati posebnim propisom. Promjenom stajališta Visokog upravnog suda, korisnik prava je u konkretnim slučajevima ostao bez pravne zaštite. Stoga se ovim Prijedlogom zakona, radi osiguranja pravne zaštite, predlaže utvrditi da podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor na obavijesti iz stavka 2. ovoga članka te da se na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. Ujedno se dopunjuje stavak 2. članka 23. na način da se utvrđuje da tijelo javne vlasti (osim o postojanju razloga koji su utvrđeni člankom 23. stavkom 1. točkama 2., 3., 4. i 5.) obavještava podnositelja zahtjeva pisanim putem i o postojanju razloga utvrđenog stavkom 1. točkom 6. istoga članka., tj. kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama.

U članku 25. stavku 3. Zakona predlaže se izmijeniti rok u kojem je Povjerenik dužan donijeti rješenje o žalbi, tako da se umjesto dosadašnjeg roka od 30 dana od dana predaje uredne žalbe utvrdi rok od 60 dana od dana predaje uredne žalbe. Naime, opći rok za rješavanje žalbi prema Zakonu o općem upravnom postupku je 60 dana. Postojećom odredbom Zakona o pravu na pristup informacijama, rok za odlučivanje o žalbi je 30 dana što se u većoj mjeri i poštuje. Međutim, u slučajevima podnošenja velikog broja istovjetnih i istovremenih žalbi/tužbi od strane istog korisnika te u slučajevima pribavljanja prvostupanjskog spisa od tijela javne vlasti, postojeći rok je objektivno prekratak. Isto je rezultiralo velikim brojem upravnih sporova zbog šutnje administracije pokrenutih protiv Povjerenika za informiranje kao drugostupanjskog tijela, a sve češće i uz traženje naplate troškova spora.

Velika većina sporova pokreće se zbog šutnje administracije odnosno nerješavanja žalbe u roku od 30 dana te Visoki upravni sud donosi odluku o naplati troškova spora Povjereniku za informiranje iako je postupak obustavljen, jer je Povjerenik u međuvremenu riješio žalbu. Kako bi se izbjeglo pokretanje sudskog postupka zbog šutnje administracije i naplata troškova predlaže se produžiti rok rješavanja žalbe na 60 dana i uskladiti ga s općim rokom utvrđenim člankom 121. Zakona o općem upravnom postupku.

Zakonom o pravu na pristup informacijama propisano je da će Hrvatski sabor razriješiti dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran, pored ostalog, u slučaju ako je spriječen obavljati dužnost u razdoblju duljem od šest mjeseci, međutim nije uređeno pitanje tko će zamjenjivati Povjerenika u slučaju kraće spriječenosti (kraće od 6 mjeseci), kao niti u prijelaznom razdoblju nakon isteka mandata Povjerenika do imenovanja novog Povjerenika. Kako bi se osigurao kontinuitet obavljanja dužnosti i prevladala postojeća pravna praznina, Prijedlogom zakona se predlaže utvrditi da Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, na prijedlog Povjerenika za informiranje i uz prethodno pribavljeno mišljenje Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora, odlukom određuje jednog od službenika iz Ureda povjerenika, koji će zamjenjivati Povjerenika za informiranje u slučajevima kada je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci te u prijelaznom periodu nakon isteka mandata Povjerenika do imenovanja novog Povjerenika.

To su uglavnom osnovna pitanja koja se predlaže urediti ovim Prijedlogom zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Članak 1.

U Zakonu o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.) u članku 2. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„- Direktiva (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka) (SL L 172, 26. 6. 2019.)“

Podstavak 3. briše se.

Članak 2.

U članku 5. iza točke 14. dodaju se nove točke 15. i 16. i točke 17., 18., 19., 20., 21. i 22. koje glase:

„15) „Otvoreni podaci“ su podaci dostupni u otvorenim oblicima koji se mogu za bilo koju namjenu slobodno koristiti, ponovno uporabiti i dijeliti, bez ograničenja ili s minimalnim pravnim, tehničkim ili financijskim ograničenjima;

16) „Standardna dozvola“ je niz unaprijed utvrđenih uvjeta za ponovnu uporabu u digitalnom obliku, po mogućnosti usklađenih sa standardiziranim javnim dozvolama dostupnima putem interneta;

17) „Anonimizacija“ je proces izmjene informacije u anonimne informacije koje ne upućuju na fizičke osobe čiji je identitet utvrđen ili čiji se identitet može utvrditi ili proces kojim se osobni podaci čine anonimnima na način da se ne može utvrditi identitet ispitanika ili se više ne može utvrditi identitet ispitanika;

18) „Dinamički podaci“ su informacije u digitalnom obliku koje se ažuriraju često ili u stvarnom vremenu, posebno zbog njihove promjenjivosti ili brzog zastarijevanja; podaci koje su proizveli senzori obično se smatraju dinamičkim podacima;

19) „Istraživački podaci“ su informacije u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koje se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstvenoistraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokaz u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata;

20) „Visokovrijedni skupovi podataka“ su informacije čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo, okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te prikladnih (koji štite dignitet) radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka;

21) „Razumni povrat ulaganja“ je postotak ukupne naknade, povrh iznosa potrebnog za povrat prihvatljivih troškova koji je od fiksne kamatne stope ESB-a veći za najviše 5 postotnih bodova;

22) „Treća osoba“ je bilo koja fizička ili pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije tijelo javne vlasti.“.

Dosadašnja točka 15. postaje točka 23.

Dosadašnja točka 16. koja postaje točka 24. mijenja se i glasi:

„24) »Odgovorna osoba« u smislu ovoga Zakona je čelnik tijela, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti.“.

Članak 3.

U članku 10.a stavku 2. riječi: „Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske“ zamjenjuje se riječima: „tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva“.

U stavku 3. riječi: „ministar nadležan za poslove uprave“ zamjenjuju se riječima: „čelnik tijela državne uprave nadležnog za razvoj digitalnog društva“.

Članak 4.

U članku 11. stavku 2. iza riječi: „akta ili drugog dokumenta“ stavlja se zarez i dodaju se riječi: „sastavom radne skupine koja je izradila nacrt“.

Članak 5.

U članku 15. stavku 2. točki 4. riječi: „zakonom kojim“ zamjenjuju se riječima: „propisima kojima“.

Članak 6.

U članku 16. stavku 1. riječ: „vijeća“ zamjenjuje se riječju: „Vijeća“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Informacije o raspolaganju javnim sredstvima koje se odnose na osobno ime ili naziv, iznos i namjenu sredstava, dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa iz stavka 1. ovoga članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak ili se može ograničiti temeljem drugih osnova propisanih člankom 15. ovoga Zakona.“.

Članak 7.

U članku 23. stavku 2. riječi: „točkom 2., 3., 4. i 5.“ zamjenjuju se riječima: „točkama 2., 3., 4., 5. i 6.“

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Na obavijest iz stavka 2. ovoga članka podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor. Na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju se odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak.“

Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 8.

U članku 25. stavku 2. iza riječi: „zahtjevu“ dodaju se riječi: „ili prigovoru“.

U stavku 3. broj: „30“ zamjenjuje se brojem „60“.

U stavku 4. riječi: „stavka 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 2., 3. i 4.“.

U stavku 6. riječ: „vijeća“ zamjenjuje se riječju: „Vijeća“.

Članak 9.

U podnaslovu iznad članka 27. iza riječi: „informacija“ dodaju se riječi: „i otvoreni podaci“.

Članak 10.

U članku 27. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. i stavak 4. koji glase:

„(2) Tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija pogodnih za ponovnu uporabu odnosno na temelju zahtjeva za ponovnu uporabu.

(3) Vlada Republike Hrvatske potiče tijela javne vlasti na stvaranje i objavljivanje informacija nastalih u okviru obavljanja javnog posla, donošenjem politika i akcijskih planova kojima u skladu s načelima integrirane i zadane otvorenosti osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, olakšavanjem uvjeta za prilagodbu, (terminkim) planiranjem rokova objave informacija pojedinih tematskih kategorija i uspostavljanjem portala otvorenih podataka i poticanjem uspostavljanja posebnih portala, kao i povezivanjem portala s portalima na razini Europske unije.

(4) Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politike otvorenog pristupa i akcijskih planova, kako bi se osiguralo da sve istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja provode politiku otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima, u skladu s načelom zadane otvorenosti i koji su pronalazivi, dostupni, interoperabilni i ponovno uporabljivi, uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na privatnost, zaštitu osobnih podataka, povjerljivost, nacionalnu sigurnost, legitimne komercijalne interese poput poslovnih tajni te prava intelektualnog vlasništva trećih osoba u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno.“

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 5. i 6.

Članak 11.

Podnaslov iznad članka 28. i članak 28. mijenjaju se i glase:

„Objavljivanje informacija za ponovnu uporabu

Članak 28.

(1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima i dostaviti tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka radi objave na Portalu otvorenih podataka.

(2) Tijela javne vlasti dužna su dinamičke podatke za ponovnu uporabu objaviti odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje aplikacija (u daljnjem tekstu: API) i u obliku masovnog preuzimanja.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako objava dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije moguća ili bi iziskivala izniman napor, tijela javne vlasti dužna su te podatke objaviti u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima, u kojem se, odnosno kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.

(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja. Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.

(5) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.

(6) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.“

Članak 12.

Iza članka 28. dodaju se podnaslov i članak 28.a koji glase:

„Portali otvorenih podataka

Članak 28.a

(1) Putem Portala otvorenih podataka koji vodi i održava tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva osigurava se popis skupova podataka dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa člankom 28. ovoga Zakona.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih tematskih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta skupova podataka, osobito kada se radi o prioritarnim, visokovrijednim skupovima podataka te o skupovima

podataka knjižnica, muzeja i arhiva, istraživačkih podataka kao i portala koje uspostavljaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave samostalno ili zajednički.

(3) Tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva vodi evidenciju portala otvorenih podataka. Tijela javne vlasti dužna su izvijestiti tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva o uspostavi portala iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana.

(4) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata, posebno u svrhu omogućavanja grupiranja podataka na razini Unije.“.

Članak 13.

Podnaslov iznad članka 29. i članak 29. mijenjaju se i glase:

„Zahtjev za ponovnu uporabu informacija i zaštita prava korisnika

Članak 29.

(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužni postupati sljedeći subjekti:

1. obrazovne ustanove, znanstveno istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja;

2. trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno i koja:

- obavljaju neku od djelatnosti koje se odnose na područje plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanske usluge, vađenje nafte i plina te istraživanje ili vađenja ugljena ili drugih krutih goriva u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna nabava.

- djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br.1191/69 i 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007);

- djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, 31.10.2008), ili

- djeluju kao brodari zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža) (SL L 364, 12.12.1992).

(3) Smatra se da Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima prevladavajući utjecaj u smislu stavka 2. točke 2. ovoga članka ako, izravno ili neizravno:

1. ima većinu upisanog kapitala društva, ili
2. kontrolira većinu glasova koji se odnose na dionice koje je društvo izdalo, ili
3. može imenovati više od polovine članova nadzornog, upravnog ili odgovarajućeg tijela za upravljanje te vođenje poslova društva.

(4) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.

(5) Iznimno, tijela javne vlasti ne donose rješenje iz stavka 4. ovog članka kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu otvorenu dozvolu i bez naknade.

(6) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno.

(7) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(8) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licencijske od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.“.

Članak 14.

Podnaslov iznad članka 30. i članak 30. mijenjaju se i glase:

„Informacije na koje se ne primjenjuje ponovna uporaba

Članak 30.

(1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija ne primjenjuju se na sljedeće informacije:

- 1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
- 2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu,
- 3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa,
- 4) logotipe, grbove ili oznake,
- 5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija,.....

6) informacije koje su u posjedu obrazovnih ustanova osim informacija u posjedu ustanova visokog obrazovanja koje se odnose na istraživačke podatke,

7) informacije koje su u posjedu znanstvenoistraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, osim u slučaju ako se informacije odnose na istraživačke podatke,

8) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva,

9) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla,

10) informacije kojima pristup nije dopušten ili je ograničen zbog zaštite osjetljivih podataka o zaštiti kritične infrastrukture, kako su definirani zakonom kojim se uređuju kritične infrastrukture,

11) informacije u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona:
 - koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom;
 - koje se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koje stoga, sukladno propisima o javnoj nabavi ne podliježu pravilima o javnoj nabavi.

(2) Tijela javne vlasti odlučujući po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija.“

Članak 15.

U članku 31. stavku 3. iza riječi: „nekomercijalnu uporabu“ dodaju se riječi: „uključujući prekograničnu ponovnu uporabu“.

Članak 16.

Članak 32. mijenja se i glasi:

„Članak 32.

(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija.

(2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, u skladu s kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, osim u dijelu koji se odnosi na anonimizaciju osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, koji se utvrđuju uredbom Vlade Republike Hrvatske.

(3) Iznimno, sljedeća tijela javne vlasti mogu korisniku naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija uz troškove iz stavka 2. ovoga članka:

1) knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi,

2) trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona,

3) ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda.

(4) U slučajevima iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, pohrane, anonimizacije osobnih podataka, mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(6) Tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.

(7) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima.

(8) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.

(9) Povjerenik za informiranje na svojim internetskim stranicama objavljuje popis tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 3. ovoga članka, na temelju dostavljenih podataka od tijela javne vlasti.“

Članak 17.

U članku 33. stavku 1. iza riječi: „naplatiti trošak“ dodaju se riječi: „ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka“.

U stavku 2. iza riječi: “otpis,“ dodaju se riječi: „anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija,“ .

Članak 18.

U članku 34. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Ugovore i odluke o isključivim pravima, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najkasnije dva mjeseca prije njihova stupanja na snagu. Konačni

uvjeti takvih ugovora i odluka moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5“.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji je postao stavak 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Pravni ili praktični dogovori kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najmanje dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima od strane Povjerenika i provjeravaju se svake tri godine. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 8. i 9.

Članak 19.

U članku 35. stavku 3. podstavku 8. riječi: „kad ocijeni da je to potrebno“ zamjenjuju se riječima: „kad Hrvatski sabor to od njega zatraži“.

Podstavak 9. briše se.

Članak 20.

Iza članka 38. dodaje se članak 38.a koji glasi:

„Članak 38.a

Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, na prijedlog Povjerenika za informiranje i uz prethodno pribavljeno mišljenje Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora, odlukom određuje jednog od službenika iz Ureda povjerenika koji će zamjenjivati Povjerenika za informiranje u slučajevima kada je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci te u prijelaznom periodu nakon isteka mandata Povjerenika do imenovanja novog Povjerenika.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 21.

Ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje su sklopila odnosno donijela trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, osim onih koji se odnose na digitalizaciju kulturnih izvora, prestaju važiti istekom roka određenog ugovorom odnosno odlukom, a najkasnije 17. srpnja 2049. godine.

Članak 22.

Vlada Republike Hrvatske će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti Uredbu o troškovima ponovne uporabe informacija („Narodne novine“, broj 87/18.) s odredbama ovoga Zakona.

Čelnik tijela državne uprave nadležnog za razvoj digitalnog društva donijeti će Pravilnik iz članka 3. ovoga Zakona, kojim je izmijenjen članak 10.a Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.), u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Povjerenik za informiranje će u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona objaviti popis iz članka 16. ovoga Zakona, kojim je izmijenjen članak 32. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.).

Povjerenik za informiranje će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti Odboru za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, prijedlog iz članka 20. ovoga Zakona, kojim je dodan članak 38.a u Zakonu o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.).

Članak 23.

Stupanjem na snagu Pravilnika iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prestaje važiti Pravilnik o Središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 124/15.).

Članak 24.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom utvrđuje se da ovaj Zakona sadrži odredbe koje su u skladu s Direktivom (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka) (SL L 172, 26. 6. 2019.)

Uz članak 2.

Ovim se člankom dopunjuje članak 5. Zakona kojim se utvrđuje značenje pojedinih izraza, te se sukladno definicijama iz članka 2. Direktive, utvrđuje značenje pojmova „standardna dozvola“, „anonimizacija“, „dinamički podaci“, „istraživački podaci“, „visokovrijedni skupovi podataka“, „razumni povrat ulaganja“, „treća osoba“, te se ujedno preciznije definira pojam „odgovorne osobe“.

Uz članak 3.

Ovim člankom se, sukladno djelokrugu propisanom Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, broj 85/20.), utvrđuje da poslove vođenja i održavanja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske obavlja tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva, umjesto dosadašnjeg određenja, prema kojem je bilo utvrđeno da navedene poslove obavlja Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske (koji više ne postoji i čije je poslove 2016. godine preuzeo Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva). Također se utvrđuje da će način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske propisati pravilnikom čelnik tijela državne uprave nadležnog za razvoj digitalnog društva, umjesto dosadašnjeg određenja prema kojem je isto propisivao ministar nadležan za poslove uprave.

Uz članak 4.

Ovim člankom se dopunjuje članak 11. stavak 2. Zakona, na način da se utvrđuje da se uz nacrt propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta, koji se objavljuju za javno savjetovanje, navodi i sastav radne skupine koja je izradila nacrt.

Uz članak 5.

Ovim člankom se u članku 15. stavku 2. točki 4. Zakona, kojom je utvrđeno da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka, riječi „zakonom“ zamjenjuje riječju „propisima“, budući da je područje zaštite osobnih podataka uređeno Općom uredbom o zaštiti podataka, koja se neposredno primjenjuje u svim državama članica Europske unije.

Uz članak 6.

Ovim se člankom mijenja članak 16. stavak 3. Zakona na način da se jasno utvrđuju vrste informacija o raspolaganju javnim sredstvima koje su dostupne bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak ili se može ograničiti temeljem drugih osnova propisanih člankom 15. ovoga Zakona. Ujedno se ispravlja naziv Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, tako da se umjesto „vijeća“ malim početnim slovom navodi „Vijeća“ velikim početnim slovom.

Uz članak 7.

Ovim člankom se, radi osiguranja pravne zaštite, dopunjuje članak 23. Zakona, na način da se utvrđuje da podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor na obavijesti iz stavka 2. ovoga

članka (kad tijelo javne vlasti obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, da je informacija javno objavljena, da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija propisom utvrđena, da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama) te se utvrđuje da se na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. (O prigovoru se odlučuje u skladu s odredbama članka 122. Zakona o općem upravnom postupku kojim se uređuje izjavljivanje prigovora i postupanje po prigovoru i članka 156. Zakona o općem upravnom postupku kojim se uređuje zaštita od drugih oblika postupanja javnopravnih tijela). Ujedno se dopunjuje stavak 2. članka 23. na način da se utvrđuje da tijelo javne vlasti (osim o postojanju razloga koji su utvrđeni člankom 23. stavkom 1. točkama 2. 3., 4. i 5.) obavještava podnositelja zahtjeva pisanim putem i o postojanju razloga utvrđenog stavkom 1. točkom 6. istoga članka., tj. kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama.

Uz članak 8.

Ovim se člankom mijenja članak 25. stavak 3. Zakona, te se umjesto dosadašnjeg roka od 30 dana, utvrđuje da je Povjerenik dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranci u roku 60 dana od dana predaje uredne žalbe, što je opći rok za rješavanje žalbi prema Zakonu o općem upravnom postupku. Također se precizira da se žalba Povjereniku može izjaviti i u slučaju kad tijelo javne vlasti u propisanom roku ne odluči o prigovoru podnositelja (a ne samo kada ne odluči o zahtjevu). Ujedno se ispravlja naziv Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, tako da se umjesto „vijeća“ malim početnim slovom navodi „Vijeća“ velikim početnim slovom.

Uz članak 9.

Ovim člankom se dopunjuje naslov iznad članka 27. Zakona.

Uz članak 10.

Ovim člankom dopunjuje se članak 27. Zakona, te se precizira da tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija te na temelju zahtjeva; utvrđuje se da Vlada Republike Hrvatske potiče tijela javne vlasti na stvaranje i objavljivanje informacija nastalih u okviru obavljanja javnog posla donošenjem politika i akcijskih planova kojima se osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, te da Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politika i akcijskih planova otvorenog pristupa.

Uz članak 11.

Ovim člankom mijenja se članak 28. Zakona, te se istim utvrđuje objavljivanje informacija za ponovnu uporabu i utvrđuju se tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka.

Uz članak 12.

Ovim člankom dodaje se novi članak 28.a kojim se uređuju pitanja koja se odnose na portale otvorenih podataka.

Uz članak 13.

Ovim člankom mijenja se članak 29. Zakona koji se odnosi na zahtjev za ponovnu uporabu informacija, na način da se istim, sukladno odredbama Direktive utvrđuju subjekti koji nisu dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija. Kao novina, ovim se člankom također utvrđuje (u stavku 5.) da iznimno, tijela javne vlasti ne donose rješenje o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu dozvolu i bez naknade. Također, dosadašnji stavci 2. i 3. članka 30. Zakona, uvršteni su u članak 29.

Prijedloga zakona kao stavci 7. i 8., te se naslov iznad članka 29. Zakona stoga ujedno zamjenjuje naslovom „zahtjev za ponovnu uporabu informacija i zaštita prava korisnika“.

Uz članak 14.

Ovim člankom mijenja se članak 30. Zakona, te se istim utvrđuju informacije na koje se ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu, a sukladno odredbama Direktive (članak 1. stavak 2.) kojim se utvrđuje na koje se dokumente Direktiva ne primjenjuje.

Uz članak 15.

Ovim se člankom, sukladno odredbama Direktive, dopunjuje članak 31. stavak 3. Zakona na način da se utvrđuje da uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu, uključujući prekograničnu uporabu.

Uz članak 16.

Ovim člankom se odredba o naknadi za ponovnu uporabu informacija usklađuje s odredbama Direktive. Utvrđuje se da tijela javne vlasti ne naplaćuju naknadu za ponovnu uporabu informacija, te da mogu naplatiti stvarne troškove, koji osim već ranije utvrđenih troškova nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, uključuju i troškove anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. Također se utvrđuju iznimke, odnosno tijela koja korisniku mogu naplatiti naknadu za ponovnu uporabu, te se kao takva utvrđuju knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi, trgovačka društva iz članka 29. Zakona te ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda. Ujedno se utvrđuje da Povjerenik za informiranje objavljuje popis tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih sredstava. Također se utvrđuje da se ne naplaćuje naknada za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima. Također se utvrđuje da se ne naplaćuje naknada za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.

Uz članak 17.

Ovim se člankom dopunjuje članak 33. stavak 1. Zakona, sukladno odredbama Direktive, na način da se utvrđuje da knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku, uz trošak iz članka 32. stavka 2. Zakona, naplatiti trošak ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka. U stavku 2. istoga članka, u utvrđivanju troškova koje ne smije prelaziti naknada troškova temeljem stavka 1. istog članka, dodaju se i troškovi anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih podataka, sukladno odredbama Direktive.

Uz članak 18.

Ovim se člankom dopunjuje članak 34. Zakona, na način da se sukladno odredbama Direktive, utvrđuje obveza i rok objave ugovora i odluka o isključivim pravima, te obveza i rok objave pravnih i praktičnih dogovora kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, te se utvrđuje da učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima od strane Povjerenika i provjeravaju se svake tri godine.

Uz članak 19.

Ovim se člankom u članku 35. stavku 3. Zakona utvrđuje da osim izvješća o provedbi ovoga Zakona, Povjerenik podnosi Hrvatskome saboru i druga izvješća kad Hrvatski sabor to od njega zatraži, umjesto dosadašnjeg određenja prema kojem Povjerenik podnosi Hrvatskome saboru i druga izvješća kad ocijeni da je to potrebno, budući da je nužno Hrvatskome saboru, kao tijelu kojem Povjerenik odgovara sukladno zakonu, osigurati alat kojim će od Povjerenika zatražiti posebno izvješće o specifičnoj temi koju ocijeni potrebnom. Također se briše podstavak 9. kojim je utvrđeno da Povjerenik za informiranje svake tri godine izvješćuje Europsku komisiju o dostupnosti informacija za ponovnu uporabu, budući da takva obveza Direktivom sada nije predviđena.

Uz članak 20.

Ovim člankom se uređuje pitanje zamjenjivanja Povjerenika u slučajevima kada je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci te u prijelaznom periodu nakon isteka mandata Povjerenika do imenovanja novog Povjerenika.

Uz članak 21.

Ovim se člankom, radi usklađivanja s Direktivom, utvrđuje da ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje su sklopila odnosno donijela trgovačka društva iz članka 29. ovoga Zakona, osim onih koji se odnose na digitalizaciju kulturnih izvora, prestaju važiti istekom roka određenog ugovorom odnosno odlukom, a najkasnije 17. srpnja 2049. godine.

Uz članak 22.

Ovim člankom utvrđuju se rokovi u kojima će nadležna tijela uskladiti odnosno donijeti propise i druge akte sukladno odredbama ovoga Zakona, te se određuje rok u kojem će Povjerenik podnijeti Odboru za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora prijedlog za određivanje osobe iz ureda Povjerenika koja će ga zamjenjivati u slučajevima određenim u članku 19. ovoga Zakona.

Uz članak 23.

Ovim člankom se utvrđuje da stupanjem na snagu Pravilnika iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske.

Uz članak 24.

Ovim člankom utvrđuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 2.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 345, 17. 11. 2003.),
- Uredba 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31. 5. 2001.),
- Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 175, 27. 6. 2013.).

Pojmovi

Članak 5.

Pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

- 1) »Korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija« (u daljnjem tekstu: korisnik) je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba;
- 2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;
- 3) »Informacija« je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti;
- 4) »Međunarodna informacija« je ona informacija koju je Republici Hrvatskoj ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Republika Hrvatska surađuje ili joj je član;
- 5) »Pravo na pristup informacijama« obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom;

6) »Ponovna uporaba« znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su informacije nastale, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihova djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu;

7) »Test razmjernosti i javnog interesa« je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevladava javni interes;

8) »Vlasnik informacije« je tijelo javne vlasti u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija klasificirana stupnjem tajnosti odnosno tijelo druge države ili međunarodna organizacija u okviru čijeg djelokruga je nastala međunarodna informacija;

9) »Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske« je na internetu javno dostupan alat koji korisnicima kroz puni tekst i/ili uređeni skup metapodataka omogućuje trajni pristup dokumentima pohranjenim u bazi elektroničkih dokumenata i/ili fizičkim zbirkama;

10) »Strojno čitljiv oblik« je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutarnju strukturu;

11) »Otvoreni oblik« je oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu;

12) »Otvoreni standard« je u pisanom obliku utvrđen standard s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera;

13) »Portal otvorenih podataka« je podatkovni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka javnog sektora. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka;

14) »Metapodaci« su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu skupinu podataka ili samo neki dio cjeline;

15) »Povjerenik za informiranje« (u daljnjem tekstu: Povjerenik) je neovisno državno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama i ponovne uporabe informacija;

16) »Odgovorna osoba« u smislu ovoga Zakona je osoba u tijelu javne vlasti čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede Zakona.

Dostavljanje dokumenata u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske

Članak 10.a

(1) Tijela državne uprave i druga državna tijela, pravne osobe koje Republika Hrvatska zakonom ili podzakonskim propisom osniva ili čije osnivanje zakonom izričito predviđa te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, dužne su dokumente iz članka 10. stavka

1. točaka 2. i 4. ovoga Zakona u elektroničkom obliku dostavljati u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske radi njihove trajne dostupnosti.

(2) Poslove vođenja i održavanja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske obavlja Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske.

(3) Način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.

Objavljivanje dokumenata u svrhu savjetovanja s javnošću

Članak 11.

(1) Tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima dužne su provoditi savjetovanje s javnošću pri donošenju zakona i podzakonskih propisa, a pri donošenju općih akata odnosno drugih strateških ili planskih dokumenta kad se njima utječe na interese građana i pravnih osoba.

(2) Savjetovanje s javnošću tijela državne uprave provode preko središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanja s javnošću, a druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima preko internetske stranice ili preko središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću, objavom nacrt propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta, s obrazloženjem razloga i ciljeva koji se žele postići donošenjem propisa, akta ili drugog dokumenta te pozivom javnosti da dostavi svoje prijedloge i mišljenja.

(3) Tijela javne vlasti iz stavka 1. ovoga članka dužna su provesti savjetovanje s javnošću u pravilu u trajanju od 30 dana, osim u slučajevima kad se savjetovanje provodi sukladno propisu kojim se uređuje postupak procjene učinaka propisa.

(4) Po isteku roka za dostavu mišljenja i prijedloga tijelo javne vlasti dužno je izraditi i objaviti na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću odnosno internetskoj stranici izvješće o savjetovanju s javnošću, koje sadrži zaprimljene prijedloge i primjedbe te očitovanja s razlozima za neprihvatanje pojedinih prijedloga i primjedbi. Izvješće o savjetovanju s javnošću nositelj izrade nacrt obvezno dostavlja tijelu koje usvaja ili donosi propis, opći akt ili dokument.

(5) Tijela javne vlasti dužna su donijeti i na svojoj internetskoj stranici objaviti plan savjetovanja s javnošću za kalendarsku godinu najkasnije do isteka prethodne kalendarske godine. O izmjenama plana savjetovanja tijelo javne vlasti dužno je istim putem izvijestiti javnost.

(6) Plan savjetovanja s javnošću sadrži naziv propisa, općeg akta ili dokumenta za koji se provodi savjetovanje, očekivano vrijeme njegova donošenja ili usvajanja, okvirno vrijeme provedbe internetskog savjetovanja te druge predviđene načine na koje se namjerava provesti savjetovanje, kao što su javne rasprave, distribucija nacrt propisa zainteresiranoj javnosti elektroničkom poštom, sudjelovanje u radnim skupinama i drugo.

(7) Nakon provedenog savjetovanja dokumentaciju koja nastaje u postupku savjetovanja s javnošću, bilo u elektroničkom obliku bilo na papiru, tijelo javne vlasti dužno je čuvati u skladu s propisima o arhivskom gradivu.

IV. OGRANIČENJA PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Ograničenja i njihovo trajanje

Članak 15.

(1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka.

(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:

1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka;

2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu;

3) ako je informacija porezna tajna, sukladno zakonu;

4) ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka;

5) ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka nositelja prava;

6) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima ili se radi o informaciji nastaloj u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora s drugim državama ili međunarodnim organizacijama, do završetka postupka, ili se radi o informaciji nastaloj u području održavanja diplomatskih odnosa;

7) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.

(3) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje:

1) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne;

2) onemogućilo rad tijela koja obavljaju upravni nadzor, inspekcijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti.

(4) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je:

1) informacija u postupku izrade unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade;

2) informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova.

(5) Ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.

(6) Informacije kojima se ograničava pravo na pristup zbog razloga navedenih u stavku 2. točki 5. ovoga članka postaju dostupne javnosti kad to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacije mogla biti prouzročena šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kad je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok.

(7) Informacije iz stavka 2. i 3. ovoga članka postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji.

(8) Pristup informaciji iz stavka 4. točke 1. ovoga članka može se ograničiti i nakon što je informacija dovršena, osobito ako bi ta objava ozbiljno narušila proces odlučivanja i izražavanja mišljenja ili dovela do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu informacije.

Test razmjernosti i javnog interesa

Članak 16.

(1) Tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovog Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

(2) Kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

(3) Informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Rješavanje o zahtjevu

Članak 23.

(1) Tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu:

1) kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji,

2) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva,

3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena,

4) kad obavještava korisnika da mu je kao stranki u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena,

5) kad obavještava korisnika da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, sukladno članku 1. stavku 4. i 5. ovog Zakona,

6) kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. ovoga Zakona, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegova traženja.

(2) O postojanju razloga koji su utvrđeni stavkom 1. točkom 2., 3., 4. i 5. ovog članka tijelo javne vlasti obvezno je, bez odgode, obavijestiti podnositelja zahtjeva pisanim putem.

(3) Tijelo javne vlasti donosi rješenje kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji, primjenom odredbe članka 16. stavka 1. ovog Zakona.

(4) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

(5) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev:

1) ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavku 1. ovog Zakona,

2) ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona,

3) ako utvrdi da nema osnove za dopunu ili ispravak dane informacije iz članka 24. ovog Zakona,

4) ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona,

5) ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Žalba

Članak 25.

(1) Protiv rješenja tijela javne vlasti može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(2) Žalba se može izjaviti i kad tijelo javne vlasti, u propisanom roku, ne odluči o zahtjevu podnositelja.

(3) Povjerenik je dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 30 dana od dana predaje uredne žalbe.

(4) Tijela javne vlasti dužna su Povjereniku u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacija iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka. Za informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, Povjerenik će zatražiti mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

(5) Kad Povjerenik u postupku rješavanja po žalbi treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti i javnog interesa, rješenje o žalbi dužan je donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

(6) Kad Povjerenik, za informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, traži mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je rješenje donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 90 dana od dana predaje uredne žalbe.

(7) Kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

(8) Smatrat će se da je tijelo javne vlasti onemogućilo ili ograničilo pristup informacijama korisniku ako ne postupi po odluci Povjerenika iz stavka 7. ovoga članka ili to ne učini u roku koji je odredio Povjerenik.

VI. PONOVNA UPORABA INFORMACIJA

Pravo na ponovnu uporabu informacija

Članak 27.

(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) U svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjeran utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.

(3) Na pitanja koja nisu posebno uređena ovom glavom primjenjuju se na odgovarajući način ostale odredbe ovoga Zakona.

Praktična rješenja za ponovnu uporabu informacija

Članak 28.

(1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima.

(2) Preko portala otvorenih podataka koji vodi i održava Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske osigurava se popis informacija dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta informacija, osobito kada se radi o knjižnicama, muzejima i arhivima.

(4) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.

(5) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata.

Zahtjev za ponovnu uporabu informacija

Članak 29.

(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.

(3) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno.

Rješavanje o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija

Članak 30.

(1) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija ako se zahtjev odnosi na:

- 1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
- 2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu,

- 3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa,
- 4) dijelove informacije koji sadrže samo logotipe, grbove ili oznake,
- 5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija,
- 6) informacije koje su u posjedu obrazovnih i znanstvenoistraživačkih ustanova, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, škole i ustanove visokog obrazovanja, osim knjižnica ustanova visokog obrazovanja,
- 7) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica, muzeja i arhiva,
- 8) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla.

(2) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(3) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licencije od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.

Uvjeti za ponovnu uporabu informacija

Članak 31.

(1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu.

(2) U opravdanim slučajevima tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje.

(3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu.

(4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike.

(5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, pravilnikom uređuje ministar nadležan za poslove uprave.

(6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.

Naknada za ponovnu uporabu informacija

Članak 32.

(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija kad informacije objavljuje na službenim internetskim stranicama.

(2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, u skladu s kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Iznimno, tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti troškove uz troškove iz stavka 2. ovoga članka ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) tijelo javne vlasti pretežito se financira iz vlastitih prihoda ili

2) korisnik zahtijeva informacije kojima tijelo javne vlasti osigurava odgovarajuće prihode kojim pokriva troškove njihova prikupljanja, izrade, reprodukcije i objave.

(4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(6) Tijela javne vlasti dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.

Naknada za ponovnu uporabu informacija knjižnica, muzeja i arhiva

Članak 33.

(1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak uz trošak iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(2) Ukupni godišnji prihod knjižnica, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis,

uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(3) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona i kriterijima o načinu izračuna troškova iz stavka 1. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.

Zabrana diskriminacije i isključiva prava

Članak 34.

(1) Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu informacija nije ograničen. Tijelo ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva takvu ponovnu uporabu informacija koja bi spriječila ponovnu uporabu tih informacija od strane drugih korisnika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijelo javne vlasti može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Opravdanost razloga za odobrenje takvog isključivog prava podliježe redovitoj provjeri Povjerenika i provjerava se najmanje svake tri godine, osim kad se radi o digitalizaciji informacija u području kulture.

(3) Povjerenik vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima. Odluke ili ugovori kojima se odobrava isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija dostavljaju se Povjereniku u roku od 15 dana od dana donošenja, odnosno sklapanja ugovora.

(4) Kada se isključivo pravo na ponovnu uporabu povjerava u svrhu digitalizacije informacija u području kulture, vrijeme na koje se sklapa ugovor u pravilu ne smije prijeći 10 godina. Ako se ugovor sklapa na vrijeme dulje od 10 godina, opravdanost razloga za dodjelu isključivog prava i produljenje vremenskog važenja ugovora Povjerenik razmatra u jedanaestoj godini te zatim svakih sedam godina.

(5) U slučaju isključivog prava iz stavka 4. ovoga članka ugovorom se obvezno mora predvidjeti osiguravanje besplatnog primjerka digitaliziranih informacija iz područja kulture, a koji je dostupan za ponovnu uporabu nakon isteka vremena na koje je dodijeljeno isključivo pravo.

(6) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima, osim ako se odnose na digitalizaciju informacija u području kulture, moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti po stupanju na snagu ovoga Zakona.

(7) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu iz stavka 4. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.

VII. POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

Povjerenik za informiranje

Članak 35.

(1) Povjerenik štiti, prati i promiče pravo na pristup informacijama i pravo na ponovnu uporabu informacija.

(2) Povjerenik ne može biti pozvan na odgovornost, pritvoren ili kažnjen za izraženo mišljenje i poduzete radnje u okviru svog djelokruga rada, osim ako se radi o kršenju zakona od strane Povjerenika koje predstavlja kazneno djelo.

(3) Povjerenik:

- obavlja poslove drugostupanjskog tijela u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija;
- obavlja nadzor i provodi inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona;
- prati provedbu ovoga Zakona i propisa kojima se uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija te izvješćuje javnost o njihovoj provedbi;
- predlaže tijelima javne vlasti poduzimanje mjera radi unapređivanja ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, uređenog ovim Zakonom;
- informira javnost o ostvarivanju prava korisnika na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija;
- predlaže mjere za stručno osposobljavanje i usavršavanje službenika za informiranje u tijelima javne vlasti i upoznavanje s njihovim obvezama u vezi s primjenom ovoga Zakona;
- inicira donošenje ili izmjene propisa radi provedbe i unapređenja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija;
- podnosi Hrvatskome saboru izvješće o provedbi ovoga Zakona i druga izvješća kad ocijeni da je to potrebno;
- svake tri godine izvješćuje Europsku komisiju o dostupnosti informacija za ponovnu uporabu, a osobito o uvjetima korištenja, isključivim pravima, naplati troškova te postupanju po pravnim lijekovima. Izvješće se objavljuje na internetskoj stranici Povjerenika;
- sudjeluje u radu radnih tijela Hrvatskoga sabora i prisustvuje sjednicama Hrvatskoga sabora kad su na dnevnom redu pitanja iz njegova djelokruga;
- podnosi optužni prijedlog i izdaje prekršajni nalog za utvrđene prekršaje.

(4) Za pristup i rad s klasificiranim podacima Povjerenik i državni službenici u Uredu, moraju ispunjavati uvjete propisane posebnim zakonom, te su dužni čuvati, sukladno zakonu kojim se

uređuje tajnost podataka, sve osobne i druge povjerljive podatke koje saznaju u obavljanju svojih dužnosti.

Razrješenje Povjerenika

Članak 38.

(1) Hrvatski sabor razriješit će dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži,
- ako nastupe okolnosti zbog kojih više ne ispunjava uvjete za izbor iz članka 37. ovog Zakona,
- ako je spriječen obavljati dužnost u razdoblju duljem od šest mjeseci,
- ako ne obavlja dužnost sukladno ovom Zakonu.

(2) Postupak za razrješenje Povjerenika pokreće Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora.

(3) Povjerenika razrješuje Hrvatski sabor uz prethodno mišljenje Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora.

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOSĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izveščivanje
Datum dokumenta	8.10.2021.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Plan zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2021. godinu, redni broj 70.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Predstavnici Povjerenika za informiranje, akademske zajednice, Hrvatske odvjetničke komore, Hrvatske udruge poslodavaca, Matice hrvatskih sindikata, Nezavisnih hrvatskih sindikata, Saveza samostalnih sindikata Hrvatske, civilnog društva (Transparency International Hrvatska)
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu e-Savjetovanja od 1.9.2021.-1.10.2021.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidi dokument "Analiza dostavljenih primjedbi"

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Vidi dokument "Analiza dostavljenih primjedbi"
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Za provedbu savjetovanja nisu bila potrebna finansijska sredstva

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu
Rok: IV. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak članci 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 172, 26.6.2019.)

32019L1024

- Članci 1., 2., 3., 4., 7., 8., 11. i 12. preuzeto: Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr sc. Ivan Malenica

Ministar

(potpis)

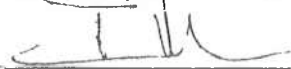
11. 10. 2021

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

11. 10. 2021

(datum i pečat)

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Hrvatska udruga producenata	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA	Novi čl. 9 st. 2 Svaki korisnik koji raspolaže informacijom do koje je došao u postupku predviđenom ovim zakonom, dužan je u javnom iznošenju informacija poštivati načelo dostojanstva osobe čiji osobni ili poslovni podaci predstavljaju informaciju u smislu ovog zakona. Navedenu odredbu smatramo korisnom s obzirom na moguće zlouporabe. Kada je već načelo međusobne suradnje i pošivanja dostojanstva ugrađeno u međusobne odnose TJV i korisnika, nužno je navedeno načelo, obzirom na mogućnost javnog iznošenja temeljem st. 1 ovog članka, ugraditi i u odnosu na sve one koji u smislu ovog zakona de facto nemaju utjecaj, niti mogu spriječiti zlorabu njihovih podataka.	Nije prihvaćen	NE PRIHVATILA SE Primjedba se ne odnosi na odredbe Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, već se odnosi na dopunu članka 9. važećeg Zakona, koji nije obuhvaćen izmjenama i dopunama ovog Nacrta prijedloga zakona.
2	HRVATSKA NARODNA BANKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA	I. Predlažemo izmijeniti članak 1. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (dalje u tekstu: Zakon) na način da se iz primjene Zakona izuzmu informacije čiji su vlasnici institucije i tijela Europske unije, na način da glasi: "Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije koje predstavljaju klasificirane informacije čiji su vlasnici međunarodne organizacije ili druge države, institucije i tijela Europske unije te klasificirane informacije ili povjerljive podatke tijela javne vlasti koje nastaju ili se razmjenjuju u okviru suradnje s međunarodnim organizacijama ili drugim državama, institucijama i tijelima Europske unije. Obrazloženje: Europska središnja banka (dalje u tekstu: ESB) je dana 24. lipnja 2020. donijela Odluku br. 2020/1016 o uspostavljanju bliske suradnje s Hrvatskom narodnom bankom (dalje u tekstu: HNB) čime je HNB postao dijelom jedinstvenog	Nije prihvaćen	Primjedbe nisu prihvaćene s obzirom da se iste ne odnose na odredbe Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, već se odnose na odredbe važećeg Zakona o pravu na pristup informacijama (NN br. 25/13 i 85/15) (članke 1, 20. i 22.), a koje nisu obuhvaćeni predloženim izmjenama i dopunama ovoga Zakona.

nadzornog mehanizma. Od daljega stupanja na snagu odluke ESB-a o bliskoj suradnji, temeljem Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci ("Narodne novine", br. 75/08, 54/13, 47/20) HNB izvršava svoje ovlasti za sanaciju u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma utvrđenog Uredbom (EU) br. 806/2014.

Navedeno podrazumijeva da će HNB u obavljanju ovih poslova (radi se o zajedničkim nadležnostima) razmjenjivati dokumente koji predstavljaju povjerljive podatke s Europskom središnjom bankom i Jedinstvenim sanacijskim odborom.

Pristup dokumentima Europske središnje banke propisan je Odlukom Europske središnje banke od 04. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (ESB/2004/3), to u članku 5.

Pristup dokumentima Jedinstvenog sanacijskog odbora propisan je Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. godine, a zabrana odavanja povjerljivih podataka propisana je člankom 88.

Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014.;

HNB je dužan s povjerljivim dokumentima čiji su stvaraoci Europska središnja banka i Jedinstveni sanacijski odbor postupiti sukladno naprijed navedenim aktima, stoga predlažemo navedeno izuzeće.

II.

Predlažemo u članku 20. stavku 1. Zakona broj "15" zamijeniti s brojem "30" ., a u članku 22. stavku 1. Zakona broj "15" s brojem "30", tj. produžiti rok za odlučivanje o zahtjevu javnopravnog tijela s 15 na 30 dana, te produžiti mogućnost produljenja tog roka (u slučaju većeg broja informacija) s 15 na 30 dana.

Obrazloženje:

Postupanje HNB-a sa povjerljivim dokumentima koji nastaju u postupku bliske suradnje s Europskom središnjom bankom (SSM) uređeno je Zajedničkim pravilima i minimalnim normama za postupanje s osjetljivim informacijama ESSB-a i SSM-a (dalje u tekstu: Zajednička pravila) kojih pravila se HNB

		dužna pridržavati, i to prije eventualnog odobranja pristupa određenim povjerljivim podacima provesti savjetovanje ili zatražiti odobrenje izvorišne središnje banke odnosno nadležnog nacionalnog tijela, odnosno savjetovati se s glavnom upravom ESB-a Tajništvo / Tajništvom Nadzornog odbora ESB-a, koji mogu odlučiti zatražiti ovlaštenje od odgovarajućega tijela ESB-a nadležnog za odlučivanje, tj. Izvršnog odbora, Upravnog vijeća ili Općeg vijeća. Kako je HNB dužan postupiti u skladu sa Zajedničkim pravilima te smo mišljenja da je u ovim slučajevima rok za odlučivanje o zahtjevu neprimjereno kratak te predlažemo da se utvrdi duži rok.		
3 HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA	Hrvatska odvjetnička komora smatra da je definiciju tijela javne vlasti iz članka 5. stavka 1. točka 2. važećeg Zakona o pravu na pristup informacijama potrebno uskladiti s definicijom "tijela javnog sektora" i posebice definicijom "javnopravnih tijela" iz članka 2. Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka; dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2019/1024), s obzirom da se Prijedlogom ovog Zakona usklađuje Zakon o pravu na pristup informacijama s pravnom stečevinom Europske unije, i to Direktivom (EU) 2019/1024. Sadašnji Zakon o pravu na pristup informacijama u članku 5. stavku 1. točki 2. nepotrebno šire definira tijela javne vlasti od definicije koju u članku 2. stavku 1. točki 1. i 2. daje Direktiva (EU) 2019/1024. Sukladno Direktivi (EU) 2019/1024 "tijelo javnog sektora" znači državna, regionalna ili lokalna tijela, javnopravna tijela ili udruge koje je osnovalo jedno ili nekoliko takvih tijela ili jedno ili nekoliko takvih javnopravnih tijela. "Javnopravna tijela" sukladno članku 2. stavku 1. točka 2. Direktive (EU) 2019/1024 znači tijela koja posjeduju sve od sljedećih značajki: (a) uspostavljena su posebno u svrhu zadovoljavanja potreba od općeg interesa, koje nisu	Nije prihvaćen	U odnosu na primjedbu na definiciju tijela javne vlasti (iz članka 5. stavka 1. točke 2. važećeg Zakona), ističe se da definicija „tijelo javnog sektora“ i definicija „javnopravna tijela“ iz članka 2. Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka) nije izmijenjena u odnosu na definiciju istih pojmova iz dosadašnje Direktive koja se ovom direktivom stavlja izvan snage, stoga postojeća definicija „tijela javne vlasti“ nije mijenjana ovim izmjenama i dopunama zakona. Nadalje, spomenuta Direktiva uređuje pitanja koja se odnose na otvorene podatke i ponovnu uporabu informacija javnog sektora, što je samo jedan segment uređenja Zakona o pravu na pristup informacijama. U odnosu na pitanja koja se uređuju Direktivom, Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13. i 85/15) u cijelosti se usklađuje s navedenom Direktivom. U odnosu na prijedlog da se postojeća definicija „tijela javne vlasti“ precizira, te je u odnosu na postojeću definiciju umjesto postojećeg određenja: „pravne osobe koje obavljaju javnu službu“,

industrijske ili komercijalne naravi;

(b) imaju pravnu osobnost; i

(c) većim dijelom financiraju ih državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela ili u pogledu upravljanja podliježu nadzoru tih tijela ili imaju upravni, upravljački ili nadzorni odbor u kojem su više od polovice članova imenovala državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela;

Dakle, da bi neko tijelo (odnosno u slučaju Hrvatske odvjetničke komore pravna osoba koja obavlja javnu službu) bilo javnopravno tijelo ono treba kumulativno ispunjavati sve navedene značajke, dok Hrvatska odvjetnička komora ne ispunjava značajku propisanu pod podtočkom c) članka 2. stavka 1. točke 2. Direktive. Zakon o pravu na pristup informacijama stoga nepotrebno proširuje definiciju tijela javne vlasti izvan okvira Direktive.

Kako se izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama taj Zakon želi uskladiti s navedenom Direktivom (EU) 2019/1024 nejasno je zašto nije prihvaćen prijedlog Hrvatske odvjetničke komore za izmjenu i dopunu članka 5. stavka 1. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama tako da se postojeća definicija pojasni i precizira na način da u relevantnom dijelu glasi „pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti u dijelu koji se odnosi na izvršavanje javnih ovlasti“ jer bi takva definicija bila potpuno u skladu s definicijom javnopravnih tijela iz navedene Direktive.

Predloženom definicijom Hrvatske odvjetničke komore iz domašaja Zakona isključile bi se samo djelatnosti i područja koja ne predstavljaju izvršavanje javne službe i ovlasti, dok bi istovremeno cjelokupna javna ovlast pravnih osoba i drugih tijela podlijezala obvezi poštivanja prava na pristup informacijama.

Slijedom navedenoga, Hrvatska odvjetnička komora predlaže precizirati definiciju tijela javne vlasti iz članka 5. stavka 1. točka 2. Zakona te izmijeniti

predloženo određenje: „pravne osobe koje obavljaju javnu službu u dijelu koji se odnosi na izvršavanje javne službe odnosno javne ovlasti,“ upućujemo da je člankom 14. Nacrta prijedlog zakona, kojim se mijenja članak 30. Zakona (u izmijenjenom članku 30. stavku 1. točki 9.) propisano da se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija ne primjenjuju na informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla“.

U odnosu na primjedbu na članak 13. Prijedloga zakona kojim se mijenja članak 29. Zakona, da bi predloženi novi članak 29. stavak 2. trebalo doraditi da se dodatno suzi krug subjekata koji nisu dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija, ističemo da je novi članak 29. stavak 2. u potpunosti usklađen s člankom 4. stavkom 6. Direktive(EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka) te ne smatramo opravdanim dodatno sužavanje kruga subjekata koji su dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija. Dodatno ističemo da je predmet ovih izmjena i dopuna Zakona ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočenih u praksi u primjeni Zakona.

U vezi navedenih prijedloga može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022.-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i

članak 5. stavak 1. točka 2. tako da glasi:

"2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu u dijelu koji se odnosi na izvršavanje javne službe odnosno javne ovlasti, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;"

Nadalje, s pitanjem definicije tijela javne vlasti koja nije usklađena s onom iz Direktive (EU) 2019/1024 povezano je pitanje članka 13. Prijedloga Zakona kojim se mijenja podnaslov iznad članka 29. Zakona i članak 29. Zakona. Hrvatska odvjetnička komora smatra da bi predloženi novi članak 29. trebalo doraditi na način da se stavkom 2. predloženog članka 29. Zakona dodatno suzi krug subjekata koji su dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija. Preciznije, potrebno je šire definirati tko nije dužan postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija.

Direktiva u članku 4. stavku 6. propisuje subjekte koji nisu dužni postupati u skladu s člankom 4. Direktive koji regulira obradu zahtjeva za ponovnu uporabu. Prijedlog novog članka 29. stavka 2. Zakona transponira navedeni članak 4. stavak 6. Direktive, ali ne uzima u obzir da sama Direktiva ima uže područje primjene te se odnosi na uži krug tijela nego Zakon o pravu na pristup informacijama. Stoga nije dovoljno u predloženi stavak 2. članka 29. Zakona ugraditi samo iznimke iz članka 4. stavka 6. Direktive već je te iznimke iz stavka 2. članka 29.

poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

potrebno proširiti i svim onim tijelima koja po definiciji iz Direktive nisu uopće tijela javnog sektora niti javnopravna tijela, ali su po važećem Zakonu o pravu na pristup informacijama tijela javne vlasti i na taj način suziti krug subjekata koji su dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija.

Hrvatska odvjetnička komora dalje smatra da je članak 16. stavak 3. važećeg Zakona potrebno brisati te za sve informacije provoditi test razmjernosti i javnog interesa iz stavka 1. navedenog članka.

Podredno, Hrvatska odvjetnička komora smatra da je članak 16. stavak 3. Zakona svakako potrebno izmijeniti tako da se osigura dostupnost informacija sukladno svrsi i cilju Zakona uz istovremeno poštovanje drugih ustavnih prava. Izmjenom bi se trebala osigurati puna svrha prava na pristup informacijama uz prvenstveno istovremenu nužnu zaštitu privatnog života svih fizičkih osoba, a osobito maloljetnika te punoljetnih ranjivih osoba u teškim životnim situacijama.

Predložena izmjena članka 16. stavka 3. Zakona ne predviđa mogućnost zaštite osobnih osobito podataka maloljetnika i odraslih ranjivih osoba. Tako bi, primjerice, imena i prezimena osoba s iznosima primljenih stipendija, različitih oblika pomoći maloljetnicima koji su ostali bez jednog ili oba roditelja, pomoći osobama u teškom financijskom stanju bili beziznimno dostupni javnosti, bez ikakvih mjera zaštite interesa fizičkih osoba u čiji se privatni život miješa dostupnošću i slobodnom javnom uporabom podataka.

Sužavanje dosega primjene članka 16. stavka 3. u praksi bi značilo samo minimalno ograničavanje trenutno beziznimne dostupnosti informacija o raspolaganju javnim sredstvima.

Sukladno navedenom, predlažemo da se članak 16. stavak 3. briše, a podredno da se izmijeni i dopuni tako da budući stavci 3., 4. i 5. članka 16. Zakona glase kako slijedi:

"(3) Informacije o raspolaganju

odnosno dodjeli proračunskih sredstava tijela državne uprave, drugih državnih tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak."

(4) Informacije iz stavka 3. ovog članka odnose se samo na ime i prezime odnosno naziv osobe kojoj su sredstva dodijeljena, visinu dodijeljenog iznosa i oznaku namjene sredstava.

(5) Stavak 3. i 4. ovog članka ne primjenjuju se na informacije o raspolaganju u korist maloljetnika ili u korist socijalno, zdravstveno ili na drugi način ugroženih i ranjivih fizičkih osoba.

Hrvatska odvjetnička komora također smatra kako bi dobro rješenje bilo i kada bi se definicija javnih sredstava uredila na razini Zakona tako da se iz definicije zbog samoregulirajuće funkcije komora koje se financiraju samo i isključivo iz članarina, takve članarine isključe iz zakonskog pojma „javnih sredstava” odnosno da se propisom osigura dostupnost informacija o raspolaganju sredstvima iz članarina samo članovima tih organizacija.

4. Povjerenik za informiranje

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Dugogodišnja primjena ZPPI-ja posebno u segmentu praćenja i nadzora primjene, kao i zaštite prava na pristup informacijama i odgovornosti za kršenje Zakona te izvršavanje naloga i odluka Povjerenika, pokazala je kako postoji prostor za doradu zakonskih rješenja u cilju osiguravanja veće efikasnosti u ostvarivanju prava na pristup informacijama.

Temeljem članka 35. stavka 3. podstavka 7. ZPPI-ja Povjerenik je ovlašten za iniciranje donošenja ili izmjene propisa radi provedbe i unaprjeđenja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija te je u tom smislu, već kroz godišnja izvješća o provedbi ZPPI-ja, ukazivao na određene slabosti postojećeg normativnog okvira koje zahtijevaju jasnije i preciznije reguliranje pojedinih pitanja. Kako je ocijenjeno da je obveza transpozicije OD

Primljeno na znanje

Predmet ovih izmjena i dopuna Zakona je ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočениh u praksi u primjeni Zakona. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unaprjeđenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama” (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu

Direktive u ZPPJ prilika za uklanjanje navedenih slabosti, Ured povjerenika je tijekom četvrtog tromjesečja 2020. proveo široku tematsku raspravu o pojedinim odredbama i institutima ZPPJ-a s stručnom javnosti te pribavio njihove komentare. Prikupljena mišljenja dionika te prijedlog Povjerenika za izmjene i dopune Zakona proslijeđeni su Ministarstvu pravosuđa i uprave za potrebe Ministarstva kao stručnog nositelja izrade prijedloga zakona i rada radne grupe, a dostupni su i na stranicama Povjerenika, na poveznici <https://pristupinfo.hr/noveliranje-zppi-ja-misljenja-dionika-rasprave-iz-2020-i-prijedlog-povjerenika/>. Ostali su neprihvaćeni prijedlozi za jačanje instrumenata nadzora i učinkovitosti pristupa informacijama, i to: 1. propisivanje instituta izvršenja rješenja i novčanog sankcioniranja, 2. jedinstvenog e-upisnika, koji bi uz osiguravanje jednoobraznog postupanja TJV, imao edukativni i nadzorni karakter. Dodatno, kao instrument jačanja efikasnosti pristupa informacijama, predlažemo pod 3. objavu Liste TJV koja ne izvršavaju naloge Povjerenika. Ovaj instrument je ugrađen i u izmjene Poslovnika povjerenika za informiranje, koji je upućen Hrvatskom saboru na potvrđivanje u ožujku 2021.

1. Za rješenja Povjerenika kojim se meritom rješava zahtjev (u manjoj mjeri), a osobito rješenja kojima se nalaže TJV da u određenom roku riješe zahtjev, a ako TJV to ne učine, ne postoji mogućnost primjene instituta izvršenja rješenja sukladno ZUP-u, kao općem Zakonu.

Obzirom na stajalište VUS-a o neprimjenjivosti odredbi ZUP-a na mogućnost izvršenja rješenja Povjerenika, te upućivanje korisnika na podnošenje nove žalbe - žalbe zbog šutnje uprave (ili pokretanje prekršajnog postupka izdavanjem prekršajnog naloga ili pak Povjerenika da podnese prekršajni prijedloga nadležnom prekršajnom sudu), postojanje pravomoćnog rješenja koje se ne može izvršiti, čini cijeli proces neefikasnim i demotivirajućim za korisnike.

izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

Kako isto dovodi do zlouporabe sustava od strane pojedinih tijela javne vlasti, mišljenja smo da bi trebalo zakonski regulirati postupak izvršenja rješenja, uz mogućnost da rješenje izvršava Povjerenik.

U slučaju prihvatanja prijedloga, na odgovarajući način bi se redefinirale prekršajne odredbe ZPPI-ja (članak 61. i 62.) i otvorila mogućnost sankcioniranja tijela odnosno odgovorne osobe novčanim kaznama prema odredbama ZUP-a o izvršenju rješenja. Ujedno propisivanjem instituta izvršenja rješenja i njegovom provedbom, pridonijelo bi se efikasnijem ostvarivanju prava na pristup informacijama, budući da rješenje o izvršenju sadrži novčanu sankciju koja se izvršava obustavom od dijela plaće čelnika tijela.

Nastavno na izneseno, a u svjetlu predloženih izmjena instituta izvršenja u Nacrtu ZUP-a čije je donošenje u tijeku, predlažemo ponovo razmotriti reguliranje instituta izvršenja rješenja povjerenika za informiranje na način:

Obveznost izvršenja rješenja Povjerenika

Novi članak

(1) Pravomoćna rješenja povjerenika kojima se omogućava pristupa informacijama i rješenja kojima se tijelu javne vlasti nalaže rješavanje zahtjeva za pristup informacijama su obvezujuća i izvršna.

(2) Izvršenje rješenja iz stavka 1. ovog članka provodi Povjerenik po službenoj dužnosti

(3) Izvršenje rješenja Povjerenik provodi donošenjem rješenja o izvršenju koje se osigurava izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tijela javne vlasti.

(4) Novčana kazna se izvršava obustavom od plaće odgovorne osobe jednokratno ili 6 mjesečnih rata.

2. Podnošenje Godišnjeg izvješća o provedbi ZPPI-ja je zahtjevna zadaća kako za tijela javne vlasti, tako i za Ured povjerenika. Podaci koje tijela dostave nisu provjerljivi (osim kod najekstremnijih slučajeva

kada se u dogovoru s tijelom revidiraju podaci), a u pojedinim slučajevima je Uredu povjerenika očito da podaci ne mogu biti točni. Stoga je potrebno izmijeniti odredbe o načinu izvješćivanja i propisati vođenje jedinstvenog e-službenog upisnika, kojim će se tijelima omogućiti evidentiranje zahtjeva za pristup informacijama po zadanim fazama i sadržajima unosa, čime se ostvaruje i edukativna komponenta i jačaju ljudski kapaciteti TJV.

Nadalje, osiguravalo bi se povlačenje podataka od strane Ureda povjerenika za potrebe izrade godišnjeg izvješća, koje će biti automatizirano. Time se postiže dobivanje vjerodostojnih podataka te mogućnost izrade puno preciznijih analiza od strane Ureda povjerenika, znanstvenika i zainteresirane stručne javnosti. Nadalje, jedinstvenim e-upisnikom, podaci bi bili dostupni Povjereniku za informiranje tijekom cijele godine radi praćenja načina rada i obavljanja inspekcijskog nadzora.

Stoga predlažemo izmjenu odredbu članka 14. stavka 1. Zakona kako bi se omogućilo vođenja centraliziranog e-upisnika, na način:

„Službeni upisnik o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija je središnja elektronička baza podataka koja se vodi pri tijelima javne vlasti, uz mogućnost pristupa povjerenika za informiranje.“

3. Radi osiguravanja izvršenja naloga Povjerenika, predlaže se u članku 35. izričito propisati mogućnost Povjerenika da izvješćuje javnost o tijelima javne vlasti koja ne postupaju po rješenjima i nalogima Povjerenika periodičnom objavom Liste na internetskoj stranici Povjerenika.

Mišljenja smo da bi predloženi instrumenti ojačali odgovornost samih TJV, prvenstveno u smislu odvratanja od nezakonitog postupanja i pozitivno utjecala na učinkovitost ostvarivanja prava na pristup informacijama.

5 Udruga Zelena Istra

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I

Direktiva (EU) 2019/1024
Europskog parlamenta i Vijeća

Nije prihvaćen

Smatramo da je Nacrt prijedloga zakona o

DOPUNAMA ZAKONA
O PRAVU NA PRISTUP
INFORMACIJAMA,
II. OCJENA STANJA I
OSNOVNA PITANJA
KOJA SE TREBAJU
UREDITI ZAKONOM,
TE POSLJEDICE KOJE
ĆE DONOŠENJEM
ZAKONA PROISTEĆI

od 20. lipnja 2019. godine o
otvorenim podacima i ponovnoj
uporabi informacija javnog
sektora predstavlja minimalnu
razinu usklađivanja
zakonodavstva država članica
(dalje: OD Direktiva). Ovo
potvrđuju odjeljci 18-19
preambule OD Direktive u
kojima je navedeno sljedeće:

- „Odredbe prava Unije i
nacionalnog prava kojima se
premašuju ti minimalni zahtjevi,
posebno u slučajevima
sektorskog prava, trebali bi se i
dalje primjenjivati.“ (odjeljak 18.
preambule OD Direktive).

„Osim toga, države članice
potiče se da nadidu minimalne
zahtjeve utvrđene u ovoj
Direktivi tako da primjene
njezine zahtjeve na dokumente
u posjedu javnih poduzeća koji
se odnose na djelatnosti za koje
se utvrdilo da su na temelju
članka 34. Direktive
2014/25/Europskog parlamenta
i Vijeća izravno izložene
tržišnom natjecanju.“ (odjeljak
19 preambule OD Direktive).

Navedene odredbe Preambule
OD Direktive očito ističu važnost
zadržavanja postojeće razine
transparentnosti i otvorenosti
koje su u primjeni na javna
poduzeća i javne agencije. Zato
pozivanje na obvezu
usklađivanja s odredbama OD
Direktive ne može biti razlog
snižavanja postojećih i
nacionalnih normativnih
standarda. Naime, normativni
sadržaj koji obuhvaća OD
Direktiva treba tumačiti upravo
iz vrijednosnog okvira
sadržanog u uvodnim
odredbama preambule, a ne
suprotno tom okviru. Nadalje,
OD Direktiva predstavlja napor
usklađivanja različitih
nacionalnih pravnih režima u
ovom području prava na pristup
informacijama. Stoga snižavanje
vlastite normativne razine
zapravo predstavlja prihvatanje
normativnih režima drugih
država članica posredovanih
putem minimalne normativne
razine iz OD Direktive.
Perzistiranje na razini koju smo
samostalno odredili i prethodno
dosegli pokazala bi se upravo
na suprotan način –
zadržavanjem postojećih
standarda iz ZPPI-a umjesto
njihovim snižavanjem. Članak
1., stavak 3. OD Direktive
izričito dopušta zadržavanje
nacionalnih režima pristupa

izmjenama i dopunama
Zakona o pravu na pristup
informacijama u potpunosti
usklađen s Direktivom (EU)
2019/1024 Europskog
parlamenta i Vijeća od 20.
lipnja 2019. o otvorenim
podacima i ponovnoj uporabi
informacija javnog sektora

informacijama: „Ova se Direktiva temelji na Unjinim i nacionalnim režimima pristupa te se njome ti režimi ne dovode u pitanje.”

Stoga tumačenje promjena koje donosi OD Direktiva, iz kojeg bi se moglo zaključiti da iz OD Direktive proizlazi obveza da "dokumenti „javnih poduzeća" nisu podložni primjeni direktive ako su izrađeni izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa ili ako se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju pa ne podliježu pravilima o javnoj nabavi" te prema kojem se "obveze javnih poduzeća ne odnose ... na postupanje po zahtjevima za ponovnu uporabu" nije ispravno, već zavaravajuće i suprotno duhu OD Direktive koja od država članica poput Hrvatske ne traži snižavanje postojećih nacionalnih normativnih standarda.

Naime, aktualni hrvatski Zakon o pravu na pristup informacijama NN 25/13, 85/15 (dalje: aktualni ZPPI) propisuje više standarde od onih zabilježenih OD Direktivom koje treba zadržati te je stoga potrebno odbaciti ograničenje ponovne uporabe isključivo na podatke i dokumente nastale u vezi obavljanja javnog posla tijela javne vlasti. Budući da odredbe Direktive ne predstavljaju obveze koje je Hrvatska dužna prenijeti u nacionalno zakonodavstvo, potrebno je korigirati obrazloženje novina koje donosi OD Direktiva na način da se zainteresiranoj javnosti u Hrvatskoj pruže i kontekstualne informacije o tome da Republika Hrvatska (dalje: RH) nije dužna prenijeti svaku odredbu OD Direktive u Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama (dalje: novi ZPPI), već da RH ima obvezu prenijeti isključivo one odredbe OD Direktive kojima bi se unaprijedili postojeći hrvatski normativni standardi. Ukoliko se izostavi određen broj sadašnjih obveznika ZPPI-a kao obveznika ZPPI-a u dijelu koji se odnosi na ponovnu uporabu podataka kao i na otvorene podatke značajno će se reducirati doseg ZPPI-a nakon usvajanja novog ZPPI-a.

Također, propis o pristupu

informacijama nije identičan po vrijednosnom okviru pa stoga niti zamjenjiv za propis o javnoj nabavi. Svođenje ZPPI na razinu i vrijednosni okvir propisa o javnoj nabavi ozbiljna je pogreška u procjeni uloge svakog od ovih propisa. Novi ZPPI ne bi smio upućivati na druge propise kako bi se njihovom primjenom, u postupku koji je podložan drugim ograničenjima te se odvija u drugom pravnom okruženju, došlo do traženih informacija. Upravo suprotno, ZPPI bi trebao svakom pravnom subjektu koji traži određene informacije biti prvi pravni instrument i oslonac u postupku pristupa informacijama.

Prilikom uređivanja obveza i mogućnosti TJV vezano za naplatu troškova ponovne uporabe ključno je ne izgubiti iz vida "ključ financiranja i javnog interesa". Predlažemo uzeti u obzir sljedeće:

- radi li se o javnom novcu kojim se financira rad pojedinog TJV;
- je li kapital za osnivanje TJV došao iz javnog proračuna
- jamči li se za obveze TJV javnim proračunskim sredstvima (npr. garancije);
- je li osnivač/vlasnik, Republika Hrvatska, je li to kakva JLP(R)S ili slično;
- je li svrha osnivanja TJV zadovoljenje javnog/društvenih interesa, odnosno potreba građana RH/JLP(R)S;
- je li poslovanje TJV po prirodi javni posao,
 - obavlja li TJV djelatnosti od javnog interesa,
 - obavlja li TJV javnu službu;
 - ima li TJV poseban, povlašteni, odnosno monopolni položaj na tržištu,
 - je li TJV osnovano s ciljem ostvarivanja dobiti ili ispunjenja javnog interesa, odnosno u čijem interesu TJV obavlja svoju djelatnost.

Mišljenja smo da, ukoliko bi odgovor na navedena pitanja bio potvrđan, odnosno osobito ukoliko je TJV osnovano s ciljem ispunjenja javnog interesa te se za obveze (dugove i slično) jamči javnim novcem, tada ono ne bi trebalo naplaćivati troškove ponovne uporabe te ne može imati vlastite prihode, već je riječ o javnom novcu, odnosno u konačnici sredstvima građana RH koji kao nositelji suvereniteta imaju temeljno

		pravo "nad obnašanjem vlasti obavljati kontrolu trošenja javnih sredstva" (citat iz presude Vrhovnog suda RH poslovni broj U-zpz 6/2016-7, listopad 2018.)	
6	Ivan Zidarević - Europska civilna inicijativa Zagreb	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	U toku posljednje izmene Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19), zakonodavac je u potpunosti uklonio članke koji su se vezivali za dvosmernu komunikaciju građana, s državnim i javnim telima, a koja ne spada pod ZoPPI. Tom prilikom, tokom odgovora na prispele komentare u javnoj raspravi, zakonodavac je članke iz ZSDU, dvosmerne komunikacije s građanima, proglasio opsoletnima ukazujući da će ZoPPI biti dovoljno relevantna za sve situacije. Napominjem da se tela državne i javne vlasti, u mnogim primerima, aktivno izuzimaju u odgovaranju na upite građana pozivajući se da postavljeni upiti nisu u skladu sa ZoPPI. Imajući u vidu da je dvosmerna komunikacija s građanima ustavna kategorija, čl. 46. Ustava RH, apelujem na zakonodavca da razmisli i u ZoPPI uredi materiju koja trenutno nije pravno prepoznata.
		Primljeno na znanje	Zakonom o pravu na pristup informacijama uređuju se pitanja koja se odnose na pravo na pristup informacijama, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranja te inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona, te su istim obuhvaćena sva pitanja koja se odnose na područje prava na pristup informacijama, što i jest predmet uređenja ovoga Zakona.

7. Hrvatski audiovizualni centar	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA	Predlažemo sljedeće izmjene i dopune Zakona o pravu na pristup informacijama: članak 9. – Načelo raspolaganja informacijom Predlaže se novi tekst: „Korisnik koji raspolaže informacijom sukladno ovom Zakonu, ima pravo tu informaciju javno iznositi na istinit način uz uvažavanje dostojanstva ljudske osobe.“ članak 15. stavak 2. – Ograničenja i njihovo trajanje Predlaže se nova točka: „te u ostalim slučajevima u kojima ne postoji javni interes za davanjem pristupa traženoj informaciji“. Obrazloženje: smatramo da listu ograničenja prava na pristup informacijama treba otvoriti kako bi se obuhvatili svi slučajevi u kojima je očito da ne postoji javni interes za davanje pristupa traženoj informaciji. Prvenstveno smatramo da je predložena odredba potrebna u slučajevima u kojima su tijela javne vlasti propustila općim aktom proglasiti određene informacije poslovnom tajnom. članak 23. stavak 1. točka 3. Predlaže se novi tekst: „3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena odnosno kad korisnik može pristupiti informaciji posredstvom javno objavljenih informacija“	Nije prihvaćen	Članak 9. važećeg Zakona o pravu na pristup informacijama, na koji se odnosi primjedba, nije obuhvaćen ovim Nacrtom prijedloga zakona. Sto se tiče primjedbe na članak 15. stavak 2., smatramo da su ograničenja utvrđena člankom 15. precizno i jasno utvrđena. Ujedno upućujemo da je u stavku 2. točki 7. utvrđeno da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji „u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom“. Primjedba na članak 23. stavak 1. točku 3. se ne prihvaća jer smatramo da je važeća odredba kojom je propisano da „tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu 3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena“, dovoljno jasna i precizna
8. Marina Krajnović	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA	Predlažem propisati novčane kazne za čelnike tijela javne vlasti koja u propisanim rokovima ne izvršavaju svoje obveze iz članka 10.a stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13 i 85/15). OBRAZLOŽENJE: Odredbom članka 10.a Zakona o pravu na pristup informacijama propisana je obveza tijela javne vlasti da određene dokumente u elektroničkom obliku dostavljaju u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske radi njihove trajne dostupnosti. Pravilnikom o Središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 124/15) u članku 8. stavku 3. propisano je da su tijela javne vlasti dokumente propisane zakonom dužna bez odgađanja dostaviti u Središnji	Nije prihvaćen	Prekršajne odredbe propisane su člancima 61-63 Zakonom o pravu na pristup informacijama, a navedene odredbe nisu obuhvaćene ovim izmjenama i dopunama Zakona. Ujedno ističemo da je predmet ovih izmjena i dopuna Zakona ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočenih u praksi u primjeni Zakona. U vezi navedenih prijedloga može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s

katalog, a najkasnije u roku od 5 dana od dana izrade dokumenta odnosno njegove objave na internetu. Međutim, u praksi se događa da pojedine jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave uopće ne objavljuju službena glasila na svojim mrežnim stranicama niti ih dostavljaju u Središnji katalog. Također, ima i lokalnih jedinica koje objavljuju službena glasila s vremenskim odmakom od mjesec-dva, a u Središnji katalog ih dostave tek kad im se najavi inspekcija (ako i onda). Međutim, to što glasilo nije dostupno javnosti ne smeta ih da započnu s urednom primjenom općeg akta. Građani u međuvremenu nemaju pristup općim aktima, niti se mogu upoznat s lokalnim propisima koji se na njih primjenjuju. Događa se da lokalne jedinice službeno glasilo objave npr. s datumom 15. rujna 2021., a to glasilo se na njihovim mrežnim stranicama pojavi tek za dva mjeseca (u studenom). A tada se, u najboljem slučaju, i dostavi u Središnji katalog. Službeno glasilo koje nije dostavljeno u Središnji katalog podložno je manipulacijama (dodavanjem pojedinih akata koji nisu prvobitno objavljeni ili izmjenom pojedinih spornih odredbi). Ustavna je obveza javno objaviti propise prije njihovog stupanja na snagu (tu pripadaju i opći akti lokalnih jedinica). Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi propisano je da opći akt (općine, grada i županije) može stupiti na snagu najranije osmog dana od dana objave (iznimno prvog dana od dana objave). Međutim, u praksi nije uvijek tako jer glasilo postane dostupno javnosti nakon proteka vakacijskog razdoblja od osam dana. Dakle, javnost dozna o sadržaju općeg akta mjesec-dva nakon što je on stupio na snagu i nakon što se već počeo primjenjivati. U cilju suzbijanja takvih protuustavnih i protuzakonitih pojava, predlažem propisati novčane kazne. Već samim propisivanjem prekršajnih odredbi situacija bi se popravila jer bi značajan dio lokalnih jedinica poradio na ažurnijoj objavi lokalnih propisa ili bi se barem suzbila praksa antedatiranja službenih glasila.

razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

9) Marin Ščira

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Predlažu se izmjene i dopune i u odnosu na čl. 10 Zakona, kako slijedi.

Nije prihvaćen

Prijedlog se ne prihvaća jer se isti ne odnosi na određene Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, već se odnosi na članak 10. važećeg Zakona, (Zakona o pravu na pristup informacijama (Nar. Nov. br.25/13 i 85/15) a navedeni članak nije obuhvaćen ovim izmjenama i dopunama Zakona.

1/ Predlaže se izmijeniti (dopuniti) čl. 10. st. 1. toč. 5., tako da glasi:

„registre i baze podataka ili informacije o registrima i bazama podataka iz njihove javnopravne nadležnosti i načinu pristupa i ponovne uporabe“.

Obrazloženje: Obzirom na širok krug adresata (kategorija tijela javne vlasti), nalazi se shodnim pojasniti pojam „nadležnosti“, kao onaj kada tijelo javne vlasti (trgovačko društvo i dr. usporediva osobo) postupa s javnopravnim ovlastima i dužnostima u vođenju registara baza podataka, a kako se „nadležnost“ ne bi preširoko tumačila u smislu redovitog gospodarskog poslovanja.

2/ Predlaže se izmijeniti (dopuniti) čl. 10. st. 1. toč. 11., tako da glasi:

„informacije o unutarnjem ustrojstvu, s imenima i prezimenima čelnika tijela i voditelja ustrojstvenih jedinica i njihovim podacima za kontakt;“

Obrazloženje: Predloženim izmjenama bilo bi nedvojbeno da se obveza objave odnosi na imena i prezimena navedenih osoba. S obzirom da se radi o osobnim podacima, predloženom izmjenom bi se izbjegla bilo kakva mogućnost drugačijeg tumačenja predmetne odredbe (npr. od strane tijela nadležnog za nadzor kod zaštite osobnih podataka).

10. Termoplín d.d.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA	Predlažemo da se izmjenama i dopunama predmetnog Zakona redefinira pojam "tijela javne vlasti" obzirom na činjenice: - da li većinski vlasnički udio daje i pravo većinskog odlučivanja/donošenja odluka sukladno internom aktu, - da li predmetno trgovačko društvo obavlja javnu ili tržišnu djelatnost te - da li se financira vlastitim sredstvima ili sredstvima proračuna, odnosno da se kao obveznike primjene Zakona izuzmu one djelatnosti odnosno trgovačka društva koja se ne financiraju proračunskim sredstvima.	Nije prihvaćen	Smatramo da je definicija tijela javne vlasti, kako je određena u dosadašnjem Zakonu, precizna i jasna, te da ne postoje razlozi za njezinu izmjenu. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama
11. DUBROVNIK CESTE d.d.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 2.	Zakonom o pravu na pristup informacijama čl. 5. st. 1. točka 2. propisano je da su tijela javne vlasti cit: „tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo“. Predlaže se redefinirati pojam "tijelo javne vlasti" na način da glasi: "tijela javne vlasti", u smislu ovog zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili	Nije prihvaćen	Predmet ovih izmjena i dopuna Zakona je ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočeni u praksi u primjeni Zakona. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

zajedno većinsko vlasništvo, a koja se, temeljem posebnog propisa, financiraju iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.)"

Razlika između ovdje predložene definicije tijela javne vlasti i definicije tijela javne vlasti u sada važećem Zakonu je u tome što se u ovdje predloženoj definiciji tijela javne vlasti predlaže:

da su tijela javne vlasti one pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo, a koje su financirane iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava.

Dakle, uvjet da bi pravna osoba ili trgovačko društvo kojima je osnivač ili vlasnik RH i/ili JLP (R)S bilo tijelo javne vlasti mora biti kumulativno ispunjen zajedno sa uvjetom da se isti financiraju iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.). Navedeno je u skladu sa načelom transparentnosti korištenja javnih sredstava na kojem se temelji čitav Zakon o pravu na pristup informacijama kao i važećom upravnosudskom praksom kada se radi o pitanjima primjene Zakona o pravu na pristup informacijama. Ukoliko nije ispunjen bilo koji od navedenih uvjeta, tada se ne bi radilo o tijelu javne vlasti.

Na ovaj način se izbjegava stavljanje u nepovoljniji položaj društava koji svoje prihode ostvaruju isključivo i jedino na otvorenom tržištu, a razlikuju se jedino po svom osnivači i/ili vlasniku.

Naime, opstojnost pravnih osoba (trgovačkih društava) u vlasništvu RH ili jedinica lokalne i regionalne samouprave koji nisu proračunski ni izvanproračunski korisnici proračuna RH ili jedinica lokalne samouprave ovisi isključivo i

jedino od izvršenja poslova ugovorenih na otvorenom tržištu. Sadašnja definicija pojma tijela javne vlasti ove pravne osobe stavlja u neravnopravan položaj sa drugim pravnim osobama koje obavljaju istu djelatnost kao i ova društva i nisu proračunski ni izvanproračunski korisnici, a razlikuju se isključivo po svom osnivaču ili vlasniku, zbog toga što nameće dodatnu obvezu društvima u javnom vlasništvu koji moraju postupati po Zakonu o pravu na pristup informacijama i ustupati informacije koje imaju komercijalnu (tržišnu) vrijednost i čija bi zlouporaba mogla nanijeti štetu ovim društvima.

Unatoč zaštitnim mehanizmima predviđenim Zakonom, lako je moguće - upravo pozivajući se na obveze tijela javne vlasti iz Zakona o pravu na pristup informacijama (moguće i zlorabeći ih), da neovlaštene osobe mogu doći u posjed informacija sa tržišnom vrijednošću što može nanijeti štetu poslovanju ovih društava (odavanje povlaštenih informacija, informacija koje se odnose na financijsko poslovanje, kupoprodajne cijene i sl.) i utjecati na samu opstojnost društva.

Dosadašnja praksa postupanja Ureda Povjerenika za informiranje pokazala je kako postojeći mehanizmi zaštite informacija sa komercijalnom, odnosno tržišnom vrijednošću nisu dostatni te su se takve informacije ipak morale ustupiti tražitelju jer bi se u suprotnom radilo o prekršajnom postupanju. U slučaju kada se radi o tijelu javne vlasti koje svoje prihode ostvaruje isključivo na tržištu, ustupanje informacija koje u sebi sadrže komercijalne ili tržišne vrijednosti može dovesti do nastanka nemjerljive štete i ugroziti opstojnost samog društva (tijela javne vlasti).

Poslovanje trgovačkih društava kojima je osnivač ili vlasnik RH ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave regulirano je prisilnim propisima kojima se uređuje poslovanje trgovačkih društava (propisima o trgovačkim društvima, financijskom poslovanju, obveznim osiguranjima, revizijskim propisima, kaznenim

		zakonom i sl.) dok se zakonitost i bonitet poslovanja društava nadzire od strane osnivača ili vlasnika putem nadležnih tijela (nadzorni odbor i sl.) te se time ostvaruje načelo transparentnosti. Ovo načelo se nadopunjuje i proširuje time što su upravo osnivači ovih društva (RH i JLP (R)S) obveznici primjene Zakona o pravu na pristup informacijama te se putem istih uvijek može dobiti zatražena informacija koja se odnosi na poslovanje društava kojima su osnivači i/ili vlasnici. Slijedom navedenog predlažemo redefinirati pojam "tijelo javne vlasti" u važećem Zakonu o pravu na pristup informacijama čime bi se ukinula neravnopravnost između pravnih osoba koje imaju različitog osnivača i/ili vlasnika, a financiraju se isključivo obavljajući svoju gospodarsku djelatnost na otvorenom tržištu te bi ostvarilo i Ustavom zajamčeno pravo kojim država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu.			
12	Marin Šćira	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 2.	U odnosu na definiciju "korisnika" iz čl. 5. st. 1. toč. 1. Zakona, moli se razmotriti kako dosljednije koristiti u Zakonu pojam „korisnik“, a uvažavajući njegovu definiciju u Zakonu. Naime, problem korištenja (tumačenja) definicije korisnika javlja se slučajevima kada se pod korisnikom mogu smatrati i osobe korisnici prava na usluge tijela javne vlasti, a što je osobito izraženo kod korištenja pojma korisnik kod proaktivne objave (čl. 10. st. 1. toč. 2., 8. i 12.).	Primljeno na znanje	Članak 10. Zakona o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br.25/13 i 85/15), u odnosu na koji se postavlja dilema u vezi korištenja pojma „korisnik“, nije obuhvaćen ovim izmjenama i dopunama Zakona. O navedenom prijedlogu može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama.
13	Marin Šćira	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 2.	1A/Predlaže se brisati čl. 5. st. 1. toč. 7. Zakona (definiciju testa razmjernosti i javnog interesa). Obrazloženje: Nema potrebe za ovom definicijom budući se sadržaj testa razmjernosti i javnog interesa može potpuno i pravilno razumjeti iz odredbe čl. 16. st. 2. Zakona. 1B/Ako gornji prijedlog brisanja ne bi bio prihvatljiv, predlaže se izmjena odredbe čl. 5. st. 1. toč. 7. Zakona, tako da glasi: „Test razmjernosti i javnog interesa“ je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje na način kako to propisuje čl. 16. st. 2. ovog	Nije prihvaćen	Predmet ovih izmjena i dopuna Zakona je ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočenih u praksi u primjeni Zakona. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene

Zakona."

Obrazloženje: definiciju pojma treba dovesti u vezu s čl. 16. st. 2. Zakona (tj., ili brisati ili dovesti u vezu sa relevantnim člankom Zakona).

2/Predlaže se dopuniti čl.5. sa definicijom javnih sredstava: „Javna sredstva« jesu sredstva državnog proračuna Republike Hrvatske, proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i sredstva koja tijelo javne vlasti ubire temeljem posebnog propisa. Tijela državne uprave, druga državna tijela i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave uvijek izvorno raspolažu javnim sredstvima. Javnim sredstvima raspolažu i druga tijela javne vlasti, i to: (1) u mjeri u kojoj se radi o javnim sredstvima koja tijelo javne vlasti ubire temeljem posebnog propisa, ili (2) u mjeri u kojoj tijela javne vlasti temeljem naloga namjenski raspolažu javnim sredstvima koja su im dana na raspolaganje od strane tijela javne vlasti navedenih u prvoj rečenici ovog stavka."

Obrazloženje: Gornji prijedlog dopune daje se u vezi sa čl. 16. st. 3. Zakona, i to u slučaju da se ne uvaži prijedlog brisanja tog čl. 16. st. 3. (kako se nastavno navodi). U tom slučaju, definicija se drži bitnom jer ne postoji niti jedan propis koji bi dao jedinstvenu definiciju pojma javnih sredstava. Ipak, postoji niz propisa koji svaki na svoj način uređuju sredstva koja bi se smatrala javnima (npr., propisi o državnim potporama, financiranju lokalne i područne samouprave, porezni propisi, propisi o državnom proračunu i izvještavanju i dr.). Dosadašnja praksa je pokazala iznimno ekstenzivno tumačenje pojma javnih sredstva, a koje negira da pojedini subjekti (koji potpadaju po definiciju tijela javne vlasti) raspolažu sa sredstvima koja ne spadaju u javna ni po kojem posebnom propisu, s rezultatom da se time zahvaća u ne-javnu imovinu. Ovime se želi uvesti određena smislenost u primjeni pojma "javnih sredstava" u imovini tijela javne vlasti i ostalih ne-javnih sredstava koja su dio te imovine, a kako bi se omogućila predvidivost i pravna sigurnost.

Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišim iz evaluacije.

Naime, nedostatak jasnije odredbe i pojašnjenja „javnih sredstava“ u smislu Zakona, u praksi je doveo to toga da se primjenjuju različiti široki kriteriji. Između ostalog, da i „vlasništvo“ (pa makar i djelomično) države nad trgovačkim društvom čini sva sredstva (imovinu) tog društva javnim sredstvima. Pritom, u potpunosti se zanemaruje da ta društva, osim prilikom samog osnivanja, za cijelo vrijeme svojih aktivnosti i poslovanja ne koriste dalje sredstva državnog proračuna ili druga sredstva koja se ubiru temeljem posebnog propisa. U postojećoj primjeni ZPPI, sva sredstva takvog tijela javne vlasti postaju „javna sredstva“, iako ona to u stvari nisu. Ako bi se čl. 16. st. 3. Zakona brisao (tu je jedino mjesto u Zakonu gdje se „javna sredstva“ spominju), ovaj prijedlog je naravno bespredmetan. Podredno, ako se čl. 16. st. 3. Zakona neće brisati, predlaže se učiniti jasnim koja su „javna sredstva“ u smislu Zakona, a kako se predlaže gornjom definicijom.

Ako se mora zadržati čl. 16. st. 3. Zakona, a obzirom da istio sadrži apsolutno pravo i nije podložno procjeni razmjernosti od slučaja do slučaja, drži se potrebnim tada i jasno označiti pojam javnih sredstava (u čl. 5.) kao i u st. 3. čl. 16. ZPPI-a dodatno pojasniti opseg informacija (u smislu opsega osobnih podataka osoba i samog raspolaganja, a kako se nastavno navodi).

3/ Predlaže se izmijeniti čl. 5. st. 1. toč. 2. Zakona, tako da glasi: „Tijela javne vlasti“, u smislu ovoga Zakona, su:

- tijela državne uprave,
- druga državna tijela,
- jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave,
- pravne osobe i druga tijela koje imaju javne ovlasti ili koje obavljaju javnu službu, u dijelu poslova koji se odnosi na obavljanje javnih ovlasti ili javne službe,
- proračunski i izvanproračunski korisnici državnog proračuna,
- proračunski i izvanproračunski korisnici proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave,
- pravne osobe koje prime donacije iz državnog proračuna ili proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne)

samouprave, ili od strane bilo proračunskih ili izvanproračunskih korisnika državnog proračuna ili proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, u mjeri u kojoj se radi o informacijama o raspolaganju primljenim donacijama,
-pravne osobe u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju pojedinačno ili zajednički, posredno ili neposredno: (a) većinu udjela, ili (b) većinsko pravo odlučivanja, ili (c) pravo izabrati odnosno imenovati i opozvati imenovanje odnosno razriješiti većinu članova uprave, odnosno većinu izvršnih direktora ili članova nadzornog odbora odnosno upravnog odbora društva.“

Obrazloženje: S obzirom na širok opseg obveznika koje postojeća definicija „tijela javne vlasti“ obuhvaća, predlaže se pokušati definiciju tijela javne vlasti učiniti transparentnijom, osobito u odnosu na niz trgovačkih društava i drugih pravnih osoba koje inače i nemaju ovlasti i dužnosti javnopravnog postupanja. Navedeno osobito, iz sljedećih razloga.

Postojeće rješenje ima za posljedicu da pojedine pravne osobe postaju u ukupnosti svog djelovanja „tijelo javne vlasti“ za potrebe Zakona samo zato što, pored ostalih poslova, obavljaju posao koji je inače namijenjen javnom sektoru. Navedeno stvara problem, bez pravog opravdanja, u slučaju tijela javne vlasti koja su po svojoj prirodi subjekti privatnog prava pa tada dolazi do dupliranja i miješanja privatnopravne i javnopravne komponente djelovanja. Naime, ova tijela obavljaju i druge djelatnosti osim onih koje su im povjerene u sklopu javnih ovlasti, a koje su redovito komercijalne naravi. Postojeće rješenje Zakona neopravdano se primjenjuje na segmente poslovanja koji ni na koji način nisu povezani s obavljanjem javnih zadataka povjerenih toj pravnoj osobi (pritom, u drugim pravnim porecima postoje ograničenja u ovom smislu).

Nadalje, određenje tijela javne vlasti temeljem kriterija da se pretežito financira iz proračuna

je nejasno i nepredvidljivo (koji bi to bio točno postotak financiranja te u odnosu na što se taj postotak računa). Isto vrijedi i za kriterij financiranja iz parafiskalnih nameta. Financiranje je dinamično po svojoj prirodi, pa će time osoba koje je tijelo javne vlasti (a onda i obveznik Zakona) svake poslovne godine biti potencijalno neka druga osoba.

Kriterij, iz postojećeg zakonodavnog rješenja, po kojem se postaje tijelom javne vlasti zato što je riječ o pravnoj osobi čiji osnivač je RH ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave zapravo predstavlja dupliranje s kriterijima financiranja.

Konačno, kriterij prema kojem je tijelo javne vlasti trgovačko društvo u kojem Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo je također problematično, obzirom da nepotrebno sužava polja primjene definicije samo na trgovačka društva, a pojmovi „zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo“ lako će izazvati probleme u tumačenju i primjeni.

4/ Predlaže se izmijeniti čl. 5. st. 1. toč. 16. Zakona, tako da glasi: „Odgovorna osoba“ u smislu ovoga Zakona, ima isto značenje kao iz članka 61. st. 1. Prekršajnog zakona.”

Podredno (ako gornji prijedlog ne bi bio prihvatljiv), predlaže se:

„Odgovorna osoba“ u smislu ovoga Zakona, u slučaju prekršaja iz članka 61. st. 1. ovog Zakona je čelnik tijela odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti, a u slučaju prekršaja iz članka 62. ovog Zakona ima isto značenje kao iz članka 61. st. 1. Prekršajnog zakona.”

Obrazloženje: Predloženim izmjenama se definicija usklađuje s Prekršajnim zakonom, i to čl. 61. st. 2. Prekršajnog zakona. Naime, pravo na određivanje odgovorne osobe iz tog stavka traži da se u propisu o prekršaju (u ovom slučaju čl. 61. i 62. Zakona) odredi koja odgovorna osoba odgovara za određeni prekršaj, ali pritom to mora biti i dalje

usklađeno sa prvim stavkom (koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova). Postojeći prijedlog izmjene određuje uvijek istu osobu, i to blanketno i vrlo lako u koliziji sa Prekršajnim zakonom. Naime, isključuje se pitanje prosudbe odgovornosti, tj. je li određeni posao uopće u opsegu poslova čelnika tijela (ili povjeren drugome). Navedeno dodatno otežava i širina definicije „tijela javne vlasti“ u koju spadaju ne samo upravna (javnopravna tijela) već i trgovačka društva i druge pravne osobe, a u kojim „čelnik tijela“ (koji pojam je svojstven isključivo upravnim (javnopravnim) tijelima) može imati drugačiji opseg ovlasti, kao i što raspodjela poslova može biti drugačije uređena.

14 Ivica Ban

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 2.

Predlažem da se u članku 5. stavak 1. doda nova točka koja glasi:

„- „javna sredstva“ kojima se financiraju „tijela javne vlasti“ u smislu ovoga Zakona su sredstva iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te sva sredstva i prihodi tijela s javnim ovlastima koja su ostvarena kao prisilni nameti, davanja, i sl. (obvezne članarine i članski doprinosi, upisnine i druga obvezna davanja članstva) ili potječu od prihoda od imovine koja potječe iz tih naplaćenih nameta.“.

Obrazloženje

Potrebno je precizno, odnosno preciznije zakonski odrediti što se smatra javnim sredstvima, jer sada brojna tijela s javnim ovlastima, npr. gospodarske i strukovne komore, odbijaju postupati po zahtjevima za pristup informacijama uz obrazloženje da se one ne financiraju iz proračuna nego od članarina i doprinosa, te upisnina svojih članova, pa da se takvi prihodi ne mogu smatrati javnim sredstvima.

Nije prihvaćen

U članku 5. točki 2) Zakona o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. 25/13. i 85/15) u određenju pojma „tijela javne vlasti“, pored ostalog je utvrđeno i da su, u smislu ovoga Zakona, tijela javne vlasti i „pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja i sl.)“, čime su javna sredstva određena u ovom Zakonu.

Predmet ovih izmjena i dopuna Zakona je ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočenih u praksi u primjeni Zakona.

O eventualnoj potrebi dodatnog preciziranja može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama.

15	Vjekoslav Gregurić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 2.	U članku 5. stavku 1. točki 24. izmijenjenog/nadopunjenog Zakona o pravu na pristup informacijama predlažem sljedeći tekst "Odgovorna osoba u smislu ovoga Zakona je čelnik tijela javne vlasti, odnosno osoba ovlaštena za upravljanje, zastupanje i predstavljanje istog tijela javne vlasti".	Nije prihvaćen	Smatramo da definicija „odgovorne osobe“ utvrđena u članku 2. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, precizno i nedvosmisleno određuje tko se u smislu ovoga Zakona smatra „odgovornom osobom“.
16	Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 4.	Pozdravljamo objavu podataka o radnim skupinama, te predlažemo izmjenu stavka (3) istog članka koji propisuje trajanje javnog savjetovanja na način da riječi "u pravilu u trajanju od 30 dana" zamijenite riječima: "u trajanju ne kraćem od 30 dana"	Nije prihvaćen	Smatramo potrebnim omogućiti da se savjetovanje s javnošću može provesti i u kraćem trajanju u slučajevima postojanja objektivne i opravdane potrebe, (primjerice, za slučajeve donošenja zakona po hitnom postupku), što bi se predloženom izmjenom onemogućilo.
17	Povjerenik za informiranje	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 4.	U svrhu jačanja instituta savjetovanja s javnošću, potrebno je precizirati rok za provedbu savjetovanja na 30 dana kako bi se objektivno omogućila participacija građana u kreiranju propisa. Ako postoji objektivna i opravdana potreba za skraćivanjem roka, isto je potrebno propisati navođenjem razloga skraćivanja roka, ali samo trajanje savjetovanja ne bi smjelo biti kraće od 15 dana. Slijedom toga predlaže se u stavku 2. članka 11., brisati riječ „u pravilu“ Dodati novi stavak 4. i 5. koji glase: „(4) Iznimno, trajanje savjetovanja može se skratiti na najmanje 15 dana kad je riječ o hitnim mjerama ili međunarodnim, pravno obvezujućim rokovima, uz jasno navođenje objektivnih razloga za skraćivanje roka, u dokumentu koji je prilaže i objavljuje uz akt o kojem se provodi savjetovanje. (5) Savjetovanje s javnošću se ne provodi kad se propis ili opći akt usklađuje samo tehnički s propisom višeg ranga ili drugim propisima.“	Nije prihvaćen	Predmet ovih izmjena i dopuna Zakona je ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočenih u praksi u primjeni Zakona. O navedenom prijedlogu može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama.

18. Ivan Zidarević - Europska civilna inicijativa Zagreb	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 4.	Članak 11. stavak 3. treba preformulisati tako da se iz teksta ukloni "u pravilu". Mnoga tela javne vlasti svoje javne rasprave, preko platforme e - Savjetovanje, imaju u trajanju koje je kraće od mesec dana (ili 30 dana). Na taj način se umanjuju demokratski procesi, neposredne participacije građana.	Nije prihvaćen	Smatramo da članak 11. stavak 3. važećeg Zakona koji propisuje provođenje savjetovanja s javnošću „u pravilu u trajanju od 30 dana...“, ne umanjuje demokratske procese i participaciju građana, već omogućuje, kao iznimku od pravila, da se u pojedinim slučajevima savjetovanje provede u kraćem trajanju, što smatramo potrebnim omogućiti za slučajeve postojanja objektivne i opravdane potrebe (primjerice, za slučajeve donošenja zakona po hitnom postupku).
19. Marin Šćira	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 5.	1A/ Predlaže se izmijeniti čl. 15. st. 1. i st. 2. toč. 2., tako da glasi: „(1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama: 1) koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka; 2) ako je informacija profesionalna tajna, sukladno zakonu. (2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji: [...]; 2) ako je informacija poslovna tajna, sukladno zakonu; [...].“ Obrazloženje: Predloženom izmjenom bi se profesionalna tajna stavila u kategoriju apsolutno zaštićenih informacija. Više je razloga koji opravdavaju predloženu izmjenju. Pa tako, u kaznenom postupku (čije odnosne informacije su već predviđene kao apsolutno zaštićena informacija) obveznici profesionalnih tajni nisu dužni svjedočiti upravo zbog svoje obveze čuvanja profesionalne tajne (po čl. 285. ZKP, javni bilježnici, porezni savjetnici, odvjetnici, liječnici, probacijski službenici socijalni radnici). U bitnome slično, a jednako relevantno za potrebe pristupa informacijama po Zakonu, i pravila parničnog postupka (po čl. 237. ZPP) predviđaju zaštitu profesionalne tajne u vidu uskrate svjedočenja (za odvjetničku, liječničku i svaku drugu profesiju/poziv za koju postoji obveza da se kao tajna čuva ono što se saznalo u obavljanju tog poziva ili djelatnosti, kao što su	Nije prihvaćen	Predmet ovih izmjena i dopuna Zakona je ciljano, usklađivanje s Direktivom Europskog parlamenta i vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), te uklanjanje ključnih nedostataka uočenih u praksi u primjeni Zakona. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022- 2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

javnobilježnička, revizorska, bankovna i druga djelatnost). Unatoč navedenom, ZPPI profesionalnoj tajni daje samo relativnu zaštitu (u stavku 2. predmetnog članka), narušivši time opći sustav koji je u hrvatskom pravu uspostavljen u odnosu na institut profesionalne tajne. Naime, navedeno za rezultat ima da je tijelo javne vlasti prije donošenja odluke uvijek dužno provesti test razmjernosti i javnog interesa. Pa ako test ukaže na prevladavanje javnog interesa, tijelo javne vlasti informaciju mora učiniti dostupnom iako se radi o profesionalnoj tajni. Međutim, isti taj obveznik profesionalne tajne, sukladno odredbi čl. 237 ZPP (kao i čl. 285. ZKP), istovremeno može uskratiti svjedočenje o činjenicama koje je saznao u obavljanju svog poziva odnosno profesije. Dakle, zakonodavac pravni položaj obveznika profesionalne tajne smatra toliko važnim da je u odnosu na njega predvidio odstupanje od opće dužnosti svjedočenja, dok se u ZPPI-u negira ne samo postojanje zakonske obveze čuvanja profesionalne tajne, već i okolnost da propisana mogućnost uskrate svjedočenja nositelja profesionalne tajne i sama predstavlja zaštitu općeg društvenog interesa. Usporedbi radi, u njemačkom zakonodavstvu, savezni Zakon o pristupu informacijama savezne vlade (§ 3 (4)) predviđa tri apsolutne iznimke od prava na pristup informacijama, i to u odnosu na: (1) informacije koje su podvrgnute zakonskoj obvezi čuvanja tajne ili povjerljivosti temeljem zakona ili temeljem općeg upravnog propisa koji se odnosi na materijalnu ili organizacijsku zaštitu klasificiranih informacija, (2) informacije koje su profesionalna tajna te (3) informacije koje su posebna službena tajna. Njima je zajednička upravo okolnost da se radi o informacijama koje podliježu posebnoj obvezi čuvanja tajnosti i povjerenja (a u njemačkoj sudskoj praksi formulirano: sve ono što se temeljem drugih propisa mora čuvati tajnim, svoje temeljno obilježje tajnosti mora zadržati i u okviru primjene njemačkog saveznog Zakona o pristupu informacijama savezne vlade). Usporediva rješenja su i u francuskom Zakoniku o

odnosima između javnosti i uprave (odredba L311-5), prema kojoj su „tajne zaštićene zakonom“ apsolutne iznimke, belgijskom Saveznom zakonu (odredba čl. 6.) koji, između ostaloga, propisuje da će tijelo primjene odbiti zahtjev za dostavom informacije ako bi time ugrozilo zakonom ustanovljenu obvezu čuvanja tajne.

1B/ Ako gornji prijedlog ne bi bio prihvatljiv, predlaže se izmjena u čl. 15. st. 2. ZPPI-a:

“(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:

- 1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, ili ako je informacija profesionalna tajna, sukladno zakonu;
- 2) ako je informacija poslovna tajna, sukladno zakonu; [...].”

Obrazloženje: Ako se ne bi uvažili razlozi uvođenja profesionalne tajne u st. 1. čl. 15. Zakona, predlaže se uvažiti gornji prijedlog izmjene. Naime, pojedina tijela državne vlasti (javnopravna tijela) su obveznici propisa o tajnosti podataka te su ovlašteni i dužni označavati (klasificirati) informacije određenim stupnjem tajnosti. Druga tijela javne vlasti u smislu Zakona (a koji nisu obveznici takvih propisa, npr. određena trgovačka društva i druge pravne osobe) već imaju u bitnome istu obvezu (kao što je klasificiranje podataka) i to po samom zakonu. Naime, profesionalne tajne već su definirane u posebnom zakonu kojim se regulira poslovanje tog tijela javne vlasti, a i profesije unutar tog poslovanja te se takva tijela javne vlasti moraju pridržavati te regulative na isti ili stroži način kao što to čine tijela javne vlasti koja moraju klasificirati informacije sa određenim stupnjem tajnosti. Profesionalna tajna je stoga prije usporediva sa klasificiranom informacijom, nego sa poslovnom tajnom. Predloženom izmjenom izbjegava se diskriminiranje, točnije nejednak položaj između različitih kategorija tijela javne vlasti i neopravdana nejednaka primjena Zakona na iste.

20. Udruga Zelena Istra

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

Predloženim izmjenama čl. 16, st. 3. ZPPI-a želi se promijeniti ustaljenu praksu Visokog

Primljeno na znanje

O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih

O PRAVU NA PRISTUP
INFORMACIJAMA,
Članak 6.

upravnog suda RH prema kojoj okolnost da tijelo javne vlasti raspolaže javnim sredstvima ima apsolutnu prednost pred svim ostalim institutima koji potencijalno ograničavaju pristup informacijama o raspolaganju javnim sredstvima.

Intervencija je neadekvatno argumentirana. Naime, prema aktualnom ZPPI na informacije o javnom novcu ne primjenjuje se test razmjernosti jer se javni interes ne propituje, već podrazumijeva. Prema predloženim izmjenama, javni interes će se propitivati te će se provoditi test razmjernosti za sve informacije o javnom novcu, osim onih osnovnih. Budući da TJV rok za ostvarivanje prava na pristup informaciji mogu produžiti za 15 dana (a prema našem iskustvu TJV redovito koriste ovu odredbu) zbog provođenja testa razmjernosti, za ostvarivanje prava na pristup svim informacijama o javnom novcu, osim onima koje su definirane kao „osnovne”, bit će potrebno više vremena, a ne manje. Iz ovog proizlazi da je netočna tvrdnja koja se navodi kao razlog intervencije da se njome „ubrzava postupak”. Upravo suprotno, uvođenje testa razmjernosti i javnog interesa u jedan dio postupaka prvog stupnja zasigurno će dovesti do novih upravnih (žalbenih) i sudskih postupaka o načinu i sadržaju provedenog testa. Postupci u pitanju, uzrokovani ovom intervencijom u tekst čl. 16, st. 3. ZPPI-a, će biti dugotrajni i zahtjevni i značit će snižavanje standarda praćenja raspolaganja javnim sredstvima.

Nedovoljno je argumentirana i tvrdnja da je Visoki upravni sud promijenio svoju praksu kada je riječ o primjeni odredbe članka 23. stavka 5. o zloupotrebi prava na pristup informacijama vezano uz informacije o javnom novcu. Naime, u Prijedlogu Povjerenika za izmjene ZPPI-a, u ovim izmjenama, ili na neki drugi način, u javnosti nije nikada javno obrazloženo kada je i kako VUS promijenio svoju praksu – koliko je presuda i do kada donio kada je navodno imao usklađenu praksu s Povjerenikom, odnosno kada je to i kojim presudama ovaj sud promijenio svoju praksu.

opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama” (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizilim iz evaluacije.

Nadalje, iz obrazloženja proizlazi da je očit razlog intervencije u čl. 16., st. 3. primjena instituta zloupotrebe prava. U usporedbi s vrijednostima otvorenosti i transparentnosti pri raspolaganju javnim sredstvima institut i vrijednost preveniranja očite zloupotrebe prava, a osobito pozicija TJV-a trebala bi biti od manje važnosti. Drugačije rečeno, veća se šteta može očekivati za važnije vrijednosti ako se onemogućiti primjena instituta očite zloupotrebe prava nego ako se on postavi u istu ravan važnosti kao i interes javnosti za korištenje javnih sredstava.

Također, predložena intervencija u čl. 16, st. 3. ZPPI-a uzima kao osnovu podatke čija javnost je već zajamčena propisima o javnoj nabavi. Budući da javna nabava nije jedini način raspolaganja javnim sredstvima jasno je da bi prihvaćanje ovakve izmjene dovelo do značajnog snižavanja standarda otvorenosti i transparentnosti. Osim toga, propis o pristupu informacijama nije identičan po vrijednosnom okviru pa stoga niti zamjenjiv za propis o javnoj nabavi. Stoga je svođenje prvog (o pristupu informacijama) na razinu i vrijednosni okvir drugog (o javnoj nabavi) ozbiljna pogreška u procjeni uloge svakog od ovih propisa.

Potrebno je uočiti i da količina informacija čija je objava obvezna temeljem propisa o javnoj nabavi daleko nadilazi količinu informacija koje bi prema Prijedlogu novele TJV bila obvezna učiniti dostupnim javnosti bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. (V. u tom smislu podatke navedene u čl. 5. Pravilnika o planu nabave, registru ugovora, prethodnom savjetovanju i analizi tržišta u javnoj nabavi.) Lako je zamislivo da bi nakon zakonodavne promjene čl. 16, st. 3. ZPPI-a na predložen način ovaj članak bio manje funkcionalan u odnosu na relevantne odredbe propisa o javnoj nabavi kojih primjena nije uvjetovana provođenjem testa razmjernosti i javnog interesa. Novi ZPPI ne bi smio upućivati na druge propise kako bi se njihovom primjenom, u postupku koji je podložan drugim ograničenjima te se odvijao u

21 Hrvatska udruga producenata	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 6.	drugom pravnom okruženju, došlo do traženih informacija. Upravo suprotno, ZPPI bi trebao svakom pravnom subjektu koji traži određene informacije biti prvi pravni instrument i oslonac u postupku pristupa informacijama. Evidentno je da novela čl. 16, st. 3. ZPPI-a ne ide u tom smjeru. Prihvaćanjem planirane novele ZPPI sveo na nižu razinu od propisa o javnoj nabavi odnosno bi se izjednačila važnost i postupovnopравни status instituta očite zlouporabe prava i presumiranog interesa javnosti za raspolaganje javnim sredstvima. Zbog navedenog predloženu intervenciju u čl. 16, st. 3. vidimo kao posve nepotreban pokušaj negiranja već dobro utvrđene i argumentirane upravnosudske prakse (zasnovane na brojnim pravomoćnim presudama) te specifičan vid nepošivanja sudbene vlasti. Islaknutu intervenciju smatramo neprikladnom, neustavnom te stoga neodrživom. Stoga ju je potrebno eliminirati iz novog ZPPI-a.	Nije prihvaćen	Smatramo da izmijenjeni članak 16. stavak 3. Zakona kojim se utvrđuju osnovne informacije koje uvijek moraju biti dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti, predstavlja kompromisno rješenje u odnosu na onemogućavanje iscrpljivanja tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja javnog interesa s jedne strane (vezano uz izmijenjenu praksu Visokog upravnog suda RH prema kojoj odredba članka 23. stavka 5. o zlouporabi prava na pristup informacijama nije primjenjiva kad se radi o raspolaganju javnim sredstvima) te zahtjeva za dostupnošću informacija o raspolaganju javnim sredstvima, s druge strane. Što se tiče članka 9. važećeg Zakona, isti nije obuhvaćen izmjenama i dopunama ovoga Nacrta prijedloga zakona. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s

korisniku koji dijelom za provedbu projekta ima „podizvođače“, primjerice razne pružatelje raznih usluga, kao i razne trgovce, vrlo često ti podizvođači, odnosno angažirane osobe ne znaju ili ne moraju znati da se radi o korištenju javnih sredstava, već stupaju u uobičajeni poslovni odnos, koji može i ne mora biti zaštićen poslovnom tajnom, a dodatno, možda za dio poslova i sami ti podizvođači plaćaju određene stvari ili usluge trećima. Druga mogućnost je da se radi o fizičkim osobama koje obavljaju određenu profesionalnu djelatnost ili imaju honorarni odnos, no njihova djelatnost je na tržištu i kao takva podliježe i samom tržišnom natjecanju i konkurira na tržištu drugim osobama koje obavljaju istu djelatnost.

S obzirom da opseg podataka koji se u smislu ovog zakona smatra informacijom, a pogotovo opseg informacija koji se predloženim st. 3 ovog članka omogućava dostavljati bez provođenja testa razmjernosti može značiti i bitno zadiranje u poslovne i tržišne tajne pojedinog poduzetnika, autora, bilo koje fizičke osobe, postavlja se pitanje do koje razine se navedene informacije moraju pružati, odnosno odnosi li se predloženi set podataka na korištenje sredstava sve do krajnjeg primatelja sredstava (izvršitelja).

Sljedeći problem koji se pojavljuje je problem koji je povezan s čl. 9 zakona prema kojem korisnik prava na pristup informacija IMA PRAVO TU INFORMACIJU JAVNO IZNOSITI, a pritom se daljnja odredba čl. 9a, koja govori o poštivanju dostojanstva ljudske osobe, odnosi isključivo na odnos između tijela javne vlasti i korisnika. Takvo osiguranje nema niti jedna osoba koja je, možda i ne znajući, „predmet“ informacije, odnosno čije ime predstavlja informaciju u smislu ovog zakona.

Kada primarni korisnik sredstava pristupa natječaju ili pravnom instrumentu temeljem kojeg on postaje osoba koja će u budućnosti raspolagati javnim sredstvima, ta osoba je svjesna potrebe za transparentnim poslovanjem te izvještavanjem o načinu raspolaganja sredstvima. Takvu svijest ne mora imati bilo koja treća osoba, koja i nesvjesno može postati

razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

			predmetom neovlaštene uporabe njezinih podataka ili podataka o cijenama i uvjetima njezinog poslovanja. Slijedom navedenog predlažemo da se u odnosu na te – treće osobe – provodi test razmjernosti, a ujedno predlažemo dopunu čl. 9a.		
22	Hrvatski audiovizualni centar	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 6.	Predlaže se novi tekst: „Iznimno, informacije o raspolaganju javnim sredstvima koje proizlaze iz proračuna tijela javne vlasti kojem je zahtjev upućen, a koje se odnose na osobno ime ili naziv, iznos i namjenu sredstava, dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Navedena iznimka odnosi se samo na pravnu ili fizičku osobu kojoj je tijelo javne vlasti isplatilo javna sredstva.“ Obrazloženje: Tijela javne vlasti koja dodjeljuju bespovratna sredstva isplaćuju ista korisnicima za određenu namjenu odnosno za izvršenje određenog projekta. Koga će korisnik kojem su dodijeljena sredstva angažirati za obavljanje posla kako bi se ostvarila namjena dodijeljene potpore, njegov je slobodan izbor. Tijelo javne vlasti ne utječe na izbor izvođača angažiranih od strane korisnika te smatramo da osobno ime ili naziv izvođača nije javna informacija. Nadalje, tijela javne vlasti koja dodjeljuju bespovratna sredstva često posjeduju informacije o sufinanciranju istog projekta od strane drugih izvora (i javnih i privatnih). Smatramo da tijelo javne vlasti može dati pristup samo informaciji koja se odnosi na raspolaganje javnih sredstava koja proizlaze iz proračuna tijela javne vlasti, odnosno koje je tijelo javne vlasti isplatilo korisniku.	Nije prihvaćen	Smatramo da izmijenjeni članak 16. stavak 3. Zakona kojim se utvrđuju osnovne informacije koje uvijek moraju biti dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti, predstavlja kompromisno rješenje u odnosu na onemogućavanje iscrpljivanja tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja javnog interesa s jedne strane (vezano uz izmijenjenu praksu Visokog upravnog suda RH prema kojoj odredba članka 23. stavka 5. o zlouporabi prava na pristup informacijama nije primjenjiva kad se radi o raspolaganju javnim sredstvima) te zahtjeva za dostupnošću informacija o raspolaganju javnim sredstvima, s druge strane. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizilazim iz evaluacije.

23: Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 6.	Kada je u pitanju trošenje javnih, odnosno sredstava poreznih obveznika, javni interes se podrazumijeva (postoji presumpcija javnog interesa) i nema potrebe za provođenjem testa razmjernosti i javnog interesa i/ili skrivana iza zlouporabe prava na pristup informacijama. Bilo kakvo ograničavanje ove odredbe, a kako se predlaže u nacrtu izmjena i dopuna Zakona, predstavljalo bi značajan korak unatrag u odnosu na pravo građanki i građana da znaju kako se upravlja sredstvima koja izdvajaju za javne potrebe.	Primljeno na znanje	O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizilim iz evaluacije.
24: Marin Šćira	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 6.	1/ Predlaže se izmijeniti čl. 16. st. 1. i 2., tako da glase: “(1) Ako tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu utvrdi da se traži pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovog Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Ako tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu utvrdi da se traži pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 1., pribavit će mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, nakon čega će provesti test razmjernosti i javnog interesa i donijeti odluku. (2) Kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je: - utvrditi zbog kojeg se zaštićenog interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. može ograničiti pristup informaciji, i - utvrditi bi li omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u konkretnom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen, i - utvrditi u čemu se očituje javni interes za pristup informaciji te bi li onemogućavanjem pristupa traženoj informaciji interes javnosti bio ozbiljno povrijeđen, i - utvrditi je li u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite interesa iz članka 15. stavka 2., 3. ili 4., ili javni interes za otkrivanjem informacije. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićeni interes, informacija će se učiniti dostupnom.” Obrazloženje: Predloženom	Nije prihvaćen	Smatramo da su odredbe o provedbi testa razmjernosti i javnog interesa (članak 16. stavci 1. i 2.) jasne i precizne. Smatramo da izmijenjeni članak 16. stavak 3. Zakona kojim se utvrđuju osnovne informacije koje uvijek moraju biti dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti, predstavlja kompromisno rješenje u odnosu na onemogućavanje iscrpljivanja tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja javnog interesa s jedne strane (vezano uz izmijenjenu praksu Visokog upravnog suda RH prema kojoj odredba članka 23. stavka 5. o zlouporabi prava na pristup informacijama nije primjenjiva kad se radi o raspolaganju javnim sredstvima) te zahtjeva za dostupnošću informacija o raspolaganju javnim sredstvima, s druge strane. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta

izmjenom jasnije se upućuje koje elemente testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti mora obavezno razmotriti, zajedno s postupovnim koracima, s ciljem da se olakša primjena testa i omogući ujednačeniji postupak (način) njegove primjene. Istodobno, time bi se olakšala i kontrola postupanja tijela javne vlasti.

Zakona sukladno preporukama proizišlim iz evaluacije.

Predloženim razdvajanjem odredbe po točkama razrađuje se hijerarhijski pristup pitanjima na koja tijelo javne vlasti treba dati odgovor (utvrditi) prije nego što prijeđe na sljedeće pitanje, kao što bi to bilo za očekivati kod svakog testa koji se provodi prije nego što se o određenom zahtjevu odluči. Pa tako, najprije se utvrđuje postojanje zaštićenog interesa ili više njih (ako postoje). Nakon toga se utvrđuje ugroza uslijed omogućavanja pristupa informaciji u konkretnom slučaju (ozbiljnost povrede). Nakon toga se utvrđuje postojanje javnog interesa te s tim u vezi ugroza uslijed onemogućavanja pristupa informaciji u konkretnom slučaju. Tek tako kvantificirani zaštićeni interes i kvantificirani javni interes se onda uopće mogu usporediti pa slijedom toga i utvrditi, u konačnici, prevladava li u pojedinom slučaju javni interes u odnosu na zaštićeni interes (u kojem slučaju se informacija čini dostupnom).

Sadašnje stanje odredbe (a ponekad i prakse) stvara pogrešnu predodžbu da se javni interes ne bi trebao kvantificirati (tj. pretvara se neopravdano u svojevrsnu neoborivu presumpciju).

2A/ Predlaže se brisati čl. 16. st. 3. Zakona.

Obrazloženje: Iako predložena izmjena ide u smjeru definiranja (razumnog sužavanja) opsega informacija na koje se odredba primjenjuje, predlaže se razmotriti brisanje cijelog st. 3. čl. 16. Zakona, jer i dalje opstaje osnovni problem u ovoj odredbi.

Predmetni stavak, sam po sebi, ruši logičku strukturu zakona. Naime, jasno je da je opće pravilo zakona to da su sve informacije dostupne, a samo iznimno nisu i to u slučaju konkretnih zaštićenih interesa, i to samo ako test razmjernosti

pokaže da u svakom pojedinom slučaju se određena informacija ipak treba zaštititi. St. 3. čl. 16. ZPPI-a ruši takav jasan princip jer uvodi apsolutnu iznimku (od već postojeće iznimke), a čija opravdanost nije podložna čak ni sudskoj kontroli.

U slučaju brisanja st. 3. čl. 16. Zakona, svi zahtjevi koji se odnose na zaštićene informacije (neovisno o tome radi li se o raspolaganju javnim sredstvima) bi se procjenjivali kroz test razmjernosti i javnog interesa, odnosno balansiralo bi se u svakom pojedinom slučaju između prava na pristup i prava na zaštitu pojedine informacije.

Time bi se u cijelosti očuvao zahtjev iz Ustava koji pristup informacijama štiti kao temeljno ljudsko pravo te istodobno uvažava i zahtijeva razmjernost u njegovom ostvarivanju (podložno ograničenjima koja imaju za cilj osigurati pravilan balans s drugim zaštićenim vrijednostima). Taj balans nužno zahtijeva provjeru okolnosti pri svakom pojedinom slučaju.

Brisanjem st. 3. čl. 16. Zakona se ne dira u učinkovitost Zakona niti smanjuje transparentnost, već se omogućava i potiče kvalitetnija primjena testa razmjernosti i javnog interesa. Ako bi se neki zahtjev za dostavom zaštićene informacije odnosio na raspolaganje javnim sredstvima, isto bi se moralo cijeniti u samom testu razmjernosti i javnog interesa u svakom pojedinom slučaju. Istodobno, ovakvim pristupom potiče se na davanje dostatnih i razumnih razloga za sve odluke kojima se odlučuje o pristupu informacijama.

Nalaze se tri osnovna problema u slučaju opstanka predmetne odredbe:

- nije sukladna zahtjevima vladavine prava, iz razloga što je nejasna i nepredvidljiva norma. Zbog nedostataka u kvaliteti norme, tijela koja je primjenjuju imaju de facto neograničenu diskreciju u ograničavanju temeljnih ljudskih prava i drugih zaštićenih interesa, a u korist gotovo apsolutističke koncepcije prava na pristup informacijama. Dosadašnja praksa to pokazuje kroz sve širi doseg odredbe čl. 16. st. 3. Zakona, čime se

posredno sve više ograničava doseg drugih zaštićenih prava i interesa, bez mogućnosti da se procjenjuje međusobni odnos zaštićenih interesa i prava na pristup informacijama;

- način na koji je sročena dovodi do rezultata da ne predstavlja odredbu (normu) koju tijelo mora primijeniti već naredbu (nalog, uputu) koju tijelo mora izvršiti (tj., ne predstavlja zakonsku opću normu koja bi se trebala primijeniti na svaki pojedini slučaj, već je efektivno već doneseni pravomoćni pojedinačni akt). Dosadašnja praksa je pokazala da predmetna odredba intervenira (i remeti očekivanu primjenu ZPPI-a i testa razmjernosti) u pitanjima koja se protežu od komercijalnih interesa (npr. poslovna tajna) do onih koji se tiču osjetljivih privatnih interesa (npr. podaci o socijalnom statusu, maloljetnici). Bez ikakve razlike, odredba sama po sebi rješava situacije u kojima se pravo na pristup informacijama suprotstavlja drugo (jednakovrijedno, ako ne i više) temeljno ljudsko pravo (zaštita osobnih podataka ili autorsko pravo). Ako bi i postojala, zajednička okolnost raspolaganja javnim sredstvima, nije dovoljna da se utvrdi da je u svakom pojedinom slučaju riječ o jedinstvenoj situaciji sa identičnim rezultatom;

- odredbom (čl. 16. st. 3. Zakona) ne postiže se razuman balans između suprotstavljenih prava i interesa, a što je osobito razvidno u slučajevima kad se temeljem čl. 16. st. 3. ZPPI-a ograničavaju druga temeljna prava i slobode.

U konačnici, u poredbenim zakonodavstvima, ovakvog pristupa nema. Slovensko zakonodavstvo, čije odredbe se mogu nazvati usporedivim, prepoznaje da se „informacija od javne važnosti“ mora sagledati i u odnosu na vrstu tijela javne vlasti (pa tako, u slučaju poslovnih subjekata predmetnu informaciju sužava (odvaja) na one koje se tiču obavljanja javne ovlasti ili javne službe, odnosno na one informacije koje su nastale u vezi s izvršavanjem javnih zadataka).

2B/ Ako gornji prijedlog brisanja čl. 16. st. 3. Zakona ne bi bio

prihvatljiv, predlaže se izmjena (zajedno s dopunom definicije "javnih sredstava" u čl. 5. Zakona), tako da glasi:

„(3) Iznimno, informacije o raspolaganju javnim sredstvima, koje se odnose na ime i prezime, naziv ili tvrtku subjekta u čiju korist je tijelo javne vlasti izravno raspolagalo takvim sredstvima te njihov iznos i namjena, dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak ili profesionalnu tajnu.“

Obrazloženje: Kao što je već navedeno i u svezi dopune čl. 5. (definicijom "javnih sredstava"), ako se već mora zadržati čl. 16. st. 3. Zakona, a obzirom da je apsolutno pravo i nije podložno procjeni razmjernosti od slučaja do slučaja, drži se potrebnim tada i jasno označiti pojam javnih sredstava (u čl. 5.) kao i u st. 3. čl. 16. ZPPI-a dodatno pojasniti opseg informacija (u smislu opsega osobnih podataka osoba i samog raspolaganja).

Posebno se napominje da dio predložene odredbe „ili profesionalnu tajnu“ se predlaže posebno razmotriti ako se uvaži prijedlog izmjene čl. 15. st. 2. Zakona, obzirom da bi klasificirani podatak i profesionalna tajna trebali biti u istoj točki i značaju (ako se profesionalnoj tajni ne bi dao značaj apsolutne iznimke u smislu st. 1. čl. 15. Zakona, a za što svakako ima temelja).

25. Povjerenik za informiranje

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 6.

U članku 6., kojim se mijenja članak 16. stavak 3. ZPPI-ja predlažemo brisati riječi: „testa razmjernosti“ i umjesto tih riječi staviti riječ „postupka“. U protivnom, potrebno je navesti puni naziv testa odnosno „test razmjernosti“ zamijeniti riječima „test razmjernosti i javnog interesa“

Prihvaćen

Prihvaća se na način da se riječi „testa razmjernosti“ zamijene riječima „testa razmjernosti i javnog interesa“

26. Dalibor Šemper

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 6.

U članku 16. stavku 1. je potrebno ispraviti pogrešku u nazivu tijela i izmijeniti riječi "Ured vijeća za nacionalnu sigurnost" (malim početnim slovom) u "Ured Vijeća za nacionalnu sigurnost" (veliko početno slovo) jer zbog greške u tekstu Zakona mnoga državna tijela, uključujući i povjerenika za informiranje, navode netočan naziv UVNS-a.

Prihvaćen

Pogreška tehničke naravi je ispravljena.

27 Marin Ščira

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 7.

Predlaže se izmijeniti (dopuniti) čl. 23. st. 5. toč. 5. Zakona tako da glasi:

„5) ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva, uključujući i zahtjeve za pristupom informacijama o raspolaganju javnim sredstvima iz članka 16. stavka 3. ovog Zakona, očito zlorabljiva pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.“

Obrazloženje: Pod pretpostavkom da nije prihvatljivo brisanje čl. 16. st. 3. Zakona, predlaže se razmotriti dopunu čl. 23. st. 5. toč. 5. Zakona. Naime, unatoč postojećoj predloženoj izmjeni čl. 16. st. 3. Zakona (sužavanju opsega informacija uslijed uočenih zlorabljiva), vjeruje se da i dalje ima smisla jasno utvrditi da je svako pravo (pa i tako i ono apsolutno pravo koje daje čl. 16. st. 3. Zakona) podložno zlorabljiva. Štoviše, točnije je reći da će se prije i lakše zlorabljiva apsolutno pravo, nego pravo koje je podložno provjeri (testu razmjernosti i javnog interesa). U konačnici, u obrazloženju konačnog prijedloga Zakona iz 2015. navedeno je da je zlorabljiva moguća u svim slučajevima, i to bez iznimke, a čini se da je praksa stvorila neočekivane iznimke koje ni sam zakonodavac nije predvidio kao moguće.

Nije prihvaćen

Smatramo da izmijenjeni članak 16. stavak 3. Zakona kojim se utvrđuju osnovne informacije koje uvijek moraju biti dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti, predstavlja kompromisno rješenje u odnosu na onemogućavanje iscrpljivanja tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja javnog interesa s jedne strane (vezano uz izmijenjenu praksu Visokog upravnog suda RH prema kojoj odredba članka 23. stavka 5. o zlorabljiva prava na pristup informacijama nije primjenjiva kad se radi o raspolaganju javnim sredstvima) te zahtjeva za dostupnošću informacija o raspolaganju javnim sredstvima, s druge strane. O navedenim prijedlozima može se raspraviti u okviru šire rasprave i eventualnih opsežnijih izmjena Zakona o pravu na pristup informacijama, a vezano uz provedbu mjere „Unapređenje provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama“ (s razdobljem provedbe 2022-2023), predviđene Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026., u okviru koje je predviđena provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama, u kontekstu izmjena Zakona s ciljem uklanjanja nedostataka i poboljšanja pojedinih instituta Zakona sukladno preporukama proizilim iz evaluacije

28. HRVATSKA NARODNA BANKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 7.	Predlažemo da se umjesto članka 7. Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama koji glasi: „Na obavijest iz stavka 2. ovoga članka podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor. Na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju se odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak.“ u uvodnim odredbama propiše supsidijarna primjena ZUP-a na način da glasi: "Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, u postupku radi ostvarivanja prava na pristup informacijama na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku." Navedeno predlažemo kako bi se ZPPI uskladio sa člankom 3. Zakona o upravnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 103/1996, 47/2009, dalje ZUP) kojim je propisano da se ZUP primjenjuje u postupanju u svim upravnim stvarima te Jedinstvenim metodološko-nomotehničkim pravilima za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor ("Narodne novine" br. 74/2015) koji u članku 9. propisuje da se odnos propisa prema drugim propisima utvrđuje u uvodnim odredbama zakona u slučaju podredne primjene drugog propisa. Vezano za stajalište Visokog upravnog suda da se na obavijesti temeljem odredbi ZPPI-a ne mogu primijeniti odredbe ZUP-a o pravu na prigovor jer se ne radi o općim nego specifičnim postupcima koje je potrebno regulirati posebnim propisima, iz samog prijedloga članka 7. vidljivo je da nema potrebe da se uređuje drugačije jer se upravo i predlaže postupanje u skladu s ZUP-om.	Nije prihvaćen	Zakon o općem upravnom postupku je opći postupovni zakon i nema supsidijarne primjene postupovnih odredbi, nego se samo pojedina pitanja upravnog postupka mogu zakonom urediti drukčije. (Člankom 3. Zakona o Općem upravnom postupku propisano je se ovaj Zakon primjenjuje u postupanju u svim upravnim stvarima te da se samo pojedina pitanja upravnog postupka mogu zakonom urediti drukčije, ako je to nužno za postupanje u pojedinim upravnim područjima te ako to nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ovoga Zakona).
29. Povjerenik za informiranje	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 7.	U članku 7., koji regulira postupanje s obavijestima iz članka 23. stavka 2., predlažemo dodati i obavijest iz članka 23. stavka 1. točke 6. ZPPI-ja jer navedena obavijest nije obuhvaćena postojećim člankom 23. stavkom 2., a koji se odnosi na obavijest da se određeni podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama, a što predstavlja ključni izazov u provedbi važećeg ZPPI-ja. Sukladno predloženoj izmjeni potrebno je nadopuniti obrazloženje navedenog članka jer nije	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se prijedlog da se člankom 23. stavkom 2. obuhvati i obavijest iz članka 23. stavka 1. t. 6., radi osiguranja pravne zaštite korisnika. Također se prihvaća da se u članku 25. stavku 2. Zakona o pravu na pristup informacijama iza riječi „zahtjevu“ dodaju riječi: „i prigovoru“, tako da se precizira da se i u slučaju ne donošenja rješenja po prigovoru može izjaviti žalba Povjereniku.

obuhvaćena obavijest iz članka 23. stavka 1. točke 6. ZPPI-ja.

Novopredloženim stavkom 3. regulira se mogućnost podnošenja prigovora na obavijest kojom se korisnik obavještava o razlozima onemogućavanja pristupu informacijama prema odredbama ovog Zakona, što smatramo nužnim zbog osiguravanja pravne zaštite korisnicima.

Međutim, mišljenja smo da će predloženo rješenje stvoriti nove prijepore i neujednačenu primjenu od strane tijela javne vlasti. Predloženo rješenje i pozivanje na opći propis o upravnom postupku (ZUP), omogućit će podnošenje prigovora čelniku tijela, međutim ne rješava jednoznačno pitanje drugostupanjskog tijela kojem se podnosi žalba, a u sudskom sporu u upravnom području pristupa informacijama za koje je nadležan Visoki upravni sud, uvodi se nadležnost upravnih sudova. Isto ne smatramo spornim kad se radi o posebno uređenim postupcima kojima se isključuje primjena ZPPI-ja (čl. 1. st. 3.) ali tvrdnja da se traženje ne smatra zahtjevom za pristup informacijama, svakako je u domeni ZPPI-ja i zaštite i nadzora Povjerenika.

U slučaju zadržavanja prigovora kao pravnog lijeka, predlažemo u članku 25. stavku 2., iza riječi „zahtjevu“ dodati i „prigovoru“ te dodatno propisati mogućnost podnošenja žalbe Povjereniku za informiranje te tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, kako bi se preveniralo izbjegavanje primjene ovog Zakona od strane TJV.

Stoga smatramo boljim rješenjem (što smo i predložili nositelju izrade Zakona), u slučaju rješavanja zahtjeva za pristup informacijama dostavljanjem obavijesti, propisivanje mogućnosti podnošenja žalbe Povjereniku za informiranje. Time se ujedno smanjuje broj mogućih akata do donošenja konačne odluke VUS-a (žalba-rješenje Povjerenika, odluka VUS-a, umjesto prigovor-rješenje čelnika, žalba-rješenje Povjerenika, tužba-odluka upravnog suda, žalba-odluka VUS-a).

Prijedlog da se dodatno propiše mogućnost podnošenja žalbe Povjereniku za informiranje te tužbe Visokom upravnom sudu, nije prihvaćen budući da je pravna zaštita protiv rješenja, pa tako i rješenja o prigovoru uređena člankom 25. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, prema kojem se protiv rješenja tijela javne vlasti može izjaviti žalba Povjereniku, a prema članku 26. stavku 1. istog Zakona protiv rješenja Povjerenika nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

30 Udruga Zelena
Istra

PRIJEDLOG ZAKONA O
IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA
O PRAVU NA PRISTUP
INFORMACIJAMA,
Članak 8.

U prijedlogu novog ZPPI-a nalaze se odredbe čije je uvođenje trenutno teško provjerljivo odnosno čije zagovaranje počiva na pogrešnim pretpostavkama potrebe usklađenja s drugim propisima.

Naime, kao motivi odredbe kojom se produžuje rok za odlučivanje Povjerenika za informiranje o žalbi s 30 na 60 dana navode se s jedne strane usklađivanje s odgovarajućom odredbom Zakona o općem upravnom postupku (dalje: ZUP; čl. 121.) odnosno prevencija slučajeva u kojima zbog kašnjenja Povjerenika da odluči o žalbi bivaju pokrenuti upravni sporovi zbog tzv. „šutnje administracije“. To ne bi bio problem da Visoki upravni sud RH (dalje: VUS) uz pozitivnu odluku kojom nalaže Povjereniku da odluči o žalbi ne odluči i o troškovima upravnosudskog postupka na teret Povjerenika. Stav je Povjerenika da neki građani „zarađuju“ na vođenju upravnog spora a ne da ga koristi kao sredstvo zaštite vlastitih postupovnih prava.

U pogledu prvonavedenog motiva treba istaknuti kao prvo da se radi o odredbi čl. 121. ZUP-a koja glasi:

„Drugostupajnsko tijelo rješenje o žalbi mora donijeti i dostaviti stranci putem prvostupajnskog tijela što je prije moguće, a najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe, ako zakonom nije propisan kraći rok.“

Kao što je vidljivo ne postoji obveza usklađivanja posebnih odredbi upravnih zakona s ovom odredbom jer je samim čl. 121. ZUP-a propisana mogućnost da zakonodavac propiše kraći rok rješavanja o žalbi. To je zakonodavac već prethodno uradio u ZPPI-u u čl. 25, st. 3. u kojem je kao osnovni rok za odlučivanje o žalbi propisao rok od 30 dana od dana predaje uredne žalbe. Dakle, iz citirane odredbe je jasno da obveza usklađivanja sa ZUP-om ne postoji te da je predlagatelj (Povjerenik za informiranje) koristi kao paravan za olakšavanje vlastite postupovne pozicije koja bi mu omogućila da radi još sporije no

Nije prihvaćen

Uvažavajući dosadašnju praksu u kojoj se pokazalo da je postojeći rok za rješavanje žalbi (od 30 dana) objektivno prekratak (osobito u slučajevima podnošenja velikog broja istovjetnih i istovremenih žalbi/tužbi od strane istog korisnika te u slučajevima pribavljanja prvostupajnskog spisa od tijela javne vlasti), što je rezultiralo velikim brojem upravnih sporova zbog šutnje administracije pokrenutih protiv Povjerenika za informiranje, navedeni rok se usklađuje s općim rokom za rješavanje žalbi utvrđenim Zakonom o općem upravnom postupku, koji je 60 dana

što je to sada slučaj.

Osim toga, u dijelu ZPPI-a koji se odnosi na rokove za odlučivanje o žalbama postoje rokovi od 60 i 90 dana (u čl. 25, st. 5. i 6.). Svaki od navedenih rokova ima svoju funkciju te je materijalno pravno motiviran i uvjetovan. Primjerice, u roku od 60 dana za odlučivanje o žalbama dužnost Povjerenika je da provjeri prethodno proveden ili sam provede test razmjernosti i javnog interesa. 90-dnevni rok se primjenjuje kada Povjerenik tijekom žalbenog postupka mora tražiti mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost.

Predlagatelj smatra jednako zahtjevnom situaciju u kojoj se mora provjeriti test razmjernosti i javnog interesa kao i situaciju u kojoj do rješavanja uopće nije ni došlo zbog neaktivnosti tijela javne vlasti.

Što se navodnog „zarađivanja“ građana u upravnom sporu tiče treba istaknuti da Povjerenik ovdje polazi od potpuno pogrešne pretpostavke. Naime, građani ne osiguravaju „zaradu“ u upravnom sporu, već dobivaju naknadu prethodno učinjenih troškova u postupku (koja usput budi rečeno iznosi tek nešto preko 3.000,00 kn) koji su izravno uzrokovani nepridržavanjem zakonskih rokova u odlučivanju o žalbi od strane Povjerenika. Građani (i drugi pravni subjekti) imaju ustavno pravo na sudsku kontrolu rada javnopravnih tijela (čl. 19, st. 2. Ustava RH) s jedne strane, a s druge temeljna pravičnost u sudskom postupku zahtijeva da troškove pokretanja i vođenja sudskog postupka snosi ona strana koja je svojim postupanjem sudski postupak uzrokovala pa ga onda i izgubila.

Naposlijetku, valja uočiti da ne postoje nikakvi empirijski podaci o kojem se broju tužbi koje su okončane obvezom snošenja sudskih troškova od strane Povjerenika radi pa je bez tih podataka deplasirano razvijati tumačenje o nužnosti uvođenja odredbe ovog sadržaja u ZPPI.

31. Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 8.	Vezano za stavak (3) 60 dana nam se čini previše za rješavanje žalbe na šutnju tijela, primjerice. Predlažemo da ostane odredba o rješavanju žalbe u roku 30 dana, s izuzetkom kada se provodi test razmjernosti i javnog interesa u kojem slučaju se rok produžuje na 60 dana.	Nije prihvaćen	Uvažavajući dosadašnju praksu u kojoj se pokazalo da je postojeći rok za rješavanje žalbi (od 30 dana) objektivno prekratak (osobito u slučajevima podnošenja velikog broja istovjetnih i istovremenih žalbi/tužbi od strane istog korisnika te u slučajevima pribavljanja prvostupanjskog spisa od tijela javne vlasti), što je rezultiralo velikim brojem upravnih sporova zbog šutnje administracije pokrenutih protiv Povjerenika za informiranje, navedeni rok se usklađuje s općim rokom za rješavanje žalbi utvrđenim Zakonom o općem upravnom postupku, koji je 60 dana
32. Ivana Zelić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 8.	Uvrštavanje obveze dostave žalbe Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju je u potpunosti promašeno, pogotovo ako se uzme u obzir stavak 2. istog članka, kojim se propisuje mogućnost izjavljivanja žalbe u slučajevima "šutnje uprave". Potpuno je nerealno očekivati od prvostupanjskog tijela postupanje po izjavljenoj žalbi ako nije niti postupilo po zahtjevu za pristup informacijama. Javna tijela općenito nisu uopće sankcionirana zbog nepostupanja po zahtjevima za pristup informacijama u zakonski propisanom roku, stoga smatram nužnim izbaciti predloženu izmjenu kojom se omogućava još dulje odugovlačenje postupaka za pristup informacijama.	Prihvaćen	Pitanje predaje žalbe detaljno je uređeno Zakonom o općem upravnom postupku te se odredba članka 8. Nacrta prijedloga zakona kojom je dopunjen članak 25. stavak 1. Zakona, na način da se utvrđuje da se žalba dostavlja Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju, briše kao nepotrebna.
33. Ivica Ban	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 8.	Smatram da je loše rješenje da se "žalba dostavlja Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju", posebno bez da je propisano u kojem roku to tijelo treba podnesenu žalbu dostaviti Povjereniku i sankcija za nepostupanje u tom roku. Obrazloženje Ako se usvoji sada predloženo rješenje prvostupanjska tijela će u pravilu odugovlačiti s dostavom žalbe Povjereniku, kao što sad odugovlače s dostavljanjem odgovora po podnesenim zahtjevima za pristup informacijama.	Primljeno na znanje	Pitanje predaje žalbe detaljno je uređeno Zakonom o općem upravnom postupku te se odredba članka 8. Nacrta prijedloga zakona kojom je dopunjen članak 25. stavak 1. Zakona, na način da se utvrđuje da se žalba dostavlja Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju, briše kao nepotrebna

34	Dalibor Šemper	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 8.	U članku 25. stavku 6. je potrebno ispraviti pogrešku u nazivu tijela i izmijeniti riječi "Ured vijeća za nacionalnu sigurnost" (malim početnim slovom) u "Ured Vijeća za nacionalnu sigurnost" (veliko početno slovo).	Prihvaćen	Pogreška tehničke naravi je ispravljena
35	Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 10.	Stavak (3) predlažemo nakon riječi ' uspostavljanjem portala otvorenih podataka' dodati riječi: 'kao jedinstvene točke pristupa skupovima podataka koje posjeduju tijela javne vlasti u oblicima koji su pristupačni, lako pronalazivi i ponovo uporabljivi elektroničkim putem.' Direktiva o otvorenim podacima čl. 9 st.2.	Nije prihvaćen	Spomenuti članak 9. Direktive transponiran je člankom 12. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, kojim je dodan članak 28.a., a ne člankom 10. Prijedloga zakona, te se prijedlog za dopunu članka 10. ne prihvaća.
36	ŽELJKO ERCEG	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 10.	Sukladno Zakonu o pristupačnosti, a obzirom na razna tumačenja u praksi, upornom stavljanju skeniranih PDFova s nejasnim potpisima i pečatima, izbjegavanju elektronskog potpisa i pečata, te na taj način nepristupačnosti skoro svih finalno odobrenih dokumenata (rješenja, imenovanja, odluke, zapisnici, ...) - u članku 10. je potrebno obavezno unijeti stavak: - Zbog strojne čitljivosti a posebno pristupačnosti osobama s invaliditetom, svi dokumenti koji posjeduju pečate i potpise ne smiju biti objavljivani u slikovnom obliku (skenirani) već u strojno čitljivom obliku s ispisom imena potpisnika ili pečata tijela javne vlasti te evidencijskim brojem u arhivi. Isti moraju biti verificirani elektronskim potpisima i pečatima ili do pribavljanja istih objavljeni u strojno čitljivom obliku s napomenom da je original pod navedenim brojem dostupan u arhivi objavitelja na zahtjev.	Nije prihvaćen	Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se ista sadržajno odnosi na članak 10. važećeg zakona o pravu na pristup informacijama, a članak 10. važećeg Zakona nije obuhvaćen predloženim izmjenama i dopunama ovog Zakona). Ujedno, spomenutim člankom 10. važećeg Zakona, koji se odnosi na objavljivanje informacija, u stavku 1. je već propisana obveza objave u strojno čitljivom obliku.

37. Hrvatska udruga korisnika parkirališnih usluga	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 10.	Predlažem da se u svrhu informiranja javnosti, a zbog učestalosti prakse da se za pojedina područja radova na infrastrukturi jedinica lokalne samouprave, ali i drugih tijela javne vlasti, "slučajno" na javnim natječajima kontinuirano odabiru isti izvođači radova, na posebno jasno istaknutom te lako dostupnom (i informatičkom laiku) mjestu mrežne stranice tijela javne vlasti javno objavljuju sklopljeni ugovori s odabranim izvođačima (ukoliko su isti glavni izvođači, podizvođači ili dio zajednice ponuditelja), ukoliko se za iste isplaćuje minimalno 60% svih iznosa za tu godinu u pojedinim područjima (npr. građevinski radovi, informatički radovi, reprezentacija i sl.), jednostavne i javne nabave! Navedeno je izuzetno bitno, obzirom da se radi o raspolaganju javnim sredstvima te na ovaj način građani mogu izvršiti uvid je li neka privatna pravna ili fizička osoba većinski preuzela poslove javnih radova.	Nije prihvaćen	Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se ista sadržajno odnosi na članak 10. važećeg Zakona o pravu na pristup informacijama, a članak 10. važećeg Zakona nije obuhvaćen predloženim izmjenama i dopunama ovog Zakona). Ujedno, člankom 10. točkom 9. Zakona o pravu na pristup informacijama već je propisano da su tijela javne vlasti obvezna na internetskim stranicama na tako pretraživ način i u strojno čitljivom obliku objavljivati informacije o postupcima javne nabave, dokumentaciju potrebnu za nadmetanju, informacije o izvršavanju ugovora i druge informacije za koje postoji obveza objavljivanja sukladno zakonu kojim se uređuje javna nabava. Nadalje, Zakonom o javnoj nabavi („Narodne novine“ br. 120/16), u članku 28. stavku 4. propisano je da "Registar ugovora i sve njegove kasnije promjene naručitelj je obavezan objaviti na internetskim stranicama". Sadržaj Registra ugovora propisan je člankom 5. Pravilnika o planu nabave, registru ugovora, prethodnom savjetovanju i analizi tržišta u javnoj nabavi („Narodne novine br. 101/17. i 144/2020), kojim je između ostalog propisano da Registar ugovora o javnoj nabavi sadrži podatke o predmetu nabave, nazivu ugovaratelja, nazivu podugovaratelja ako postoji, iznosu na koji je ugovor sklopljen, isplaćenom iznosu ugovaratelju, i dr., a čime su obuhvaćeni podaci iz primjedbe.
38. Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 11.	U stavku (3) nakon riječi 'objaviti za ponovnu uporabu' predlažemo dodati riječi 'na portalu otvorenih podataka' Obrazloženje: Iako se objava ovih podataka na Portalu otvorenih podataka propisuje u čl. 28a, stavak 1, smatramo nužnim uvođenje obaveze TJV da podatke objavljuje (ili dostavlja za objavu) na Portalu jer je dosadašnja praksa pokazala kako na Portalu otvorenih podataka nisu bili objavljeni i/ili redovno ažurirani brojni setovi podataka dostupni na stanicama TJV	Nije prihvaćen	Stavak 3. članka 11. ne sadrži riječi: „objaviti za ponovnu uporabu“, iza kojih se predlažu dodati određene riječi, te je prijedlog stoga nejasan.

39. Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 11.	U stavku (3) definirane iznimke otvaraju značajni prostor tijelima javne vlasti za izbjegavanje ispunjenja zakonske obveze proaktivne objave podataka. Ako tijelo zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije u mogućnosti ispunjavati svoju zakonsku obvezu, tada bi izuzeće trebalo jasno vremenski ograničiti i uvjetovati postojanjem plana/strategije/izjave o tome kada će i kako financijske i tehničke teškoće biti prevladane.	Nije prihvaćen	Članak 11. stavak 3. Nacrta prijedloga zakona u potpunosti je usklađen s člankom 5. stavkom 6. Direktive (EU) 2019/1024 EP i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.
40. Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 11.	U stavku (1) predlažemo iza 'objaviti informacije' dodati riječi: 'na središnjem portalu otvorenih podataka kao jedinstvenoj točki pristupa skupovima podataka tijela javne vlasti'	Prihvaćen	Prihvaća se na način da se utvrdi obveza dostave informacije nadležnom tijelu radi objave na Portalu otvorenih podataka.
41. Povjerenik za informiranje	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 11.	Predlažemo u članku u stavku 1. zamjenu riječi „elektroničkim putem“ riječima „u elektroničkom obliku“ kao adekvatniji, u kontekstu cijelog stavka.	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen

PRIJEDLOG ZAKONA O
IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA
O PRAVU NA PRISTUP
INFORMACIJAMA,
Članak 13.

Direktiva prvi puta spominje nužnost objave otvorenih podataka javnih poduzeća uz ograničenje kako nisu obvezna odgovarati na pojedinačne zahtjeve za pravo na pristup otvorenim podacima za ponovnu uporabu (čl. 4. st. 6.), a na što ih aktualan Zakon obvezuje. Direktiva u alinejama (19) i (20), te u članku 1. navodi kako se njome utvrđuje skup minimalnih pravila, te države članice potiče da nadiđu minimalne zahtjeve. Hrvatska, stoga, nema obavezu transponirati ovakva ograničenja jer se time umanjuju već stečena prava građana na pristup informacijama. Dodatno, a kako se navodi u alineji (24) Direktive, države članice pružanje usluga od općeg interesa često povjeravaju subjektima izvan javnog sektora uz zadržavanje visoke razine nadzora nad takvim subjektima, dok je u Hrvatskoj riječ o subjektima u vlasništvu tijela javne vlasti koja njima i upravljaju. Koruptivne rizike u slučaju limitiranja pristupa podacima javnih poduzeća ne treba posebno tumačiti jer su višekratno potvrđeni u praksi. Iz tog razloga smatramo kako građanima ne bi trebali oduzeti pravo da zahtijevaju podatke javnih poduzeća u otvorenom formatu za ponovnu uporabu, tim prije što svi zahtjevi za pristup otvorenim podacima čine tek nešto manje od dva posto ukupnih zahtjeva. Ako želimo uvesti ograničenja stečenih prava, a što smatramo protivnim svrsi i cilju Direktive, ona ni u kojem slučaju ne bi smjela biti apsolutna, a kako se predlaže u ovom dokumentu. Slovenski Zakon o dostupu do informacij javnoga značaja u članku 10. stavak 1., točka 6. primjerice propisuje da su tijela javne vlasti dužna objaviti javno svaku informaciju od javnog značaja za koju postoje najmanje tri zahtjeva za objavu <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregladPredpisa?id=ZAKO3336>

Nije prihvaćen

Članak 13. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, kojim se utvrđuju subjekti koji nisu dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija, usklađen je s člankom 4. stavkom 6. Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.

43: HRVATSKA NARODNA BANKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 13.	Predlaže se u članku 13. Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama produljiti rok za odlučivanje o zahtjevu za ponovnu upotrebu informacija za 15 dana, na način da se u predloženom stavku 4. članka 29. iza riječi "zahtjeva" doda tekst: "uz mogućnost produženja odluke o zahtjevu za dodatnih 15 dana ako tijelo treba uložiti dodatni napor radi izrade traženih informacija u slučajevima kada postoji interes više korisnika za objavom određenih vrsta informacija koje su pogodne za ponovnu uporabu" U prilog navedenom govori "Priručnik o ponovnoj uporabi informacija tijela javne vlasti" Povjerenika za informiranje na stranici 43.; (dostupno na poveznici : https://pristupinfo.hr/wp-content/uploads/2018/10/Prirucnik_za_sluzbenike_e_boo_k.pdf?x66719)	Nije prihvaćen	Prijedlog se ne prihvaća budući da je produženje rokova već propisano člankom 22. Zakona o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) te ujedno upućujemo da je člankom 27. stavkom 3. istog Zakona (koji je člankom 10. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama postao stavak 6.), propisano da na pitanja koja nisu posebno uređena ovom glavom primjenjuju se na odgovarajući način ostale odredbe ovoga Zakona.
44: Povjerenik za informiranje	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 13.	Predlažemo u stavku 2. umjesto riječi „subjekt“ koristiti zakonski termin tijela javne vlasti. Predlažemo stavak 2. točku 2. formulirati opisno kako bi se izbjeglo pozivanje na važeće Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća te tekst jezično prilagoditi pojmovima iz nacionalnih propisa.	Nije prihvaćen	Terminologija, kao i formulacija u skladu je s Direktivom EP i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora. (Pozivanje na važeće Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća nije strano nacionalnim propisima).
45: Udruga Zelena Istra	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 14.	Iz ovog rješenja proizlazi da RH preuzima odredbe OD Direktive koje predstavljaju snižavanje zakonodavnih standarda otvorenosti i transparentnosti a koje definira aktualni ZPPI, što nije u skladu s namjerom Direktive. Kako smo već naveli, odredbe odjeljaka 18. i 19. Preambule OD Direktive ističu važnost zadržavanja postojeće razine transparentnosti i otvorenosti koje su u primjeni na javna poduzeća i javne agencije. Citiramo: - „Odredbe prava Unije i nacionalnog prava kojima se premašuju ti minimalni zahtjevi, posebno u slučajevima sektorskog prava, trebali bi se i dalje primjenjivati.“ (odjeljak 18. preambule OD Direktive). „Osim toga, države članice potiče se da nadiđu minimalne zahtjeve utvrđene u ovoj Direktivi tako da primjene njezine zahtjeve na dokumente u posjedu javnih poduzeća koji se odnose na djelatnosti za koje se utvrdilo da su na temelju članka 34. Direktive	Nije prihvaćen	Člankom 14. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama (kojim se mijenja članak 30. Zakona) utvrđuju se informacije na koje se ne primjenjuju odredbe o ponovnoj uporabi informacija, čime se dosadašnji članak 30. Zakona, usklađuje s člankom 1. stavkom 2. Direktive (EU) 2019/1024 EP i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora. Što se tiče informacija koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla, za koje se u članku 14. Nacrta prijedloga zakona (izmijenjenom članku 30. stavku 1. točki 9.) utvrđuje da se na iste ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija, napominje se da isto ne predstavlja novinu, budući da i dosadašnja odredba (članak 30. stavak 1. točka 8. važećeg

2014/25/Europskog parlamenta i Vijeća izravno izložene tržišnom natjecanju." (odjeljak 19 preambule OD Direktive).

Zato pozivanje na obvezu usklađivanja s odredbama OD Direktive ne može biti razlog snižavanja postojećih i nacionalnih normativnih standarda. Normativni sadržaj koji obuhvaća OD Direktiva treba tumačiti upravo iz vrijednosnog okvira sadržanog u uvodnim odredbama preambule, a ne suprotno tom okviru. Članak 1., stavak 3. OD Direktive izričito dopušta zadržavanje nacionalnih režima pristupa informacijama: „Ova se Direktiva temelji na Unijinim i nacionalnim režimima pristupa te se njome ti režimi ne dovode u pitanje.“

Budući da aktualni hrvatski Zakon o pravu na pristup informacijama NN 25/13, 85/15 (dalje: aktualni ZPPI) propisuje više standarde od onih zabilježenih OD Direktivom, te standarde treba zadržati te je stoga potrebno odbaciti ograničenje ponovne uporabe isključivo na podatke i dokumente nastale u vezi obavljanja javnog posla tijela javne vlasti.

Također, propis o pristupu informacijama nije identičan po vrijednosnom okviru pa stoga niti zamjenjiv za propis o javnoj nabavi. Svođenje ZPPI na razinu i vrijednosni okvir propisa o javnoj nabavi ozbiljna je pogreška u procjeni uloge svakog od ovih propisa. Novi ZPPI ne bi smio upućivati na druge propise kako bi se njihovom primjenom, u postupku koji je podložan drugim ograničenjima te se odvija u drugom pravnom okruženju, došlo do traženih informacija. Upravo suprotno, ZPPI bi trebao svakom pravnom subjektu koji traži određene informacije biti prvi pravni instrument i oslonac u postupku pristupa informacijama.

Zakona), također isključuje navedene informacije u odnosu na ponovnu uporabu, propisujući da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija ako se zahtjev odnosi na: 8) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla.

Primjedba u dijelu koji se odnosi na „Svođenje ZPPI na razinu i vrijednosni okvir propisa o javnoj nabavi“ je nejasna.

46	Gong	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 16.	Vežano za stavak (3), Direktiva u članku 3. uvjetuje mogućnost naplate troškova isključivo za dokumente čija je isporuka izvan opsega javne zadaće tijela javne vlasti/javnih poduzeća. Direktiva, međutim, ovakav izuzetak dodatno uvjetuje time da opseg javnih zadaća mora biti jasno definiran, transparentan i podložan preispitivanju Nasuprot tomu, API pristup podacima o osnivaču i članovima uprave trgovačkih društava iz sudskog registra naplaćuje se, kao i pristup otvorenim podacima registra stvarnih vlasnika (čl. 32. st. 2. Pravilnika o registru stvarnih vlasnika), iako se bez sumnje radi o podacima prikupljenim temeljem javne zadaće tijela javne vlasti. Stoga je moguće zaključiti kako ne postoji jasno definiran opseg javnih zadaća, pa ako nacrtom prijedloga izmjena uvodimo mogućnost naplate podataka (st. 3), Zakonom bi trebali osigurati i mogućnost preispitivanja opsega javnih zadaća tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda. U stavku 9. navodi se tek kako će Povjerenik objaviti popis tijela javne vlasti koja mogu naplatiti i dodatne troškove pored stvarnih materijalnih troškova za otvaranje podataka za ponovnu uporabu. To se međutim ne odnosi i na javna poduzeća koja, kako se u nacrtu predlaže, mogu bez ikakvih ograničenja naplatiti pristup otvorenim podacima za ponovnu uporabu, a koje građani više ne bi imali pravo tražiti temeljem Zakona.	Nije prihvaćen	Članak 16. Nacrta prijedloga zakona kojim se uređuje pitanje naknade ponovne uporabe informacija, usklađen je s člankom 6. Direktive EP i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora. Spomenuti članak 3. Direktive, ne odnosi se na naknadu troškova niti uređuje pitanja navedena u primjedbi, te je u tom dijelu primjedba nejasna.
47	HRVATSKA NARODNA BANKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA, Članak 16.	Predlažemo u članku 16. Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama pojasniti stavak 3. članak 32. Nejasno je na koje se troškove odnosi stavak 3. (materijalne troškove ili naknadu troškova za ponovnu uporabu informacija) jer je u stavku 1. istog članka propisano da tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu upotrebu informacija, a u stavku 2. da tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija.	Prihvaćen	U članku 16. Prijedloga zakona (izmijenjenom članku 32. stavku 3. , ispravlja se omaška te se riječi: „naplatiti troškove uz troškove iz stavka 2.“ zamjenjuju riječima: „naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija uz troškove iz stavka 2.“

48.	Hrvatska udruga korisnika parkirališnih usluga	Obrazloženje, Uz članak 8.	Ostavlja se na zakonitost postupanja tj. dostava žalbe korisnika tkz. lokalnim šerifima, a koja su do sada kršila Zakon gdje su stigla? Gdje se podatke od navedenih, o npr. raspolaganjima javnim sredstvima, trebalo čekati više mjeseci ili godina? "Također se dopunjuje stavak 1. istoga članka na način da se utvrđuje da se žalba dostavlja Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju." Veoma loša odredba zakona, ukoliko se odgovornost za kršenja određaba Zakona strogo ne definiira i drakonski sankcionira!	Primljeno na znanje	Pitanje predaje žalbe detaljno je uređeno Zakonom o općem upravnom postupku te se odredba članka 8. Nacrta prijedloga zakona kojom je dopunjen članak 25. stavak 1. Zakona, na način da se utvrđuje da se žalba dostavlja Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju, briše kao nepotrebna
49.	Povjerenik za informiranje	Obrazloženje, Uz članak 14.	Predlažemo da se u obrazloženju članka 14., nakon riječi „Zakona“ dodaju riječi „koje se odnose na ponovnu uporabu“	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen.
50.	Vjekoslav Gregurić	Pojmovi, Članak 5.	U postojećem članku 5. stavku 1. točki 3. iza teksta Informacija je svaki... predlažem dodati riječ "gotovi", čime bi novi tekst glasilo Informacija je svaki gotovi podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Riječ "gotovi" bi pojednostavnio samu definiciju informacije, čime bi se smanjile zablude korisnika prava na pristup informacijama, postavljanjem raznih pitanja/upita pritom očekujući odgovor u okviru Zakona o pravu na pristup informacijama, a ne već postojeće, materijalizirane informacije u okviru tijela javne vlasti.	Nije prihvaćen	Smatramo da je definicija pojma „informacija“ jasna i precizna.

51 Hrvatska udruga korisnika parkirališnih usluga

Pojmovi, Članak 5.

"2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), pravne osobe koje obavljaju javnu službu (koje svoje prihode ostvaruju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava npr. putem javnih natječaja) kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;"

Nije prihvaćen

U komentaru, u predloženoj definiciji „Tijela javne vlasti“ u odnosu na važeću definiciju, (iz članka 5. točke 2. Zakona, dodan je dio koji glasi: „pravne osobe koje obavljaju javnu službu (koje svoje prihode ostvaruju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava npr. putem javnih natječaja)“ Dopuna definicije nije prihvaćena iz razloga, jer postojeća definicija, pored ostalog, već navodi i: „pravne osobe koje obavljaju javnu službu“, a također navodi i „pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.)“. Pravne osobe koje temeljem ugovornog odnosa obavljaju određeni posao (dobiven „putem javnih natječaja“) ne stječu time status javne službe, niti time obavljaju „javnu službu“ te bi predložena definicija prema kojoj se „pravne osobe koje obavljaju javnu službu“ određuju one „koje svoje prihode ostvaruju... iz javnih sredstava npr. putem javnih natječaja“, bila pogrešna. Pri tom upućujemo da su „javne službe“ definirane Zakon o plaćama u javnim službama (NN br. 27/1 i 39/09), kojim je u članku 2. propisano da su javne službe u smislu tog Zakona: javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

52 Hrvatska udruga
korisnika
parkirališnih
usluga

Pojmovi,
Članak 5.

Obzirom da u Hrvatskoj postoje
tkz. privatne tvrtke koje svoja
poslovanja tj. prihode, ostvaruju
pretežito iz javnih prihoda, zašto
isti nisu uvršteni u definiciju
tijela javnih vlasti?
Iste de facto obavljaju javnu
uslugu, redovito se javljaju na
javne natječaje te iste dobivaju,
a ne znamo kako se javni novac
troši. Navedene tvrtke se
uglavnom bave građevinskim
poslovima npr. STRABAG koji je
postao česti izvođač javnih
građevinskih radova na
području cijele Hrvatske.

Nije prihvaćen

Prema članku 1. stavku 1.
Zakona o pravu na pristup
informacijama (Nar. Nov.
br. 25/13 i 85/15) tim se
Zakonom uređuje pravo na
pristup informacijama i
ponovna uporaba informacija
koja posjeduju tijela javne
vlasti, a člankom 10. stavkom
1. točkama 7. i 9. istog
Zakona propisano je da su
tijela javne vlasti obvezna na
svojim internetskim
stranicama na lako pretraživ
način i u strojno čitljivom
obliku objavljivati (7) podatke
o izvoru financiranja,
proračun, financijski plan ili
drugi odgovarajući dokument
kojim se utvrđuju prihodi i
rashodi tijela javne vlasti te
podatke i izvješća o izvršenju
proračuna, financijskog plana
ili drugog odgovarajućeg
dokumenta; (9) informacije o
postupcima javne nabave,
dokumentaciju potrebnu za
nadmetanje, informacije o
izvršavanju ugovora i druge
informacije za koje postoji
obveza objavljivanja sukladno
zakonu kojim se uređuje javna
nabava. Što se tiče pravnih
osoba koje nisu tijela javne
vlasti u smislu Zakona o pravu
na pristup informacijama, iste
nisu obveznici primjene tog
Zakona.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE Članak 1. Predmet i područje primjene 1. Kako bi se promicala uporaba otvorenih podataka i potakle inovacije proizvoda i usluga, ovom se Direktivom utvrđuje skup minimalnih pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični dogovori za olakšavanja ponovne uporabe: (a) postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica; (b) postojećih dokumenata u posjedu javnih poduzeća koja: i. djeluju u područjima utvrđenima u Direktivi 2014/25/EU; ii. djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007; iii. djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008; ili iv. djeluju kao brodari Zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe (EEZ) br. 3577/92.; (c) istraživačkih podataka, na temelju uvjeta utvrđenih u članku 10.	Čl. 14. NPZ kojim je izmijenjen članak 30 Zakona	Djelomično preuzet-(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Članak 1. (1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona. (2) Ovim se Zakonom uređuju i druge obveze tijela javne vlasti te prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama. (3) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom. (4) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije za koje postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske. (5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije koje predstavljaju klasificirane informacije čiji su vlasnici međunarodne organizacije ili druge države, te klasificirane informacije tijela javne vlasti koje nastaju ili se razmjenjuju u okviru suradnje s međunarodnim organizacijama ili drugim državama.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na: (a) dokumente čija je isporuka izvan opsega javne zadaće dotičnih tijela javnog sektora kako je to definirano zakonom ili drugim obvezujućim pravilima država članica ili, ako takva pravila ne postoje, kako je to definirano u skladu s uobičajenom administrativnom praksom dotične države članice, pod uvjetom da je opseg javnih zadaća transparentan i podložan preispitivanju; (b) dokumente u posjedu javnih poduzeća: i. izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa, kako je to definirano zakonom ili drugim obvezujućim propisima države članice; ii. koji se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koji stoga, u skladu s člankom 34. Direktive 2014/25/EU, ne podliježu pravilima o javnoj nabavi; (c) dokumente na kojima treće osobe imaju prava intelektualnog vlasništva; (d) dokumente poput osjetljivih podataka, kojima pristup nije dopušten na temelju režimâ pristupa u državi članici, među ostalim zbog: i. zaštite nacionalne sigurnosti (to jest, državne sigurnosti), obrane ili javne sigurnosti, ii. statističke povjerljivosti,	„Informacije na koje se ne primjenjuje ponovna uporaba Članak 30. (1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija ne primjenjuju se na sljedeće informacije: 1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona, 2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu, 3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa, 4) logotipe, grbove ili oznake, 5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija, 6) informacije koje su u posjedu obrazovnih ustanova osim informacija u posjedu ustanova visokog obrazovanja koje se odnose na istraživačke podatke, 7) informacije koje su u posjedu znanstvenoistraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, osim u slučaju ako se informacije odnose na istraživačke podatke, 8) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva, 9) informacije koje se ne prikupljaju u	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Članak 15. (1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka. (2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji: 1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka; 2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu; 3) ako je informacija porezna tajna, sukladno zakonu; 4) ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka; 5) ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka nositelja prava; 6) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima ili se radi o informaciji nastaloj u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora s drugim državama ili međunarodnim organizacijama, do završetka postupka, ili se radi o informaciji nastaloj u području održavanja diplomatskih odnosa; 7) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom. (3) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnovne sumnje da bi njezino objavljivanje: 1) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne; 2) onemogućilo rad tijela koja obavljaju upravni nadzor, inspeksijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti.

iii.komercijalne povjerljivosti (uključujući poslovne ili profesionalne tajne ili tajne trgovačkog društva); (e)dokumente kojima pristup nije dopušten ili kojima je pristup ograničen zbog zaštite osjetljivih informacija o zaštiti kritične infrastrukture kako su definirane u članku 2. točki (d) Direktive 2008/114/EZ; (f)dokumente kojima je pristup ograničen na temelju režimâ pristupa u državama članicama, uključujući slučajeve u kojima građani ili pravni subjekti moraju dokazati poseban interes kako bi dobili pristup dokumentima; (g) logotipove, grbove i oznake; (h)dokumente kojima pristup nije dopušten ili kojima je pristup ograničen na temelju režimâ pristupa zbog zaštite osobnih podataka, i dijelove dokumenata kojima se može pristupiti na temelju tih režima koji sadržavaju osobne podatke čija je ponovna uporaba utvrđena zakonom kao neusklađena s pravom o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka ili kao takva da potkopava zaštitu privatnosti i integritet pojedinca, posebice u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom o zaštiti osobnih podataka; (i)dokumente u posjedu javne radiotelevizije i njezinih društava kćeri te drugih tijela ili njihovih društava kćeri koji obavljaju djelatnost javne radiodifuzije; (j)dokumente u posjedu kulturnih ustanova,	svrhu obavljanja javnog posla. 10) informacije kojima pristup nije dopušten ili je ograničen zbog zaštite osjetljivih podataka o zaštiti kritične infrastrukture, kako su definirani zakonom kojim se uređuju kritične infrastrukture. 11) informacije u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona: - koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom; - koje se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koje stoga, sukladno propisima o javnoj nabavi ne podliježu pravilima o javnoj nabavi. (2) Tijela javne vlasti odlučujući po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija.“.		(4) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je: 1) informacija u postupku izrade unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade; 2) informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. (5) Ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim. (6) Informacije kojima se ograničava pravo na pristup zbog razloga navedenih u stavku 2. točki 5. ovoga članka postaju dostupne javnosti kad to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacije mogla biti prouzročena šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kad je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok. (7) Informacije iz stavka 2. i 3. ovoga članka postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji. (8) Pristup informaciji iz stavka 4. točke 1. ovoga članka može se ograničiti i nakon što je informacija dovršena, osobito ako bi ta objava ozbiljno narušila proces odlučivanja i izražavanja mišljenja ili dovela do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu informacije.

osim knjižnica, među ostalim sveučilišnih knjižnica, muzeja i arhiva; (k) dokumente u posjedu obrazovnih ustanova sekundarne razine i niže i, u slučaju svih ostalih obrazovnih ustanova, dokumente koji nisu navedeni u stavku 1. točki (c); (l) dokumente koji nisu navedeni u stavku 1. točki (c), a koji su u posjedu istraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane radi prijenosa rezultata istraživanja. 3. Ova se Direktiva temelji na Unijinim i nacionalnim režimima pristupa te se njome ti režimi ne dovode u pitanje. 4. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje Unijino i nacionalno pravo o zaštiti osobnih podataka, a posebno Uredba (EU) 2016/679 i Direktiva 2002/58/EZ, ni odgovarajuće odredbe nacionalnog prava. 5. Obveze određene u skladu s ovom Direktivom primjenjuju se samo u mjeri u kojoj su usklađene s odredbama međunarodnih sporazuma o zaštiti prava intelektualnog vlasništva, a posebno Bernske konvencije, Sporazuma o TRIPS-u i Ugovora o autorskom pravu WIPO-a. 6. Pravo stvaratelja baze podataka predviđeno u članku 7. stavku 1. Direktive 96/9/EZ ne ostvaruju tijela javnog sektora			

kako bi se spriječila ponovna uporaba dokumenata ili kako bi se ograničila ponovna uporaba izvan ograničenja utvrđenih ovom Direktivom. 7. Ovom se Direktivom uređuje ponovna uporaba postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora i javnih poduzeća država članica, među ostalim dokumenata na koje se primjenjuje Direktiva 2007/2/EZ.			
Članak 2. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „tijelo javnog sektora“ znači državna, regionalna ili lokalna tijela, javnopravna tijela ili udruge koje je osnovalo jedno ili nekoliko takvih tijela ili jedno ili nekoliko takvih javnopravnih tijela; 2. „javnopravna tijela“ znači tijela koja posjeduju sve od sljedećih značajki: (a) uspostavljena su posebno u svrhu zadovoljavanja potreba od općeg interesa, koje nisu industrijske ili komercijalne naravi; (b) imaju pravnu osobnost; i (c) većim dijelom financiraju ih državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela ili u pogledu	Članak 2. NPZ-a kojim je dopunjen članak 5. Zakona Članak 5. (točke 15. do 24) 15. „Otvoreni podaci“ su podaci dostupni u otvorenim oblicima koji se mogu za bilo koju namjenu slobodno koristiti, ponovno uporabiti i dijeliti, bez ograničenja ili s minimalnim pravnim, tehničkim ili financijskim ograničenjima. 16) „Standardna dozvola“ je niz unaprijed utvrđenih uvjeta za ponovnu uporabu u digitalnom obliku, po mogućnosti usklađenih sa standardiziranim javnim dozvolama dostupnima putem interneta; 17) „Anonimizacija“ je proces izmjene informacije u anonimne informacije koje ne upućuju na fizičke osobe čiji je identitet utvrđen ili čiji se identitet može utvrditi ili proces kojim se osobni podaci čine anonimnima na način da se ne može utvrditi identitet ispitanika ili se više ne	Djelomično preuzet-(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Članak 5., točke 1. do 14. Pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje: 1) »Korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija« (u daljnjem tekstu: korisnik) je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba; 2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno

upravljanja podliježu nadzoru tih tijela ili imaju upravni, upravljački ili nadzorni odbor u kojem su više od polovice članova imenovala državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela; 3. „javno poduzeće” znači svako poduzeće aktivno u područjima utvrđenima u članku 1. stavku 1. točki (b) nad kojim tijela javnog sektora mogu izvršavati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva u njemu, svojeg financijskog sudjelovanja u njemu ili na temelju pravila kojima je ono uređeno. Smatra se da postoji prevladavajući utjecaj tijela javnog sektora u bilo kojem od sljedećih slučajeva u kojima ta tijela izravno ili neizravno: (a) drže većinu upisanog kapitala poduzeća; (b) raspolazu većinom glasova povezanih s dionicama koje je izdalo poduzeće; (c) mogu imenovati više od polovice članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća. 4. „sveučilište” znači bilo koje tijelo javnog sektora koje pruža visoko obrazovanje nakon srednje škole kojim se stječe akademski stupanj; 5. „standardna dozvola” znači niz unaprijed utvrđenih uvjeta za ponovnu uporabu u digitalnom obliku, po mogućnosti usklađenih sa standardiziranim javnim	može utvrditi identitet ispitanika; 18) „Dinamički podaci” su informacije u digitalnom obliku koje se ažuriraju često ili u stvarnom vremenu, posebno zbog njihove promjenjivosti ili brzog zastarijevanja; podaci koje su proizveli senzori obično se smatraju dinamičkim podacima; 19) „Istraživački podaci” su informacije u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koje se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstvenoistraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokaz u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata; 20) „Visokovrijedni skupovi podataka” su informacije čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo, okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te prikladnih (koji štite dignitet) radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka; 21) „Razumni povrat ulaganja” je postotak ukupne naknade, povrh iznosa potrebnog za povrat prihvatljivih troškova koji je od fiksne kamatne stope ESB-a veći za najviše 5 postotnih bodova; 22) „Treća osoba” je bilo koja fizička ili		većinsko vlasništvo; 3) »Informacija« je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti; 4) »Međunarodna informacija« je ona informacija koju je Republici Hrvatskoj ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Republika Hrvatska surađuje ili joj je član; 5) »Pravo na pristup informacijama« obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom; 6) »Ponovna uporaba« znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su informacije nastale, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihova djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu; 7) »Test razmjernosti i javnog interesa« je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevladava javni interes; 8) »Vlasnik informacije« je tijelo javne vlasti u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija klasificirana stupnjem tajnosti odnosno tijelo druge države ili međunarodna organizacija u okviru čijeg djelokruga je nastala međunarodna informacija;

dozvolama dostupnima putem interneta; 6., „dokument” znači: (a) svaki sadržaj bez obzira na medij (papir ili elektronički oblik ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis); ili (b) svaki dio takvog sadržaja; 7., „anonimizacija” znači proces izmjene dokumenata u anonimne dokumente koji se ne odnose na fizičku osobu čiji je identitet utvrđen ili čiji se identitet može utvrditi ili proces kojim se osobni podatci čine anonimnima na način da se ne može utvrditi identitet ispitanika ili se više ne može utvrditi identitet ispitanika. 8., „dinamički podatci” znači dokumenti u digitalnom obliku koji se ažuriraju često ili u stvarnom vremenu, posebno zbog njihove volatilnosti ili brzog zastarijevanja; podatci koje su proizveli senzori obično se smatraju dinamičkim podacima; 9., „istraživački podatci” znači dokumenti u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koji se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstveno-istraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokazi u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata; 10., „visokovrijedni skupovi podataka” znači dokumenti čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo,	pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije tijelo javne vlasti.“. 23) »Povjerenik za informiranje« (u daljnjem tekstu: Povjerenik) je neovisno državno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama i ponovne uporabe informacija; 24) »Odgovorna osoba« u smislu ovoga Zakona je čelnik tijela, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti.“.		9) »Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske« je na internetu javno dostupan alat koji korisnicima kroz puni tekst i/ili uređeni skup metapodataka omogućuje trajni pristup dokumentima pohranjenim u bazi elektroničkih dokumenata i/ili fizičkim zbirnama; 10) »Strojno čitljiv oblik« je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutarnju strukturu; 11) »Otvoreni oblik« je oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu; 12) »Otvoreni standard« je u pisanom obliku utvrđen standard s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera; 13) »Portal otvorenih podataka« je podatkovni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka javnog sektora. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka; 14) »Metapodaci« su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu skupinu podataka ili samo neki dio cjeline;

okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te pristojnih radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka; 11. „ponovna uporaba” znači uporaba, od strane osoba ili pravnih subjekata, sljedećih dokumenata u posjedu: (a) tijela javnog sektora, za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena u okviru javne zadaće za koju su dokumenti bili izrađeni, osim za razmjenu dokumenata među tijelima javnog sektora isključivo radi obavljanja njihovih javnih zadaća; ili (b) javnih poduzeća, za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena pružanja usluga od općeg interesa za koju su dokumenti bili izrađeni, osim za razmjenu dokumenata između javnih poduzeća i tijela javnog sektora isključivo radi obavljanja javnih zadaća tijela javnog sektora; 12. „osobni podatci” znači osobni podatci kako su definirani u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) 2016/679; 13. „strojno čitljiv oblik” znači oblik datoteke strukturiran tako da ga softverska aplikacija može lako			

identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti posebne podatke, uključujući pojedinačne činjenične navode i njihovu unutarnju strukturu; 14. „otvoreni oblik” znači oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i stavljen na raspolaganje javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu dokumenata; 15. „formalni otvoreni standard” znači standard koji je utvrđen u pisanom obliku s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera; 16. „razumni povrat ulaganja” znači postotak ukupne pristojbe, povrh iznosa potrebnog za povrat prihvatljivih troškova, koji je od fiksne kamatne stope ESB-a veći za najviše 5 postotnih bodova; 17. „treća osoba” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije tijelo javnog sektora ili javno poduzeće.			
Članak 3. Opće načelo 1. Podložno stavku 2. ovog članka, države članice osiguravaju da se dokumenti na koje se primjenjuje ova Direktiva u skladu s člankom 1. mogu ponovno uporabiti za komercijalne ili nekomercijalne namjene u skladu s poglavljima III. i IV. 2. Za dokumente na kojima knjižnice, među ostalim sveučilišne knjižnice, muzeji i	Članak 11. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona „Objavljivanje informacija za ponovnu uporabu” Članak 28. (1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne	Djelomično usklađeno (već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Članak 27.st.1. (1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

arhivi imaju prava intelektualnog vlasništva i za dokumente u posjedu javnih poduzeća, države članice osiguravaju da se, ako je ponovna uporaba takvih dokumenata dopuštena, ti dokumenti mogu ponovno uporabiti za komercijalne ili nekomercijalne namjene u skladu poglavljima III. i IV.

vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima i dostaviti tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka radi objave na Portalu otvorenih podataka.

(2) Tijela javne vlasti dužna su dinamičke podatke za ponovnu uporabu objaviti odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje aplikacija (u daljnjem tekstu: API) i u obliku masovnog preuzimanja.

(3) Iznimno od stavka 2. Ovoga članka, ako objava dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije moguća ili bi iziskivala izniman napor, tijela javne vlasti dužna su te podatke objaviti u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima, u kojem se, odnosno kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.

(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja. Tematske

	kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost. (5) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima. (6) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.“.		
POGLAVLJE II. ZAHTJEVI ZA PONOVNU UPORABU Članak 4. Obrada zahtjevâ za ponovnu uporabu 1. Tijela javnog sektora obrađuju, elektroničkim putem ako je to moguće i primjereno, zahtjeve za ponovnu uporabu i podnositelju zahtjeva stavljaju na	(člankom 10 NPZ izmijenjene je članak 27. Zakona Članak 27. stavak 6. “Na pitanja koja nisu posebno uređena ovom glavom primjenjuju se na odgovarajući način ostale odredbe ovoga Zakona.” Člankom 13. NPZ izmijenjen je članak 29. Zakona „Zahtjev za ponovnu uporabu informacija i	Djelomično preuzeto- (već preuzeto Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Ustupanje zahtjeva članak 21 (1) Ako tijelo javne vlasti ne posjeduje informaciju, a ima saznanja o tijelu koje je posjeduje, dužno je, bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti zahtjev tome tijelu, a o čemu će obavijestiti

raspolaganje dokument za ponovnu uporabu ili, ako je potrebna dozvola, izrađuju za podnositelja ponudu dozvole u razumnom roku koji je u skladu s vremenskim okvirima utvrđenima za obradu zahtjeva za pristup dokumentima.

2. Ako nisu utvrđeni rokovi ili druga pravila kojima se uređuje pravodobno stavljanje na raspolaganje dokumenata, tijela javnog sektora obrađuju zahtjev i dostavljaju podnositelju zahtjeva dokumente za ponovnu uporabu ili, ako je potrebna dozvola, izrađuju za podnositelja ponudu dozvole što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od 20 radnih dana od primitka zahtjeva. Taj se rok može produljiti za daljnjih 20 radnih dana za opsežne ili složene zahtjeve. U takvim slučajevima, podnositelja zahtjeva obavješćuje se, što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od tri tjedna od početnog zahtjeva, da je potrebno više vremena za obradu zahtjeva i o razlozima za takvo produljenje.

3. U slučaju negativne odluke tijela javnog sektora priopćuju podnositelju zahtjeva razloge odbijanja na temelju relevantnih odredaba režima pristupa u toj državi članici ili odredaba kojima se prenosi ova Direktiva, a posebno članka 1. stavka 2. točaka od (a) do (h) ili članka 3. Ako se negativna odluka temelji na članku 1. stavku 2. točki (c), tijelo javnog sektora uključuje upućivanje na fizičku ili pravnu osobu, ako je poznata, koja

zaštita prava korisnika Članak 29.

(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužni postupati slijedeći subjekti:

1. obrazovne ustanove, znanstveno istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja;

2. Trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno i koja:

- obavljaju neku od djelatnosti koje se odnose na područje plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanske usluge, vađenje nafte i plina te istraživanje ili

podnositelja. Rokovi ostvarivanja prava na pristup informaciji računaju se od dana kada je nadležno tijelo javne vlasti zaprimilo ustupljeni zahtjev.

(2) Ako tijelo javne vlasti zaprimi zahtjev za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, a nije njezin vlasnik, dužno je bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti zahtjev vlasniku informacije, o čemu će obavijestiti podnositelja.

(3) Ako tijelo javne vlasti zaprimi zahtjev za pristup međunarodnoj informaciji, dužno je bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti isti vlasniku informacije, o čemu će obavijestiti podnositelja. Iznimno, tijelo javne vlasti postupit će po zaprimljenom zahtjevu za pristup međunarodnoj informaciji, ako je iz same informacije nedvojbeno vidljivo da je ona namijenjena neposrednoj objavi.

Produženje rokova Članak 22.

(1) Rokovi za ostvarivanje prava na pristup informaciji mogu se produžiti za 15 dana, računajući od dana kad je tijelo javne vlasti trebalo odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji:

- 1) ako se informacija mora tražiti izvan sjedišta tijela javne vlasti,
- 2) ako se jednim zahtjevom traži veći broj

je nositelj prava ili, kao druga mogućnost, na izdavatelja dozvole od kojeg je tijelo javnog sektora dobilo odgovarajući materijal. Knjižnice, među ostalim sveučilišne knjižnice, muzeji i arhivi nisu dužni uključiti takvo upućivanje. 4. Svaka odluka o ponovnoj uporabi mora sadržavati uputu o pravnim sredstvima za slučaj da podnositelj zahtjeva želi osporavati odluku. Pravna sredstva uključuju mogućnost preispitivanja koje provodi nepristrano tijelo za preispitivanje s odgovarajućim stručnim znanjem, kao što je nacionalno tijelo za tržišno natjecanje, relevantno tijelo za pristup dokumentima, nadzorno tijelo uspostavljeno u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 ili nacionalno pravosuđe koje su odluke obvezujuće za dotično tijelo javnog sektora. 5. Za potrebe ovog članka države članice utvrđuju praktične dogovore radi olakšavanja djelotvorne ponovne uporabe dokumenata. Ti dogovori mogu posebno uključivati sredstva za pružanje odgovarajućih informacija o pravima predviđenima u ovoj Direktivi te pružanje odgovarajuće pomoći i smjernica. 6. Sljedeći subjekti nisu dužni postupati u skladu s ovim člankom: (a) javna poduzeća; (b) obrazovne ustanove, istraživačke	vađenja ugljena ili drugih krutih goriva u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna nabava. - djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br.1191/69 i 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007); - djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, 31.10.2008), ili - djeluju kao brodari zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža) (SL L 364, 12.12.1992). (3) Smatra se da Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima prevladavajući utjecaj u smislu stavka 2. točke 2. ovoga članka ako,		različitih informacija, 3) ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i točnost tražene informacije, 4) ako je dužno provesti test razmjernosti i javnog interesa, sukladno odredbama ovog Zakona. (2) O produženju rokova tijelo javne vlasti će bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana, od dana zaprimanja urednog zahtjeva obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen. Članak 35. stavak 3. podstavak 1. (3) Povjerenik: – obavlja poslove drugostupanjskog tijela u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija; Članak 36. stavak 4. (4) Povjerenik je u svom radu samostalan i neovisan, te je za svoj rad odgovoran Hrvatskom saboru. Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) Sadržaj rješenja Članak 98. (1) Rješenje se sastoji od zaglavlja, uvoda, izreke, obrazloženja, upute o pravnom lijeku, potpisa službene osobe i otiska službenog pečata javnopravnog tijela.

organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja.	izravno ili neizravno: 1. ima većinu upisanog kapitala društva, ili 2. kontrolira većinu glasova koji se odnose na dionice koje je društvo izdalo, ili 3. može imenovati više od polovine članova nadzornog, upravnog ili odgovarajućeg tijela za upravljanje te vođenje poslova društva. (4) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova. (5) Iznimno, tijela javne vlasti ne donose rješenje iz stavka 4. ovog članka kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu otvorenu dozvolu i bez naknade. (6) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno. (7) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se	(2) Uvod sadržava naziv javnopravnog tijela koje je rješenje donijelo, propis o nadležnosti, osobno ime, odnosno naziv stranke i osoba ovlaštenih za zastupanje, kratku oznaku predmeta postupka te naznaku je li postupak pokrenut po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke. Uvod sadržava i naznaku da su rješenje donijela dva javnopravna tijela ili više njih ili da je rješenje doneseno u ponovljenom postupku ili po presudi suda nadležnog za upravne sporove ili uz suglasnost, potvrdu ili po pribavljenom mišljenju drugog tijela. Kad je upravnu stvar riješilo kolegijalno tijelo, navodi se dan sjednice na kojoj je stvar riješena. (3) Izreka sadržava odluku o upravnoj stvari. Izreka mora biti kratka i određena. Kad odluka sadržava rok, uvjet, namet, pridržaj opoziva ili obvezu sklapanja upravnog ugovora, to treba biti sadržano u izreci. (4) Izreka se može podijeliti u više točaka. Troškovi postupka utvrđuju se u posebnoj točki izreke, kao i to da žalba ne odgađa izvršenje rješenja. (5) Obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

	može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. (8) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licencije od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.“.		(6) Uputom o pravnom lijeku stranka se obavješćuje može li protiv rješenja izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor, kojem tijelu, u kojem roku i na koji način.
POGLAVLJE III. UVJETI ZA PONOVDNU UPORABU Članak 5. Dostupni oblici 1. Ne dovodeći u pitanje poglavlje V., tijela javnog sektora i javna poduzeća stavljaju na raspolaganje svoje dokumente u bilo kojem postojećem obliku ili jeziku i, ako je to moguće i primjereno, elektroničkim putem, u oblicima koji su otvoreni, strojno čitljivi, pristupačni, pronalazivi i ponovno uporabljivi, zajedno s njihovim metapodacima. I oblik i metapodatci moraju, ako je to moguće, biti u skladu su s formalnim otvorenim standardima. 2. Države članice potiču tijela javnog sektora i javna poduzeća da proizvode i stavljaju na raspolaganje dokumente	Članak 11. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona: „Objavljivanje informacija za ponovnu uporabu Članak 28. (1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima i dostaviti tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka radi objave na Portalu otvorenih podataka. (2) Tijela javne vlasti dužna su dinamičke podatke za ponovnu uporabu objaviti odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje aplikacija (u daljnjem	U potpunosti preuzeto	

obuhvaćene područjem primjene ove Direktive u skladu s načelom „integrirane i zadane otvorenosti”.

3. Stavak 1. ne podrazumijeva obvezu tijela javnog sektora da radi ispunjavanja zahtjeva iz tog stavka stvore ili prilagode dokumente ili stave na raspolaganje izvatke ako bi to uključivalo nerazmjern napor koji nadilazi jednostavnu radnju.

4. Tijela javnog sektora nisu dužna nastaviti s izradom i pohranom određene vrste dokumenata s ciljem ponovne uporabe takvih dokumenata od strane pojedine organizacije privatnog ili javnog sektora.

5. Tijela javnog sektora dinamičke podatke stavljaju na raspolaganje za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja putem odgovarajućih API-ja i, prema potrebi, u obliku masovnog preuzimanja.

6. Ako bi stavljanje na raspolaganje za ponovnu uporabu dinamičkih podataka odmah nakon prikupljanja, kako je navedeno u stavku 5., premašivalo financijske i tehničke kapacitete tijela javnog sektora, te bi time iziskivalo nerazmjern napor, navedeni dinamički podatci stavljaju se na raspolaganje za ponovnu uporabu u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i

tekstu: API) i u obliku masovnog preuzimanja.

(3) Iznimno od stavka 2. Ovoga članka, ako objava dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije moguća ili bi iziskivala izniman napor, tijela javne vlasti dužna su te podatke objaviti u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima, u kojem se, odnosno kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.

(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja. Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.

(5) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.

društvenog potencijala. 7. Stavci od 1. do 6. primjenjuju se na postojeće dokumente u posjedu javnih poduzeća koji su dostupni za ponovnu uporabu. 8. Visokovrijedni skupovi podataka, kako su navedeni u skladu s člankom 14. stavkom 1., stavljaju se na raspolaganje za ponovnu uporabu u strojno čitljivom formatu, putem odgovarajućih API-ja i, prema potrebi, u obliku masovnog preuzimanja.	(6) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.“. Članak 10. NPZ kojim je izmijenjen članak 27. (članak 27. stavci 2.,3.,4. i 5.) „(2) Tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija pogodnih za ponovnu uporabu odnosno na temelju zahtjeva za ponovnu uporabu. (3) Vlada Republike Hrvatske potiče tijela javne vlasti na stvaranje i objavljivanje informacija nastalih u okviru obavljanja javnog posla, donošenjem politika i akcijskih planova kojima u skladu s načelima integrirane i zadane otvorenosti osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, olakšavanjem uvjeta za prilagodbu, (terminskim) planiranjem rokova objave informacija pojedinih tematskih kategorija i uspostavljanjem portala otvorenih podataka i poticanjem uspostavljanja posebnih portala, kao i povezivanjem portala s portalima na razini Europske unije.		

(4) Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politike otvorenog pristupa i akcijskih planova, kako bi se osiguralo da sve istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja provode politiku otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima, u skladu s načelom zadane otvorenosti i koji su pronalazivi, dostupni, interoperabilni i ponovno uporabljivi, uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na privatnost, zaštitu osobnih podataka, povjerljivost, nacionalnu sigurnost, legitimne komercijalne interese poput poslovnih tajni te prava intelektualnog vlasništva trećih osoba u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno.”.

(5) U svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjeran utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.”

Članak 6. Načela kojima se uređuje naplata pristojbi 1. Ponovna je uporaba dokumenata besplatna. Međutim, može se dopustiti nadoknada graničnih troškova nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i širenja dokumenata, kao i zbog anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. 2. Iznimno, stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće: (a) tijela javnog sektora od kojih se zahtijeva da ostvare prihod kako bi pokrili znatan dio troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća; (b) knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeje i arhive; (c) javna poduzeća. 3. Države članice na internetu objavljuju popis tijela javnog sektora iz stavka 2. točke (a). 4. U slučajevima iz stavka 2. točaka (a) i (c) ukupne pristojbe izračunavaju se u skladu s objektivnim, transparentnim i provjerljivim kriterijima. Te kriterije utvrđuju države članice.	Člankom 16. NPZ izmijenjen je članak 32 Članak 32. „(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija. (2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, u skladu s kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, osim u dijelu koji se odnosi na anonimizaciju osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, koji se utvrđuju uredbom Vlade Republike Hrvatske. (3) Iznimno, sljedeća tijela javne vlasti mogu korisniku naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija uz troškove iz stavka 2. ovoga članka: 1) knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi, 2) trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, 3) ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda.	Preuzeto u potpunosti	

Ukupan prihod od isporuke dokumenata i dopuštanja njihove ponovne uporabe tijekom odgovarajućeg obračunskog razdoblja ne smije prelaziti troškove njihova prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja i pohrane podataka, zajedno s razumnim povratom ulaganja, i, ako je to primjenjivo, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija.

Pristojbe se izračunavaju u skladu s primjenjivim računovodstvenim načelima.

5. Kada tijela javnog sektora zaračunavaju pristojbe u skladu sa stavkom 2. točkom (b), ukupan prihod od isporuke dokumenata i dopuštanja njihove ponovne uporabe tijekom odgovarajućeg obračunskog razdoblja ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, pohrane podataka, širenja, očuvanja i prava na otpis i, ako je to primjenjivo, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, zajedno s razumnim povratom ulaganja.

Pristojbe se izračunavaju u skladu s računovodstvenim načelima koja se primjenjuju na dotična tijela javnog sektora.

6. Za korisnika je besplatna ponovna uporaba sljedećeg:

(a) podložno članku 14. stavicima 3., 4. i 5.,

(4) U slučajevima iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, pohrane, anonimizacije osobnih podataka, mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(6) Tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne

visokovrijednih skupova podataka kako su navedeni u skladu sa stavkom 1. tog članka; (b) istraživačkih podataka iz članka 1. stavka 1. točke (c)	uporabe informacija na godišnjoj razini. (7) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima. (8) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija. (9) Povjerenik za informiranje na svojim internetskim stranicama objavljuje popis tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 3. ovoga članka, na temelju dostavljenih podataka od tijela javne vlasti.“ Članak 33. stavci 1. i 2. (kako su izmijenjeni čl.17. NPZ) (1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka		

	uz trošak iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti. (2) Ukupni godišnji prihod knjižnica, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.		
Članak 7. Transparentnost 1. U slučaju standardnih pristojbi za ponovnu uporabu dokumenata svi primjenjivi uvjeti i stvarni iznos tih pristojbi, uključujući osnovu za izračun takvih pristojbi, prethodno se utvrđuju i objavljuju, elektroničkim putem ako je to moguće i primjereno. 2. U slučaju pristojbi za ponovnu uporabu dokumenata, koje nisu one iz stavka 1.,	Člankom 16. NPZ izmijenjen je čl. 32. Članak 32. st.6. (6) Tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.	Djelomično preuzeto (već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Članak 33. stavak 3. (3) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona i kriterijima o načinu izračuna troškova iz stavka 1. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe

čimbenici koji su uzeti u obzir u izračunu tih pristojbi moraju se navesti unaprijed. Vlasnik dokumenata na zahtjev navodi i način na koji su te pristojbe bile izračunane u vezi s određenim zahtjevom za ponovnu uporabu. 3. Tijela javnog sektora osiguravaju da se podnositelje zahtjeva za ponovnu uporabu dokumenata informira o dostupnim pravnim sredstvima u vezi s odlukama ili praksama koje na njih utječu.	Člankom 13. NPZ izmijenjen je članak 29 Članak 29. stavci 4. i 5. (4) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova. (5) Iznimno, tijela javne vlasti ne donose rješenje iz stavka 4. ovog članka kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu otvorenu dozvolu i bez naknade.		informacija na godišnjoj razini.
Članka 8. Standardne dozvole 1. Ponovna uporaba dokumenata ne podliježe uvjetima, osim ako su takvi uvjeti objektivni, razmjerni, nediskriminirajući i opravdani razlozima povezanim s ciljem od javnog interesa. Ako ponovna uporaba podliježe uvjetima, tim se uvjetima ne smiju nepotrebno ograničavati mogućnosti ponovne uporabe i ne smiju se uporabiti radi ograničavanja tržišnog natjecanja. 2. Države članice u kojima se upotrebljavaju dozvole osiguravaju da standardne dozvole za ponovnu uporabu	Članak 15. NPZ kojim je izmijenjen članak 31. stavak 3. Zakona (članak 31. stavak 3. (3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu uključujući prekograničnu ponovnu uporabu.“	Djelomično preuzeto-(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija Članak 31. stavci 1., 2. 4. 5. i 6. (1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu. (2) U opravdanim slučajevima tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje. ... (4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova primjenjuju se isti

dokumenata javnog sektora, koje se mogu prilagoditi posebnim zahtjevima za dozvole, budu dostupne u digitalnom obliku i da se mogu elektronički obrađivati. Države članice potiču uporabu takvih standardnih dozvola.			uvjeti kao za druge korisnike. (5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, pravilnikom uređuje ministar nadležan za poslove uprave. (6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.
Članka 9. Praktični dogovori 1. Države članice osiguravaju praktične dogovore kojima se olakšava traženje dokumenata dostupnih za ponovnu uporabu, kao što su popisi izvora glavnih dokumenata s odgovarajućim metapodacima, koji su dostupni na internetu ako je to moguće i primjereno, i u strojno čitljivom obliku, te portale koji su povezani s popisima izvora. Ako je to moguće, države članice olakšavaju međujezično traženje dokumenata, posebno omogućavanjem grupiranja metapodataka na razini Unije. Države članice potiču i tijela javnog sektora da osiguraju praktične dogovore kojima se olakšava očuvanje dokumenata dostupnih za ponovnu uporabu. 2. Države članice u suradnji s Komisijom nastavljaju ulagati napore kako bi se	Članak 12. NPZ kojim je dodan članak 28.a: „Portali otvorenih podataka Članak 28.a (1) Putem Portala otvorenih podataka koji vodi i održava tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva osigurava se popis skupova podataka dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa člankom 28. ovoga Zakona. (2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih tematskih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta skupova podataka, osobito kada se radi o prioritetnim, visokovrijednim skupovima podataka te o skupovima podataka knjižnica, muzeja i arhiva, istraživačkih podataka kao i portala koje uspostavljaju jedinice lokalne i područne	Preuzeto u potpunosti	

pojednostavnio pristup skupovima podataka, posebno osiguravanjem jedinstvene točke pristupa i postupnim stavljanjem na raspolaganje prikladnih skupova podataka koje posjeduju tijela javnog sektora u pogledu dokumenata na koje se primjenjuje ova Direktiva, kao i podataka koje posjeduju institucije Unije, u oblicima koji su pristupačni, lako pronalazivi i ponovo uporabljivi elektroničkim putem.	(regionalne) samouprave samostalno ili zajednički. (3) Tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva vodi evidenciju portala otvorenih podataka. Tijela javne vlasti dužna su izvijestiti tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva o uspostavi portala iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana. (4) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata, posebno u svrhu omogućavanja grupiranja podataka na razini Unije.“.		
Članak 10. Istraživački podatci 1. Države članice podupiru dostupnost istraživačkih podataka donošenjem nacionalnih politika i odgovarajućih mjera čiji je cilj omogućavanje otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima („politike otvorenog pristupa”), u skladu s načelom zadane otvorenosti i načelima FAIR. U tom se kontekstu u obzir uzimaju pitanja koja se odnose na prava intelektualnog vlasništva, zaštitu osobnih podataka i povjerljivost, sigurnosne i legitimne komercijalne interese, u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće,	Članak 10.NPZ kojim je dopunjen čl.27. Zakona - članak 27. stavak 4. „(4) Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politike otvorenog pristupa i akcijskih planova, kako bi se osiguralo da sve istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja provode politiku otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima, u skladu s načelom zadane otvorenosti i koji su pronalazivi, dostupni, interoperabilni i ponovno uporabljivi, uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na privatnost, zaštitu osobnih podataka, povjerljivost, nacionalnu sigurnost, legitimne	Preuzeto u potpunosti	

zatvoreni koliko je to potrebno". Te su politike otvorenog pristupa usmjerene na istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja. 2. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 2. točku (c), istraživački podaci mogu se ponovno upotrebljavati za komercijalne ili nekomercijalne namjene u skladu s poglavljima III. i IV. ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnima putem institucijskog ili tematskog repozitorija. U tom se kontekstu u obzir uzimaju legitimni komercijalni interesi, aktivnosti prijenosa znanja i postojeća prava intelektualnog vlasništva.	komercijalne interese poput poslovnih tajni te prava intelektualnog vlasništva trećih osoba u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno.”. Članak 11.NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona- članak 28. stavak 5. „(5) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.“ NPZ čl. 16. kojim je izmijenjen članak 32. Zakona – članak 32. stavak 8. „(8) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.“		
POGLAVLJE IV. NEDISKRIMINACIJA I POŠTENA TRGOVINA Članak 11. Nediskriminacija	Članak 15. NPZ kojim je izmijenjen članak 31. stavak 3. Zakona (članak 31. stavak 3. (3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu uključujući prekograničnu ponovnu	Djelomično preuzeto--(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija Članak 31. stavci 1., 2. 4. 5. i 6. (1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu. (2) U opravdanim slučajevima tijelo javne

1. Svi primjenjivi uvjeti za ponovnu uporabu dokumenata moraju biti nediskriminirajući za usporedive kategorije ponovne uporabe, uključujući prekograničnu ponovnu uporabu. 2. Ako tijelo javnog sektora ponovno upotrebljava dokumente kao ulazne podatke za svoje komercijalne djelatnosti koje su izvan opsega njegovih javnih zadaća, na isporuku dokumenata za te djelatnosti primjenjuju se iste pristojbe i ostali uvjeti koji se primjenjuju na druge korisnike.	uporabu.“		vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje. ... (4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike. (5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, pravilnikom uređuje ministar nadležan za poslove uprave. (6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.
Članka 12. Isključivi dogovori 1. Ponovna uporaba dokumenata otvorena je za sve potencijalne sudionike na tržištu, čak i kada jedan ili više sudionika na tržištu već upotrebljava proizvode s dodanom vrijednošću na temelju tih dokumenata. Ugovorima ili drugim dogovorima između tijela javnog sektora ili javnih poduzeća koja posjeduju te dokumente i trećih osoba ne smiju se dodjeljivati isključiva prava.	Članak 18. NPZ kojim su utvrđene izmjene u članku 34. Zakona Članak 34. stavci 3-9 „(3) Ugovore i odluke o isključivim pravima, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najkasnije dva mjeseca prije njihova stupanja na snagu. Konačni uvjeti takvih	Djelomično preuzeto---(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).	Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15) Zabrana diskriminacije i isključiva prava Članak 34. stavci 1 i 2. (1) Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu informacija nije ograničen. Tijelo ne može ugovorom ili

2. Međutim, ako je isključivo pravo potrebno radi pružanja usluge od javnog interesa, valjanost razloga za dodjeljivanje takvog isključivog prava podliježe redovitom preispitivanju i u svakom se slučaju preispituje svake tri godine. Isključivi dogovori sklopljeni 16. srpnja 2019. ili nakon tog datuma objavljuju se na internetu barem dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetu.

Ovaj stavak ne primjenjuje se na digitalizaciju kulturnih izvora.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., ako se isključivo pravo odnosi na digitalizaciju kulturnih izvora, razdoblje isključivosti općenito se smije biti dulje od 10 godina. Ako je to razdoblje dulje od 10 godina, njegovo trajanje podliježe preispitivanju u jedanaestoj godini i, ako je to primjenjivo, svakih sedam godina nakon toga.

Dogovori kojima se dodjeljuju isključiva prava iz prvog podstavka moraju biti transparentni i moraju se objaviti.

U slučaju isključivog prava iz prvog podstavka za dotično tijelo javnog sektora mora se osigurati besplatan primjerak digitaliziranih kulturnih izvora kao dio tih dogovora. Taj primjerak dostupan je za ponovnu uporabu nakon isteka razdoblja

ugovora i odluka moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.

(4) Povjerenik vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima. Odluke ili ugovori kojima se odobrava isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija dostavljaju se Povjereniku u roku od 15 dana od dana donošenja, odnosno sklapanja ugovora.

(5) Kada se isključivo pravo na ponovnu uporabu povjerala u svrhu digitalizacije informacija u području kulture, vrijeme na koje se sklapa ugovor u pravilu ne smije prijeći 10 godina. Ako se ugovor sklapa na vrijeme dulje od 10 godina, opravdanost razloga za dodjelu isključivog prava i produljenje vremenskog važenja ugovora Povjerenik razmatra u jedanaestoj godini te zatim svakih sedam godina.

(6) U slučaju isključivog prava iz stavka 5. ovoga članka ugovorom se obvezno mora predvidjeti osiguravanje besplatnog primjerka digitaliziranih informacija iz područja kulture, a koji je dostupan za ponovnu uporabu nakon isteka vremena na koje je dodijeljeno isključivo pravo.

„(7) Pravni ili praktični dogovori kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, tijela

drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva takvu ponovnu uporabu informacija koja bi spriječila ponovnu uporabu tih informacija od strane drugih korisnika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijelo javne vlasti može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Opravdanost razloga za odobrenje takvog isključivog prava podliježe redovitoj provjeri Povjerenika i provjerava se najmanje svake tri godine, osim kad se radi o digitalizaciji informacija u području kulture.

isključivosti. 4. Pravni ili praktični dogovori kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, moraju se objaviti na internetu barem dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima i u svakom se slučaju preispituju svake tri godine. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetu. 5. Isključivi dogovori koji su već postojali 17. srpnja 2013., koji se ne mogu smatrati iznimkama utvrđenima u stavcima 2. i 3. i koje su sklopila tijela javnog sektora prestaju istekom ugovora a, u svakom slučaju, najkasnije 18. srpnja 2043. Isključivi dogovori koji postoje 16. srpnja 2019., koji se ne mogu smatrati iznimkama utvrđenima u stavcima 2. i 3. i koje su sklopila javna poduzeća prestaju istekom ugovora a, u svakom slučaju, najkasnije 17. srpnja 2049.	javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najmanje dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima od strane Povjerenika i provjeravaju se svake tri godine. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“. (8) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima, osim ako se odnose na digitalizaciju informacija u području kulture, moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti po stupanju na snagu ovoga Zakona. (9) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu iz stavka 4. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave. NPZ članak 22. PIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 22. „Ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje su sklopila odnosno donijela trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, osim onih koji se odnose na digitalizaciju		

	kulturnih izvora, prestaju važiti istekom roka određenog ugovorom odnosno odlukom, a najkasnije 17. srpnja 2049. godine.“		
POGLAVLJE V. VISOKOVRIJEDNI SKUPOVI PODATAKA Članak 13. Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka 1. Kako bi se uspostavili uvjeti kojima se podupire ponovna uporaba visokovrijednih skupova podataka, u Prilogu I. naveden je popis tematskih kategorija takvih skupova podataka. 2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 15. radi izmjene Priloga I. dodavanjem novih tematskih kategorija visokovrijednih skupova podataka s ciljem odražavanja tehnoloških i tržišnih kretanja.	Članak 11. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona Članak 28 stava 4 „(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja. Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.“ Neprimjenjivo	preuzeto u potpunosti (u dijelu u kojem je primjenjivo)	

Članak 14. Posebni visokovrijedni skupovi podataka i dogovori za objavljivanje i ponovnu uporabu 1. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju popisa posebnih visokovrijednih skupova podataka koji pripadaju kategorijama navedenima u Prilogu I. i koji su u posjedu tijela javnog sektora i javnih poduzeća među dokumentima na koje se primjenjuje ova Direktiva. Takvi visokovrijedni skupovi podataka su: (a) podložno stavcima 3., 4. i 5., besplatno dostupni; (b) u strojno čitljivom obliku; (c) dostupni putem API-ja; i (d) prema potrebi, osigurani u obliku masovnog preuzimanja.	St.1.- nije primjenjivo Članak 11. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona Članak 28 stava 4 „(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja. Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka	Preuzeto u potpunosti – (u dijelu u kojem je primjenjivo)	

U tim provedbenim aktima mogu se navesti dogovori za objavljivanja i ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka. Takvi dogovori moraju biti usklađeni s otvorenim standardnim dozvolama. Dogovori mogu obuhvaćati uvjete primjenjive na ponovnu uporabu, oblike podataka i metapodataka te tehničke dogovore za širenje. Ulaganja država članica u pristupe otvorenih podataka, kao što su ulaganja u razvoj i uvođenje određenih standarda, uzimaju se u obzir i uravnotežuju u odnosu na moguće koristi od uključivanja na popis. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2. 2. Utvrđivanje posebnih visokovrijednih skupova podataka na temelju stavka 1. temelji se na procjeni njihova potencijala za: (a) stvaranje važnih društveno-gospodarskih koristi ili koristi za okoliš te inovativnih usluga; (b) stvaranje koristi za veliki broj korisnika, posebno MSP-ova; (c) pružanje pomoći u ostvarivanju prihoda; i (d) kombiniranje s drugim skupovima podataka.	društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.“ Neprimjenjivo Neprimjenjivo		

U svrhu utvrđivanje takvih posebnih visokovrijednih skupova podataka Komisija provodi odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, provodi procjenu učinka i osigurava komplementarnost s postojećim pravnim aktima, kao što je Direktiva 2010/40/EU, s obzirom na ponovnu uporabu dokumenata. Navedena procjena učinka uključuje analizu troškova i koristi i analizu toga bi li besplatno stavljanje na raspolaganje visokovrijednih skupova podataka od strane tijela javnog sektora od kojih se traži da ostvaraju prihod kako bi pokrili znatan dio svojih troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća dovelo do znatnog učinka na proračun takvih tijela. Kada je riječ o visokovrijednim skupovima podataka u posjedu javnih poduzeća, u procjeni učinka posebno se u obzir uzima uloga javnih poduzeća u konkurentnom gospodarskom okruženju.

3. Iznimno od stavka 1., drugog podstavka, točke (a), provedbenim aktima iz stavka 1. utvrđuje se da se besplatna dostupnost visokovrijednih podataka ne primjenjuje na specifične visokovrijedne skupove podataka koje posjeduju javna poduzeća ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima.

4. Zahtjev da se visokovrijedni skupovi podataka moraju stavljati na raspolaganje

NPZ članak 16. kojim je izmijenjen članak 32. Zakona- članak 32 stavak7.

„(7) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja

besplatno na temelju stavka 1. drugog podstavka točke (a) ne primjenjuje se na knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeje i arhive. 5. Ako bi besplatno stavljanje na raspolaganje visokovrijednih skupova podataka od strane tijela javnog sektora od kojih se traži da ostvaruju prihod kako bi pokrili znatan dio svojih troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća dovela do znatnog učinka na proračun uključenih tijela, države članice mogu izuzeti ta tijela od zahtjeva da stavljanje na raspolaganje tih visokovrijednih skupova podataka bude besplatno tijekom razdoblja od najviše dvije godine od stupanja na snagu relevantnog provedbenog akta koji je donesen u skladu sa stavkom 1.	na relevantnim tržištima. „ Članak 33. stavak 1. kako je izmijenjen članom 17. NPZ (1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka uz trošak iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti		
POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 15. Izvršavanje delegiranja ovlasti 1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku. 2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz	Neprimjenjivo		

članka 13. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 16. srpnja 2019. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja. 3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave navedene odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. 4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. 5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću. 6. Delegirani akt donesen na temelju članaka 13. stavka 2. stupa na snagu samo			

ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.			
Članak 16. Postupak odbora 1. Komisiji pomaže odbor za otvorene podatke i ponovnu uporabu informacija javnog sektora. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. 2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.	Nerimjenjivo		
Članak 17. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. srpnja 2021. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.	neprimjenjivo		

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenu izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 18. Evaluacija koju provodi Komisija 1. Najranije 17. srpnja 2025. Komisija provodi evaluaciju ove Direktive te Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o glavnim nalazima te evaluacije. Države članice Komisiji dostavljaju sve potrebne informacije za izradu tog izvješća. 2. Evaluacija se posebno odnosi na područje primjene i društveno-gospodarski učinak ove Direktive, uključujući: (a) opseg povećanja ponovne uporabe	Neprimjenjivo		

dokumenata javnog sektora na koje se ova Direktiva primjenjuje, posebno od strane MSP-ova; (b) učinak visokovrijednih skupova podataka; (c) učinke načela primijenjenih na naplatu pristojbi i ponovnu uporabu službenih tekstova zakonodavne i administrativne prirode; (d) ponovnu uporabu dokumenata u posjedu subjekata koji nisu tijela javnog sektora; (e) dostupnost i uporabu API-ja; (f) interakciju između pravila o zaštiti podataka i mogućnosti ponovne uporabe; (g) daljnje mogućnosti poboljšanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta te podupiranja razvoja gospodarstva i tržišta rada.			
Članak 19. Stavljanje izvan snage Direktiva 2003/98/EZ, kako je izmijenjena direktivom navedenom u Prilogu II. dijelu A, stavlja se izvan snage s učinkom od 17. srpnja 2021., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo i datumâ početka primjene direktiva, koji su navedeni u Prilogu II. dijelu B. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s	neprimjenjivo		

korelacijskom tablicom iz Priloga III.			
Članak 20. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.	neprimjenjivo		
Članak 21. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.	neprimjenjivo		
PRILOG I. Popis tematskih kategorija visokovrijednih skupova podataka kako je naveden u članku 13. stavku 1. 1. Geoprostorni podatci 2. Promatranje Zemlje i okoliš 3. Meteorološki podatci	Članak 11. NPZ-kojim je izmijenjen čl. 28. Zakona - Članak 28. stavak 4. (4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja. Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podatci;		

4. Statistički podatci 5. Trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima 6. Mobilnost	promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.					
PRILOG II. Dio A Direktiva stavljena izvan snage i njezina izmjena (iz članka 19.) Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (<u>SL L 345, 31.12.2003., str. 90.</u>) Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća (<u>SL L 175, 27.6.2013., str. 1.</u>) Dio B Rokovi za prenošenje u nacionalno pravo i datumi početka primjene (iz članka 19.) <table border="0" data-bbox="56 1332 616 1406"> <tr> <td>Direktiva</td> <td>Rok za prenošenje</td> <td>Datum početka primjene</td> </tr> </table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene			
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene				

2003/98/EZ 1. srpnja 2005. 1. srpnja 2005. 2013/37/EU 18. srpnja 2015. 18. srpnja 2015. 2015.																									
PRILOG III. KORELACIJSKA TABLICA <table border="0"> <tr> <td>Direktiva 2003/98/EZ</td> <td>Ova Direktiva</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 1.</td> <td>Članak 1. stavak 1., uvodni tekst</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2., uvodni tekst</td> <td>Članak 1. stavak 1. točke (a), (b) i (c)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2. točka (a)</td> <td>Članak 1. stavak 2., uvodni tekst</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (a)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2. točka (b)</td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (b)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2. točka (c)</td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (c)</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (d)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2. točka (ca)</td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (e)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2. točka (cb)</td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (f)</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Članak 1. stavak 2. točka (g)</td> </tr> </table>	Direktiva 2003/98/EZ	Ova Direktiva	Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1., uvodni tekst	Članak 1. stavak 2., uvodni tekst	Članak 1. stavak 1. točke (a), (b) i (c)	Članak 1. stavak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 2., uvodni tekst	—	Članak 1. stavak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 2. točka (b)	Članak 1. stavak 2. točka (b)	Članak 1. stavak 2. točka (c)	Članak 1. stavak 2. točka (c)	—	Članak 1. stavak 2. točka (d)	Članak 1. stavak 2. točka (ca)	Članak 1. stavak 2. točka (e)	Članak 1. stavak 2. točka (cb)	Članak 1. stavak 2. točka (f)		Članak 1. stavak 2. točka (g)			
Direktiva 2003/98/EZ	Ova Direktiva																								
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1., uvodni tekst																								
Članak 1. stavak 2., uvodni tekst	Članak 1. stavak 1. točke (a), (b) i (c)																								
Članak 1. stavak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 2., uvodni tekst																								
—	Članak 1. stavak 2. točka (a)																								
Članak 1. stavak 2. točka (b)	Članak 1. stavak 2. točka (b)																								
Članak 1. stavak 2. točka (c)	Članak 1. stavak 2. točka (c)																								
—	Članak 1. stavak 2. točka (d)																								
Članak 1. stavak 2. točka (ca)	Članak 1. stavak 2. točka (e)																								
Članak 1. stavak 2. točka (cb)	Članak 1. stavak 2. točka (f)																								
	Članak 1. stavak 2. točka (g)																								

Članak 1. stavak 2. točka (cc)	Članak 1. stavak 2. točka (h)			
Članak 1. stavak 2. točka (d)	Članak 1. stavak 2. točka (i)			
Članak 1. stavak 2. točka (e)	Članak 1. stavak 2. točka (l)			
Članak 1. stavak 2. točka (f)	Članak 1. stavak 2. točka (j)			
—	Članak 1. stavak 2. točka (k)			
Članak 1. stavak 3.	Članak 1. stavak 3.			
Članak 1. stavak 4.	Članak 1. stavak 4.			
Članak 1. stavak 5.	Članak 1. stavak 5.			
—	Članak 1. stavci 6. i 7.			
Članak 2., uvodni tekst	Članak 2., uvodni tekst			
Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.			
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.			
—	Članak 2. stavci 3. i 5.			
Članak 2. stavak 3.	Članak 2. stavak 6.			
—	Članak 2. stavci 7. do 10.			
Članak 2. stavak 4.	Članak 2. stavak 11.			
Članak 2. stavak 5.	Članak 2. stavak 12.			
Članak 2. stavak 6.	Članak 2. stavak 13.			
Članak 2. stavak 7.	Članak 2. stavak 14.			
Članak 2. stavak 8.	Članak 2. stavak 15.			
Članak 2. stavak 9.	Članak 2. stavak 4.			
—	Članak 2. stavci 16. i 17.			
Članak 3.	Članak 3.			
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavak 1.			
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. stavak 2.			
Članak 4. stavak 3.	Članak 4. stavak 3.			

Članak 4. stavak 4.	Članak 4. stavak 4.			
—	Članak 4. stavak 5.			
Članak 4. stavak 5.	Članak 4. stavak 6., uvodni tekst			
	Članak 4. stavak 6. točke (a) i (b)			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			
—	Članak 5. stavak 2.			
Članak 5. stavak 2.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 5. stavak 3.	Članak 5. stavak 4.			
—	Članak 5. stavci 5. do 8.			
—	Članak 6. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 6. stavak 1.	Članak 6. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 6. stavak 2., uvodni tekst	Članak 6. stavak 2., uvodni tekst			
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 6. stavak 2. točka (a)			
Članak 6. stavak 2. točka (b)	—			
Članak 6. stavak 2. točka (c)	Članak 6. stavak 2. točka (b)			
—	Članak 6. stavak 2. točka (c)			
—	Članak 6. stavak 3.			
Članak 6. stavak 3.	Članak 6. stavak 4.			
Članak 6. stavak 4.	Članak 6. stavak 5.			
—	Članak 6. stavak 6.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.			
Članak 7. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.			
Članak 7. stavak 3.	—			
Članak 7. stavak 4.	Članak 7. stavak 3.			

Članak 8.	Članak 8.			
Članak 9.	Članak 9. stavak 1.			
—	Članak 9. stavak 2.			
—	Članak 10. stavci 1. i 2.			
Članak 10.	Članak 11.			
Članak 11. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.			
Članak 11. stavak 2.	Članak 12. stavak 2.			
Članak 11. stavak 2.a	Članak 12. stavak 3.			
—	Članak 12. stavak 4.			
Članak 11. stavak 3.	—			
Članak 11. stavak 4.	Članak 12. stavak 5.			
—	Članci 13. do 16.			
Članak 12.	Članak 17. stavak 1.			
—	Članak 17. stavak 2.			
Članak 13. stavak 1.	Članak 18. stavak 1.			
Članak 13. stavak 2.	—			
Članak 13. stavak 3.	Članak 18. stavak 2.			
—	uvodni tekst			
—	Članak 18. stavak 2.			
—	točke od (a) do (g)			
—	Članak 19.			
Članak 14.	Članak 20.			
Članak 15.	Članak 21.			
—	Prilozi I., II. i III.			